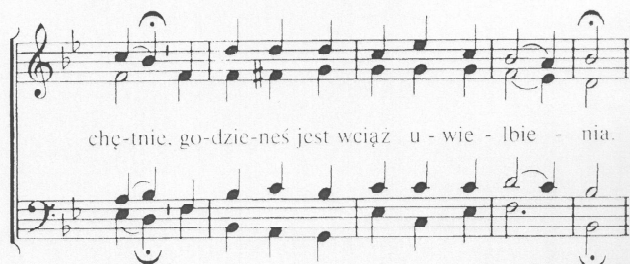
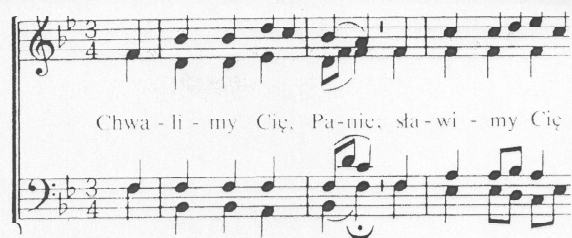
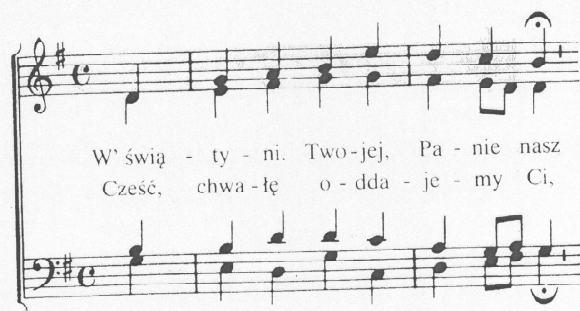

1

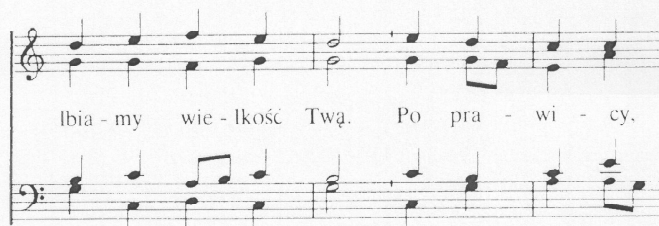
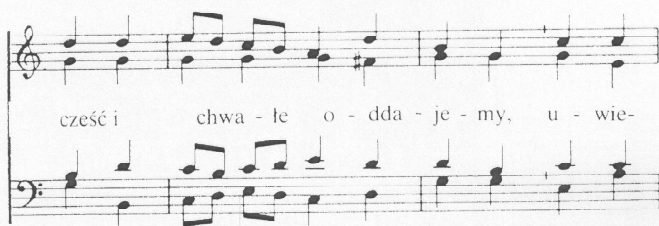
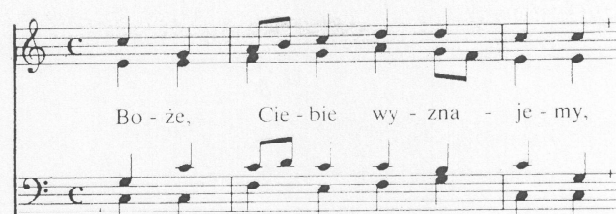
2. Sławimy Twą miłość,
co Ciebie skłoniła,
byś, Panie, za nasze zmarł grzechy.
3. Sławimy moc Twoją:
Spełniłeś Swe dzieło
i siedzisz po prawicy Ojca.
4. Sławimy Twą wierność,
co ciągle jest nowa,
aż nas w Swą wspaniałość wprowadzisz.

2

2. O, Zbawco, święte życie swe
w ofierze sam złożyłeś.
Cierpliwie niosłeś grzechy wsze
i boleść sam znośiłeś.
W modlitwie Twej usłyszał Bóg
żarliwe To wołanie:
„Twoja wola niech stanie.”
3. Baranku, drogie życie Swe
bez zmyły, doskonałe
jak wdzięczną woń na krzyżu tam
dla Ojca Sam oddałeś.
Niech pieśń Ci brzmi
ku wiecznej czci,
żeś przez swe poświęcenie
wyjednał nam zbawienie.

3

ższo-ny. On jest Pa - nem wszy-stkich nas.

2. Panie, Tyś cież uwieńczony,
w chwale Ojca wystawiony.
Nam zaś dany Święty Duch.
On prowadzi do wieczności,
do cudownej wspaniałości,
gdzie królujesz, Panie nasz.

3. Tobie Jezu cześć i chwała,
po wsze czasy będzie brzmiała,
nieprzerwanie z naszych sere.
Teraz jeszcze tu w słabości,
lecz niedługo we wieczności
godzien jesteś przyjąć cześć!

4

Ach, któż mo - że chwa - lić

go - dnie, wie - lki Bo - że, tu - taj

Cię? O' do - bro - ci Twojej o - dwie - cznej

swia - dza dzie - la wszy - stkie Twoe. Chwa - ly

go-dzien je-steś Ty! Bło-go te - mu, kto
Cię czci. Bło-go te - mu, kto Cię czci.

2. Ach, któż zgłębi Twoją miłość
i niezmierną łaskę czyn?
Uwolniłeś nas od winy
za nas zmarł Twój miły Syn.
Chwały godzien ...

3. Twoją wierność i cierpliwość
któż tu pojmie, Boże nasz?
Choć zapomni matka dziecię,
Ty wciąż Swych w pamięci masz.
Chwały godzien ...

4. Kto Twą wielkość zbadać może
i dogłębnie poznać Cię.
Kto wie, jakim jesteś, Boże
i kto wnuknie w myśli Twoje?
Tak, godziłeś chwały Ty!
/: Błogo temu, kto Cię czci! :/

5

Twoje I - mię, Je - zu, nie - zrów -

na - ne po - cie - chy pe - łne jest i

łask, a - nio - ty ko - rnie się skła -

nia - ją Twojej chwa - ly po - dzi - wia - jąc

blask. Bo - sko - ści pe - łnią je - steś

Ty i w To-bie do - pe - łnie - ni - śmy.

2. Tyś dla nas wszystko: wykupienie,
moc, mądrość, światło, siła wraz;
Tyś jest powodem wszystkich czynów,
co łaska Twoja sprawia w nas.
Co mamy, czym staliśmy się, —
znajduje w Tobie źródło swe.
3. Nieporównana miłość Twoja
tu uzupełnia wszelki brak,
strumieniem : w trosce i niedoli —
od Ciebie spływa szczerze tak.
Gdy nam odmawiasz czegoś Ty,
to w tym ukryty cel Twój tkwi.
4. I choćby wszystko się zmieniło,
świat nie da nam spoczynku, nie!
Tyś tylko pełnią błogosławieństw,
czyż można z czymś porównać Cię?
Bogactwem naszym stałeś się;
Na wieki posiadamy Cię.

6

Sła - wa, chwa - ła, u - wie - łbie - nie,
Two - i tak u - mi - ło - wa - ni

moc, mą - drość, cześć i wy - wy - ższe - nie,
za - no - sza dzie - kczy - nie - nie w da - ni,

nasz Po - je - dna - wco, Je - zu, brzmia.
Ba - ra - nku, za o - fia - rę Twą.

Po - sze - dłeś za nas w grób, już

prze - je - dna - ny Bóg. Wszy - stkie grze -

chy o - my - łeś Ty w Swej świę - tej krwi,

przed Bo - giem czy - ści je - ste - śmy.

7

Ba - ra - nku. Ty nie - wi - nny
u - ma - rłeś za nas wi - nnych.

na krzy - żu za - wie - szo - ny.
ze - lzo - ny i wzga - rdzo - ny.

By - li smy bez po - cie - chy, po -

nio - słęs wszy stkie grze - chy. Cześć

Ci wy - sta - wio - ny Je - zu!

2. Ty za nas tak cierpiełeś,
nas z Bogiem pojednałeś.
Zbawienie wywalczyłeś
i łaską uwienczyłeś.
Więc wszyscy się cieszymy
z pieśniami radosnymi
przed Tobą, sławiony Jezu!

8

Sło - wo, Tyś jest od wie - czno - ści
Wszy - stko, co jest we wsze - chświe - cie,

świa - tłem i mi - ło - ścią nam. Wszy - stko - jest przez
jest wspa - nia - łym dzie - łem Twym.

Cię stwo - rzo - ne i dla Cie - bie spra - wio - ne.

2. Ty masz we wszystkim pierwszeństwo,
Tobie stworzenie wszelkie
niesie wciąż błogosławieństwo,
współ wdycha, boleje,
Amen, woła lud zbawiony,
przez Twoją krew wykupiony.

9

Cie - rnio - wą ko - ro - nę wło - zo - no na

skro - nie Je - zu - sa, na - sze - go Wy - ba - wcy.

2. Był bity, męczony,
od ludzi zelżony,
od Boga swego opuszczony.
3. To jest moja wina,
co Pana skłoniła
zbawienie wykonać z miłości.
4. Świętość nam dałeś,
dlatego cierpiełeś,
zbawienie grzesznikom przyniosłeś.
5. Niech brzmi uwielbienie,
Cześć i wywyższenie
niech będzie Ci Panie na wieki.

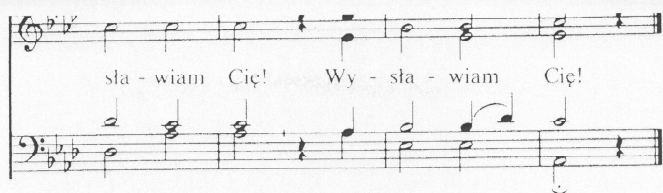
10

Wy - sta - wiam Cię! Na zie - mię

tu zstą - pi - łeś, szu - ka - łeś mnie, od

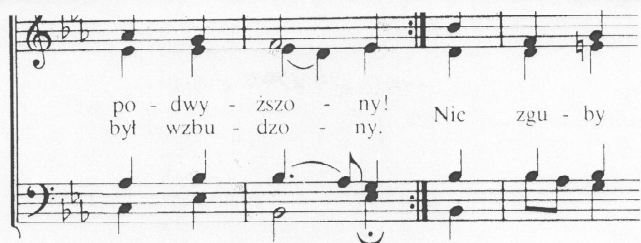
śmie - rei mnie zwo - lni - łeś. Więc wi - dzę

zy - cie, wi - dzę, Je - zu, Cię. Wy -

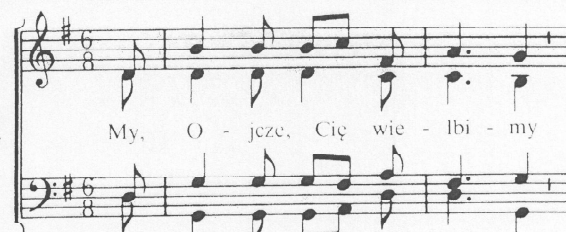
2. Wysławiam Cię! W ofierze się złożyłeś
i życie swe zgubionym poświęciłeś.
Więc widzę miłość, — widzę, Jezu, Cię.
Wysławiam Cię! Wysławiam Cię!
3. Wysławiam Cię! Krew za mnie Swą przelałeś,
na krzyżu grzechy moje wymazałeś.
Mam pojednanie, — widzę, Jezu, Cię.
Wysławiam Cię! Wysławiam Cię!
4. Wysławiam Cię! Pokojem obdarzyłeś
w sprawiedliwości sąd mój zakończyłeś.
Więc widzę łaskę, — widzę, Jezu, Cię.
Wysławiam Cię? Wysławiam Cię?
6. Wysławiam Cię! Zająłeś miejsce w niebie,
z tęsknotą pragnę widzieć w chwale Ciebie.
Nadzieję widzę, — widzę, Jezu, Cię.
Wysławiam Cię! Wysławiam Cię!
5. Wysławiam Cię! Choć jeszcze tu przebywam,
pokoju Twego z Tobą wciąż zażywam.
Mam pokrzepienie, — widzę, Jezu, Cię.
Wysławiam Cię! Wysławiam Cię!
7. Wysławiam Cię! Z wszystkimi wraz świętymi
niedługo już zabierzesz mnie z tej ziemi.
Radości błoga, — widzę, Jezu, Cię.
Wysławiam Cię! Wysławiam Cię!

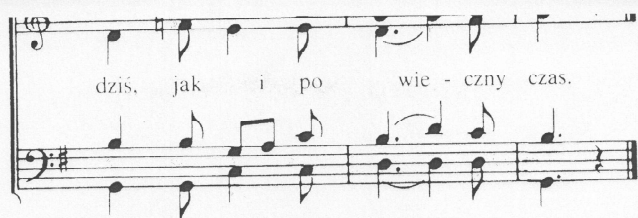
11

2. Twój zebrał się szczęśliwy lud
złączony przy Twym Stole tu
zaproszon z Twojej miłości.
Przez kielich ten i chleba znak
Twą, Panie, śmierć głosimy wszak
i łaskę Twoich obfitości.
Sumienia nic nie może gniesć.
o, Jezu, dzięki Ci i cześć!

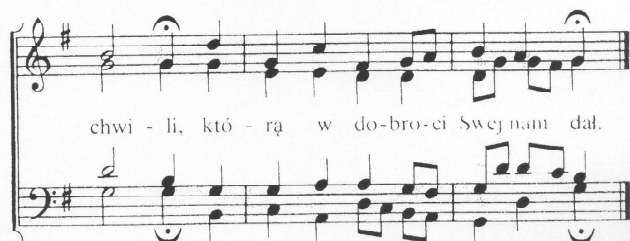
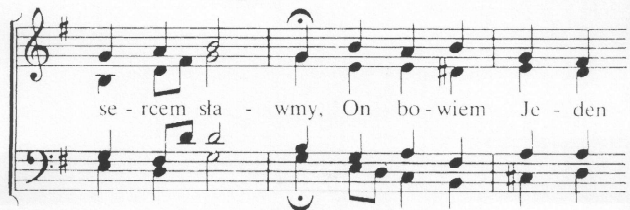
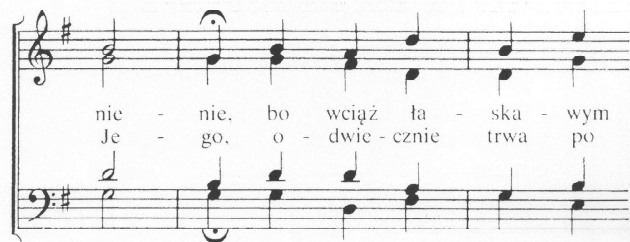
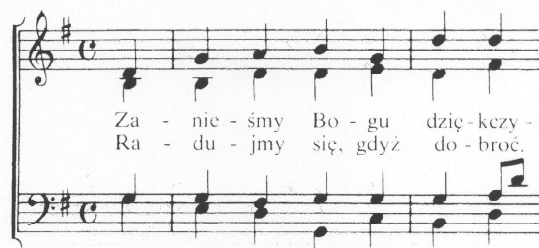
12

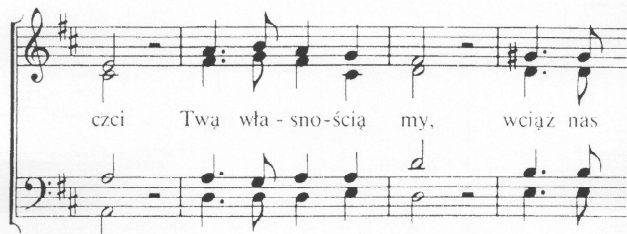
2. Któż serce Twe zrozumie,
kto wznieść Twą miłość umie,
jeśli nie dzieci Twe?
Nie mogą opowiedzieć,
ni o tym szczęściu wiedzieć
aniołów wielkie mnóstwa te.
3. Aniołów hufy w niebie
bez przerwy sławią Ciebie
i usługują Ci.
Lecz nie są dziećmi Twymi
i nie są kupionymi
za cenę Jezusowej krwi.
4. Tyś ludzi z świata wybrał,
za dzieci Swe ich przybrał,
choć w grzechach żyli wprzód.
Wyrwałeś ich z ciemności
ku cudnej Swej światłości
dla czczenia Syna Twego cnót.
5. Cześć oddajemy Tobie,
że nas Ty wzniesiesz Sobie
do wspaniałości Swej.
Jezusa tam ujrzymy
i miłość Twą pojmiemy
w radości wiecznej sławiąc Cię.

13

2. Tyś wielki Boże naszą mocą,
w noc ciemną światłem jesteś Sam,
a przez cudowne dzieło Swoje
zbawienie wieczne dałeś nam.
My bez nadziei i bez Ciebie
uwikłaliśmy w grzechy się,
lecz moc i chytrłość wroga zniosłeś
i nas wybrałeś sam dla się.
3. Bez przerwy serce oraz język
powinny twój majestat czcić
i sławę Twą wysoko wznosić,
ponad niebiosa wszelkie wzbicić.
Oblicze Twe liłości pełne
w czas każdy opromienia nas,
i na ramionach mocnych nosisz,
przedwieczny Boże, lud Swój wraz.

14

tam w świą - ty - ni za - stę - pu - jesz Ty.

Wie - czy - sta - ła ska! Gdzie ta - ki Pan!

Ja - ki dar ko - szto - mny! Szcze - śli - wy stan!

2. Modlitwy przyjmujesz od świętych Swych,
za nich orędujesz, boś Kapłanem ich.
Oblicze Twe również zwraca się
teraz na Twych wszystkich,
którzy sławią Cię.
Twa wierna miłość, ofiara Twa
pokój nam przyniosła w tym świecie zła.
3. O, już powstań z tronu, Wybawco nasz,
własność weź kupioną, co w nagrodę masz.
Ona jest Twa, więc zawezwij ją,
do mieszkania Ojca
wprowadź z Sobą ją.
U Twej prawicy nie spotka nas
smutek ani troska po wieczny czas.

5

Prze - zwy - cię - ży - les, Pa - nie, moc -

wró - ga, drwin i trwóg, zba - wie - nie zna - le -

zli - śmy i z na - mi jest nasz Bóg.

2. Nam pokój wywalczony,
nas nie przeraża śmierć,
bo dla nas tu cierpiałeś.
Zwycięstwa wznosim pieśń!
3. Przykryta nasza wina
złożona jest w Twój grób.
Tym wiara się pociesza,
że nas nie zmoże wróg.
4. Odłączyć nie jest w stanie
od Twej miłości nas
cierpienie, bóg ni hańbą.
Cześć Ci po wieczny czas!

16

Ja - ka bło - ga woń przy - je - mna
Gdy Ba - ra - nek w Swej mi - ło - ści

wzno - śła się z o - ła - rza wżwyż. We - dług wo - li -
swo - je cia - ło dał na krzyż.

O - jca swe - go wie - lkie dzie - ło spe - nił sam.

2. Przez ofiarę swoją zgładził
nasze winy, złość i grzech.
Na pniu krzyża zawisł Jezus,
Boży sąd za grzesznych nieść,
miłość, łaskę Swą zwiastuje,
by do chwały Swoich wnieść.
3. Świętego, Sprawiedliwego
Boga w pełni uczył Syn.
Rzekł Mu: „Bądź po mej prawicy”
Siedzi więc na wieki z Nim.
Ojciec dał Mu Jego chwałę,
my cieszymy się już w Nim.
4. Bogu, Ojcu, niesiem chwałę
za cudowną radę tę.
I Jezusa uwielbiamy
za największą miłość Swą.
Chwała, cześć i dzięki Temu
który wyniósł Cię na tron.

17

Pa - nie, Cie - bie o - ta - cza - my,
Ży - cie wie - czne i zba - wie - nie,

Twa śmierć ko - szto - wną o - gła - sza - my,
od wie - cznej śmie - rci u - wo - lnie - nie,

zvia - stu - je Two - ją mi - łość nam,
prze - nio - słeś w świa - łość wie - czną nas.

Ty da - łeś za nas tu krew

Swą na krzy - ża pniu. Wie - rny Zba -

wco dzie - ku - jem Ci, niech z se - rca brzmi

na wie - ki wie - czne chwa - ła Ci!

18

Bo - ze. Któ - ryś jest mi -
bo to zy - skiem i ra -

to - ścia, wzwyż do Cie - bie pie - śni mkną,
do - ścia jest o - pie - wać do - broć Twą.

Z ła - ski Swej Tyś nam o - two - rzył

dro gę do nie - bie - skich chwał.

tam na - dzie ja ży - wa dą - ży.

tam jest nasz go - to - wy dział.

2. Mocy i miłości Boże,
cześć i chwałę niesiem Ci.
Kto Twą sławę głosić może?
Kto jest hojny jako Ty!
Miłość, dobroć, moc i łaska
dla nas połączyły się,
by kierować, błogosławić,
aż jutrenka zjawi się.

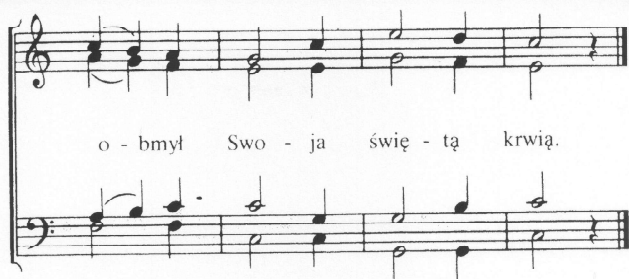
3. Wszelkie Swoje wspaniałości
dałeś nam z Jezusem wraz,
wnet do wiecznej On radości
przemienionych wzniesie nas.
Tam, gdy serca pałac będą,
widząc Jego piękność cną,
całkiem już poznamy miłość,
dobroć, moc i łaskę Twą.

19

Na Ba - ra - nku du - sze

na - sze spo - czy - wa - ją wiel - biąc Go.

Gdyż On wszy - stkie na - sze grze - chy

2. Szczęsne życie! Błogi pokój
nam przepętnia głębie dusz.
Tam, gdzie Święty Bóg spoczywa
my śmy przeniesieni już.

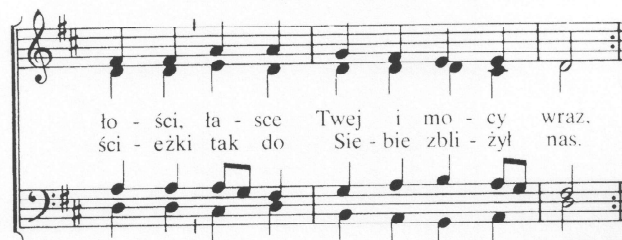
3. Ma sumienie odpoczynek
dany nam po wieczny czas.
Gdyż krew Jego uczyniła
ponad śnieg bielszymi nas.

4. Więc z pokojem Jego w sercach
idziem tu przez znój i trud.
Odpocznienie znajdziem w górze,
gdy w Baranka wejdziem gród.

5. Tam też ujrzą nasze oczy
tego, kto miłuje nas.
Kto nas w łasce Swej prowadzi,
uszczęśliwia w każdy czas.

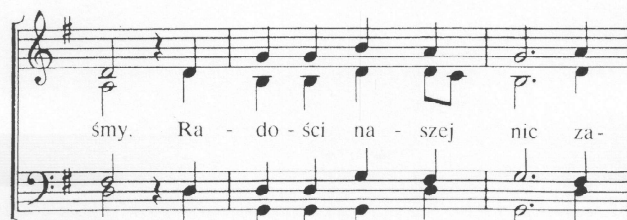
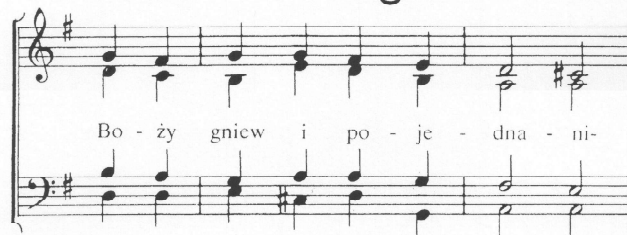
6. Będą miłość Barankową
tam opiewać wiecznie ci,
których On wykupił drogą,
wciąż Mu wznosić hymny czei!

20

2. Ach, przekleństwem obciążeni
leżeliśmy w grzechu śmie,
w krwi Chrystusa uwolnienie
dla nas z łaski stało się.
W Synu odkupienie mamy,
życie wieczne posiadamy.
„Abba”, Ojczy, za to my
cześć i chwałę wnosim Ci.

21

smu - cić nie jest w sta - nie, tu
mi - łość ty - lko wi - dzi - my.

2. Przez chleb i kielich ten my jawnie obwieszczamy
Twą, Panie, śmierć czekając Twego przyjścia dnia
i w niej pociechę tę dla siebie tutaj mamy,
że krew nas oczyściła Twa.
3. Zasłona rozdarta i niebo otworzone,
a życie i wspaniałość — dział nasz wieczny to,
przekleństwem stałeś się, lecz przez nas zasłużonym.
W tym widzimy wielką miłość Twą.
4. Spełniłeś dzieło Swe i wszedłeś w Swą świątnię
z krwią własną, i tam zawsze zastępujesz nas,
aż stamtąd przyjdiesz znów po Swą Oblubienicę,
by uczcić ją po wieczny czas.

22

Ży - jesz Ty, Zwy - cię - zco mój!
Któż Twą sła - wę gło - sić mo - że?
Je - zu, nie ma na mnie win,
boś me grze - chy w gro - bie zło - żył.

Ży - jesz Ty - nie u - mrę ja.
Są - dem mym śmierć by - ła Twa.

2. Żyjesz Ty, by dla mnie żyć.
Nie opuścisz mnie na wieki.
Mnie nabyłeś, aby skryć
w łasce Swej, miłości wielkiej.
Choć podnosi głowę wróg,
żyjesz Ty, wybawiasz z trwóg.
3. Żyjesz uwieńczony czią,
Tyś niebiosą objął Sobą.
Ach, tęsknotę ukój mą,
abym już był w chwale z Tobą.
Gdy oblicze ujrzę Twe,
me pragnienia spełnią się.

23

Cześć, chwa - ła, sła - wa, dzie - ki
Ci, o, Je - zu, na - sze ży - cie!
Go - dzie - neś u wie - lbie - nia Ty! Któż
czi Cię na - le - ży - cie! Ty je - steś Ty po - je -
Na - jwy - ższe - go Syn, na tro - nie
dna - leś rze - czy wsze stwo - rzo - ne.

Je - go sie - dzisz z Nim tam chwa -
przez Cię i dla Cię. O, bę -
tą u - wie - nczony.
dźże wy - wy - zszony!

2. Wyrzekłeś dla nas niegdyś się niebieskiej wspaniałości, przyjąwszy ciało oraz krew dla grzesznych tu w niskości. Tyś na ofiarę Siebie dał i za nas się przekleństwem stał, by zbawić, co stracone. O, Łasko, nie ma równych Ci! Za nasze grzechy zmarłeś Ty z miłości niezgłębionej.
3. Bądź chwała, sława, dzięki Ci, o, Jezu, nasze życie! Godzienieś uwielbienia Ty! Któż czi Ci należycie! Tyś źródłem jest, co wiecznie trwa i pełność ciszy sercom da, Tyś życia słońcem, Panie. Już wnet wywyższysz nas do Się, tam oczy nasze ujrzą Cię w niezmierzonym błogostanie.

24

Do i ho - jne ła - ski Twej mi -

sze - ni, o - to - śmy, Pa - nie, wo - kół Cię
ło - ści tu o - głą - da - my w śmie - rci Twej.

I te - raz Two - ją śmierć gło - si - my: Do -

tknę - ła Cię za na - sze wi - ny, któ - reś na

za - wsze zgła - dzi raz. Swe wszys - skie czo - nki,

na - sza Gło - wo, za - bie - rzysz wnet w Swym przy - jściu

zno - wu i wo - dpo - czy - nek wwie - dziesz nas.

2. Baranku Boży, na wesele niebieskie zaproszeniśmy, pielgrzymów hufy niezliczone do domu wnet zgromadzisz Ty. Nikogo nie brak, wszyscy będą, z radosnym w głos okrzykiem siędą: „Ześ nas pojeďte, chwała Ci!” Od Boga jesteś uwieńczony, przez wszystkich będziesz wywyższony. Godzienieś sławy jest i czi!

25

O - jcze, pe - łnią Tyś mi - ło -
Szczę - ście, po - kój w se - rcu go -

ści, wie - rnym wciąż w do - bro - ci Swej!
ści, gdy spo - czy - wa w ła sce Twej.

Ła - ska - wo - ści! Zszedł Twój Syn,

by u - wo - lnić nas od win.

Mia - łbyś w Sy - nu dać nam ty - le.

a nie - my - śleć o nas mi - le?

2. W dzień i w nocy bez znużenia
wszystkich nas w opiece masz.
Nie bywamy opuszczeni,
wciąż Twa wierność strzeże nas.
Cóż trudnego jest dla Ciebie?
Nic za wielkie, nic za mdłe.
I gdziekolwiek nas tu stawiasz,
tam Swą miłość nam objawiasz.
3. Wzmacniasz, kto zmęczony znodem,
wlewasz ufnosć w serca mdłe,
przez boleści, smutki, boje
w Swym pokoju wiedziesz je.
Nieustanna chwała Ci,
cześć i dzięki, Ojczy, brzmi.
Co za łaska, gdy kto może
wielbić Ciebie tu i w gorze!

zgon w nie - bie za - sia - dłeś na tron

Ty, coś tu był wy - szy - dza - ny.

2. Ci, co w zasługi Twojej śmierci są przyobleczeni,
do Twojej świątyni są w Duchu Twym też wprowadzeni,
by Tobie wzniesić
chwałę należną i cześć,
że są ze świata kupieni.
3. By Cię wywyższyć, tu Twoi są umiłowani,
których przeniosłeś ze śmierci do życia, o Panie,
dla czczenia Cię
za wielkie dzieło to Twoe
i Siebie za nich oddanie.
4. Twemu Imieniu bądź sława, cześć i uwielbienie!
Tak jest dostojne i wyższe nad wszelkim imieniem.
Już tutaj Ci
i tam we wspianości
chwała ta brzmi nieskończenie.

26

Ba - ra - nku Bo - ży, już w chwa - le u -

ko - ro - no - wa - ny, by nas po -

je - dnać, Tyś za nas był u - krzy - zo -

wa - ny. Po - nió - sły -

27

Na - sze - mu O - jcu
Do - Bo - ga w Du - chu

chę - tnie wznie - śmy dzie - kczy - nną
się po - dnie - śmy, co pe - len

i ra - do - sną z se - rca pieśń.
ła - ska - wo - ści ku nam jest,

i pa - trzy, słu - cha nas z mi -
 ło - ścią Swą, z we - se - lem
 sła - wcie, kto cześć mo - że Go!

2. Śpiewajmy Jemu! W serc słabości
 możemy śpiewać słaby tylko hymn
 za dary dane nam w pełności,
 Ojcowską wierność ku nam w życiu tym,
 pociechę, co miłości Jego cnej
 znalazło serce, gdy szukało jej.
3. Z podziwem, wszyscy wystawiamy,
 że niewymownie dobrym jest nasz Pan;
 z radością kornie powiadajmy,
 co nam za udział w Nim, Łaskawym dan!
 Niech w serc pełności wdzięczny śpiew Mu brzmi,
 On godzien od nas nieustannej czci!

28

Se - reem i us - ta - mi swy - mi
 Ach, do - wo - dy Twej mi - ło - ści

śpie - wa - jmy Bo - gu, Któ - ry czy - ni
 za - chę - tą są nam w o - bfi - to - ści,

tak wie - lkie rze - czy dzie - ciom Swym. Cie -
 by Cię wy - sła - wiać śpie - wem tym.

rpli - wie no - sisz nas, o - dpusz - czasz wi - ny
 wraz, bo się wstą - wia na tro - nie Twym za
 nas Twój Syn, ka - pła - nem bę - dąc Na - jwy - ższym.

2. Dobroć Twoją wywyższamy,
 dziecięcą wdzięczność w sercu mamy
 za wielkie dla nas dzieło Twe.
 Niestrudzony wciąż w litości,
 pokoju pełne, w łaskawości
 oblicze ku nam zwracasz Swe.
 O, chwałę, sławę w czci
 przyjm od nas wszystkich Ty
 przez Jezusa
 w Swej świątyni.
 Jak szczęśliwy,
 dla kogo Ojcem jesteś Ty!

29

Jak wie - lkim Zba - wcą, Pa - nie,
 Jak be - zdeń mi - ło - sic - rdzie

Tyś! Któż to zgru - nto - wać mo - że
 Twe po chła - nia już zma - rtwie - nia

dziś: Ma grze - sznik o - dpo - cznie - nie!
 wsze, boś spra - wił wy - ku - pie - nie.

Tak! Ty, Je - zu, ży - cie da - leś.

grzech zma - za - leś tą o - fia - ra,

by nas mieć na wie - czność ca - łą.

2. Pokoju Księżu wierny, cny,
 tęskniłeś za zbawieniem Ty
 dla grzesznych, co zgubieni.
 Na krzyżu Twa płynęła krew,
 Baranku Boży, wznosim śpiew,
 że myśmy odkupieni,
 dzieci Boże i dziedzice
 przez śmierć Twoją, a przed tronem
 dasz zwycięstwa nam koronę.

3. Gdyś spełnił wielkie dzieło Swe,
 uwielbił Ojciec chwałę Cię
 tą, którą miał u Niego.
 Jakże zupełną radość ma
 duch tego, kto tu w wierze zna
 Ciebie i Ojca Twego.
 Tyś jest, Panie, słońce niebios,
 wonność duszy, więc obficie
 cześć niesiemy Ci w zachwycie.

ja - sno wi - dzą mi - łość Twą.

2. Własnego dałeś niegdyś Syna
 za nasze winy, teraz zaś
 w Ojcowskich rękach wciąż nas trzymasz,
 łaskawie wiodąc wiernie nas.
 w miłości nie ma równych Ci,
 miłujesz nas, boś miłość Ty.

3. Pocięcha w każdym położeniu
 Twa wierność nie zapomni nas.
 Jak można poddać się zwątpieniu,
 gdyś Ty, o Boże, Ojciec nasz!
 Zapomni matka dziecko swe,
 lecz miłość Twa nie skończy się.

4. Z wytrwaniem idziem przez cierpienia,
 jako nas wiedzie ręka Twa,
 wszak Twa łaskawość się nie zmienia,
 Twa miłość wciąż i dobroć trwa.
 Więc, Ojczy, wieczne dzięki Ci,
 ku Twojej chwale śpiew ten brzmi.

30

Mi - ło - ści Bo - że,
 i jest ta pe - łność

o - bja - wio - ny bez o - słoń
 nie - zmie - rzo na, ja - ką o -

nam tu w Sy - nu Twym,
 głę - da wia - ra w Nim. O,

jak po - krze - pia się - rca to, gdy

31

Wie - lbi - my Cię, Ba - ra-
 Ześ aż na drze - wie krzy-

nku. za Twoj mi - ło - ści żar.
 za w o - fie - rze za nas zmarł.

Swe dro - gie ży - cie da - leś i

po - je - dna - nia krew, za nas się grze - chem

sta - łes, o przyjm ten chwa - ly śpiew.

2. Coś przeniósł na Golgocie,
któż to zrozumie sam?
I czy kto może dociec
to, co się stało tam?
Wszelkiego życia źródło,
wiecznego Boga Syn,
za grzech zapłatę w śmierci
dla naszych niosłeś win.

3. O, Panie, uwielbienie
wznosimy za to Ci!
O Twej miłości pienie
w słabości naszej brzmi.
Lecz gdy zgromadzisz w chwale
Swą Własność wokół Się -
Baranku, doskonale
tam wszyscy uczczą Cię.

32

Bo - ży Sy - nu, o - braz O - jca
Bo - ża ła - skę i wspa - nia - łość,

w To - bie o - gla - da - my z cze - cią,
Je - go mi - łość, do - broć cną. Pa - nie, Wła - dca,

Tyś wsze - chświa - ta, któ - ryś stwo - rzył mo - cą Swą

i wciąż za - cho - wu - jesz go. Hymn dzię - kczyn - ny

do Cię wzię - ta: Wraz z stwo - rze - niem

sła - wim Cię i w po - dzi - wie ko - rzym się.

2. Przez ten grzeszny świat kroczyłeś,
z chwały Ojca zszedłszy w dół,
i oddanym Bogu byłeś,
błogosławiąc ludzi wokół.
Przybić Siebie zezwoliłeś
do przekleństwa drzewa Ty,
jak Baranek ofiarny
cicho i bez skarg znosiłeś
męki te dla naszych win, —
na pniu krzyża — Boży Syn.

3. Pokonałeś triumfalnie
moc szatana mocą Swą.
Mnóstwa świętych Cię pochwalnie
teraz w pieśniach swoich czczą.
Hołd należny Ci przyjmujesz.
My radośnie wielbiamy Cię
do nich przyłączamy się.
Z Ojcem Swoim tam tronujesz.
O, Baranku Boży Ty,
godzien jesteś wiecznej czci!

33

Wie - cznie ba - dźże u - wie -
W Bo - gu O - jca po - sia -

lbio - ny, boś ze śmie - rci
da - my te - raz i na

zba - wił nas! Wie - lka to spra -
wie - czny czas.

wi - ła ła - ską Sło - wo Twe nas o - dro -

dzi - ło. Dla na - szc - go szczę - ścia

On tam zo - sta - wił w nie - bie tron.

2. Bożą Chwałą i radością
zajaśniało życie Twe,
gdyś cierpienia Swe zakończył
i spełniłeś dzieło Swe.
W mocy wnet nam się objawisz
i w triumfie poprowadzisz,
z grzesznej, ciemnej ziemi tej,
wведiesz nas do Chwały Swej.

34

Pa - nie, je - steś na - szym ży - ciem, więc sła -
Ty - lko Tyś na - szym zba - wie - niem, więc wic -

wi - my z se - rca Cię! Dla do - bra na - sze - go zma - rześ
lbi - my mi - łość tę!

na - sze wi - ny, grze - chy sta - rześ. Mi - łość Two - ja

wie - cznie trwa! Mi - łość Two - ja wie - cznie trwa.

2. Wszystko, cośmy zawinili
Ciebie obciążło też.
Ile za nas Ty cierpiełeś!
Ile przelewałś łez!
Przez Twą, krew nas pojednałeś.
Bożą chwałą darowałeś.
Miłość Twoja wiecznie trwa!
Miłość Twoja wiecznie trwa!

3. Niestrudzona miłość, Panie
pokój duszy dała nam.
W Twym pokoju podążamy
do Ojczyzny, w niebie tam!
Twą radością nas napędzasz,
kiedy pośród nas przebywasz.
Miłość Twoja wiecznie trwa!
Miłość Twoja wiecznie trwa!

4. Idziem przez cierpienia, boje,
miłość mocno trzyma nas.
Choć tu wszystko się przemienia,
miłość wierna w każdy czas!
Wszelkie boje wnet się skończą,
gdy się Święci z Panem złączą.
Lecz Twa miłość będzie trwać!
Lecz Twa miłość będzie trwać!

35

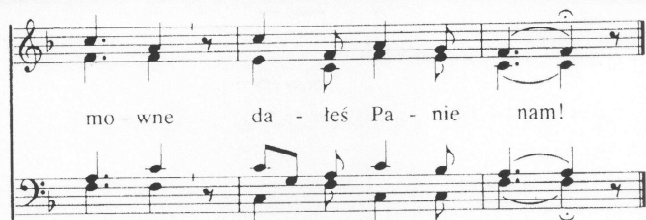
U - wie - lbio - ny Pa - nie, w chwa - le

wie - cznej Twojej u - sia - dłeś na

tro - nie dla Wy - bra - nej Swej.

W Two - ich rę - kach pe - wne na - sze

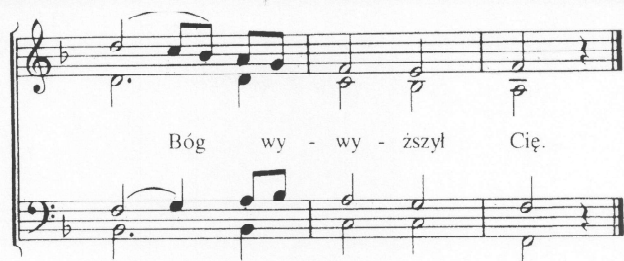
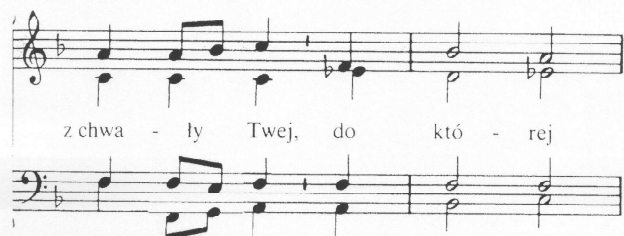
ży - cie - już, szczę - ście nie - wy -

2. Jezu, Tyś zmartwychwstał,
chwałę wślawił się.
Z mocy śmierci powstał,
w łasce zbawił Swej,
Ojca uwielbiłeś,
boś Swe życie dał.
Możnie Go uczciłeś,
gdyś od śmierci wstał.

3. Jako pierworodny
z martwych powstał Syn,
później wywyższony
w poniżeniu Swym.
Daleś zapewnienie,
że wnet weźmiesz nas.
Błogie odpocznienie
już na wieczny czas!

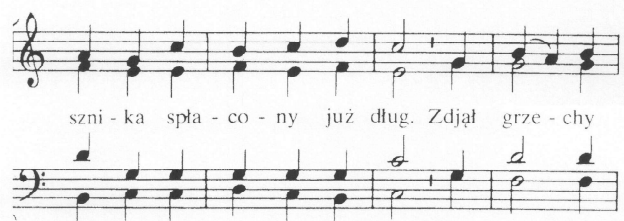
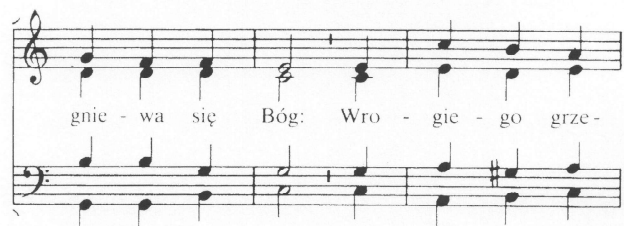
4. W górnej wspaniałości
wnet ujrzymy Cię.
By tam, w szczęśliwości
z Tobą cieszyć się.
Ciebie wystawiamy
zachwycając się.
Miłość uwielbiamy,
co tu dała Cię.

2. Spełniłeś tutaj dzieło Swe,
jedną z Bogiem nas Swą krwią
i niszcząc wroga duszy moc,
więc Bóg uwieńczył Ciebie cziłą.

3. Tronujesz teraz pośród chwał,
w pielgrzymce posilając nas,
abyśmy wiedli dobry bój,
aż ujrzym Cię po wieczny czas.

4. O, Źdroju życia, z serca nam
popłynie radość w pełni tam
i wykrzykiwać ku Twojej czi
w wieczności będziemy, Jezu, Ci.

lu - je, ła - ska o - bfi - tu - je, w le -
zu - sie jest wie - czne zba - wie - nie.

2. U tronu tam łaski — jak szczęsne to jest!
Łaskawe spojrzenie spotyka nas Twe.
Człowieczyś Syn,
na tronie tym
nas wciąż zastępujesz
i nie zaniedbujesz
nas nigdy, Zastępco nasz wierny.
3. Wnet przyjdiesz znów z niebios w Swym blasku Ty Sam,
uwierczysz zwycięstwo Twe, biorąc nas tam.
Gdy własność Swą
wprowadzisz w dom,
w głos się rozradują,
z Tobą triumfując,
ujrząwszy Cię takim, jak jesteś.
4. Miłości bez granic, Tyś hojną jest tak!
Milujesz nas, Zbawco, więc czegoż nam brak?
Ześ Miłość Ty,
więc w górze my
będziemy niebawem
wznosili Ci sławę
i hołd w uwielbieniu na wieki

38

Chwa - li - my Cię! Bądź wy - wy -

ższo - ny za Twojej mi - ło - ści, Je - zu.

dar, któ - rą dla grze - sznych o - ka -

za - łeś, gdyś za nas na Go - lgo - cie zmarł.

Jak wie - łeś nam u - czy - nił Ty! My

wie - lbiąc dzie - ki - wzno - sim Ci.

2. Chwalimy Cię! Wnet pieśnią nową
na wieki uwielbimy Cię,
a nasze słabe ziemskie głosy
w potężny chór zamienia się.
Przy dźwięku złotych harf tam brzmi
hymn wieczny ku Twojej, Panie, czci.

39

Kto Twoją mi - łość, Je - zu.
To przez mi - łość ty - lko

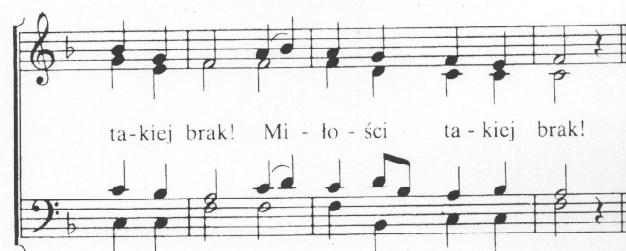
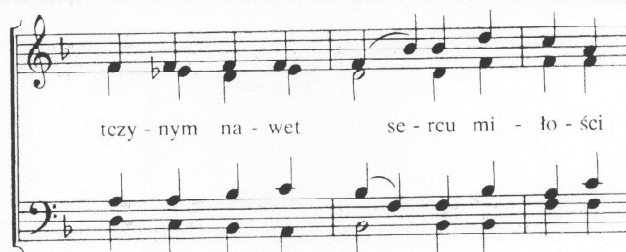
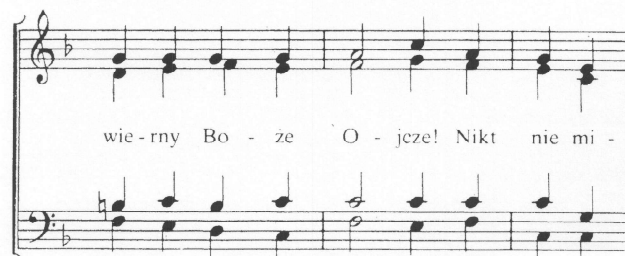
po - jął? Kto krwi Two - jej wa - rtość zna?
Two - ją Tyś się na - szym do - brem stał.

Na - sze grze - chy nio - śleś Sam,

2. Nic potępić nas nie może,
ani nas odłączyć śmie
od miłości wiernej Bożej
hańba, ucisk, miecz, ni śmierć.
Wiecznie odkupieniśmy
na Twą własność ku Twej czci.

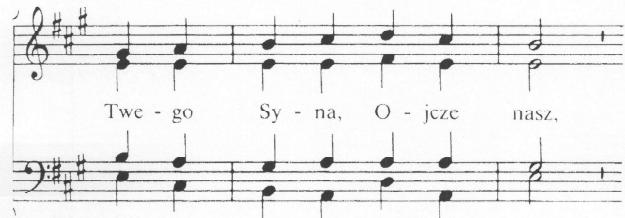
3. Już należeć życie może,
nasza chwała już do Cię.
Błogo temu, kto w pokorze
na Twą służbę oddał się.
I spełniając Słowo Twe,
wiernie naśladuje Cię.

2. Miłujesz nas! Tyś jednorodzonego
dał Syna jako dar.
Miłujesz nas tak biednych, jak byliśmy,
/: i grzesznych, godnych kar. :/

3. Miłujesz nas! Odziałeś nas w zhabienia
wiecznego szaty cne.
Miłujesz nas, — jak wielce miłe dzieci
/: przychodzimy sławiąc Cię. :/

4. Miłujesz nas i Swoją miłość wlałeś
do naszych serc Ty Sam.
Miłujesz nas, — radośnie więc śpieszymy
/: w Ojcowski dom nasz, tam! :/

u - wie - lbia - my mi - łość Two - ja,
co ku - pi - ła dro - go nas.

2. Wróg nas więził bez litości,
serce kalał winy bród.
Dziś w nim Pokój Boży gości,
Ojcu miły Jego Lud.
Przeniesieniśmy do Chwały
Syna Twego, Ojczy nasz.
Uwielbienie, hołd składamy
całym sercem wszyscy wraz.
3. Niezliczony huf aniołów
w nas zebranych widzi tu,
wszystkie cuda Twej mądrości,
Twej miłości głębię mór.
Abba, Ojczy, niech brzmi zawsze
przez Jezusa chwała Ci,
Tyś miłością i światłością,
wiecznie bądź sławiony Ty!

grze - chu o - czy - szcze - ni i
z To - bą - śmy złą - cze - ni.

2. Nas z Tobą nie rozłączy nic.
Nam w Tobie darowane
jest serce Ojca, które wciąż
nam szczerze jest oddane,
by dbać i wieść,
piastować, nieść,
nas samych nie zostawi
i wciąż nam błogosławi.
3. Niewyczerpana łaska to
i błogosławieństw pełnia,
co nam oświeśla drogę wciąż
i ciszą nas napienia.
O, racz nam dać
we wierze stać,
na Ciebie patrzeć umieć
i miłość Twą rozumieć.

42

W świa - ty - nię wpro - wa -
i - nic - nas nie - ro -
dzi - łość nas, gdzie, Je - zu,
dzie - ła już, w po - ko - ju.
Cię sła - wi - my Przez mi - łość
Cię wie - lbi - my.
Twą krew da - łość Swą: Od

43

Ży - wo - ta Sło - wo,
i ze z na - ję - bszej
dzie - ki Ci, że w cie le
mi - łości w po - sta - ci
tu zstą - pi - łość Grze - szni - ków
słu - gi by łość.
nie wsty - dzi - łość się, bo za nich

ży - cie da - leś Swe i
Bo - ży sąd po - nio - słeś.

2. Któż z ludzi pojąć może to,
co tam się dokonało?
I wielbi wiara patrząc z czią
w podziwie, co się stało.
Niech cześć Ci poświęcona brzmi,
bo przynależy chwała Ci,
wspniałość, hoła i sława.

nas, Twój lud o - dku-pion przez Cię tam?

2. Boży gniew jest od nas odwrócony
w dokonanym dla nas dziele Twym.
W Tobie jest zbawienie niewzruszone,
Bożą nas miłością darzysz w Nim.
3. Błogosławieństw pełna Twa ofiara,
z Ciebie wciąż nam płynie pociech zdroj.
Błogi pokój serce uspokaja,
bo nam Przewodnikiem jest Duch Twój.
4. Niczadlugo, a oglądać będą
Twoi wszyscy już oblicze Twe,
zrozumienie dróg Twych tam posiedą
i wystawiają z okrzykami Cię!

45

Ba - ra-nku Bo - ży, któż o-bwie-ści
sze-dleś mi - leżąc Sam, a w du-szy. Swo - jej

44

Tyś, Ba - ra - nku Bo - ży,
na Swym cie-le grze - chy na - sze

na Swym cie-le grze - chy na - sze

nioś na drze - wie Sam, Któ - ryż
wróg po - tę - pić się o - śmie - li

wróg po - tę - pić się o - śmie - li

bo - ga - ctwo ła - ska - wo - ści Twej? Czyj
zmysł głąb cie - rpien Twych po - mie - ści, coś
po-nioś w cier-pi-wo-ści Swej! Ba - ra - nku,
Ty na śmierć wie - dzo - ny, po - słu - sznie
sze-dleś mi - leżąc Sam, a w du-szy. Swo - jej

bo - ga - ctwo ła - ska - wo - ści Twej? Czyj
zmysł głąb cie - rpien Twych po - mie - ści, coś
po-nioś w cier-pi-wo-ści Swej! Ba - ra - nku,
Ty na śmierć wie - dzo - ny, po - słu - sznie

po-nioś w cier-pi-wo-ści Swej! Ba - ra - nku,
Ty na śmierć wie - dzo - ny, po - słu - sznie

Ty na śmierć wie - dzo - ny, po - słu - sznie
sze-dleś mi - leżąc Sam, a w du-szy. Swo - jej

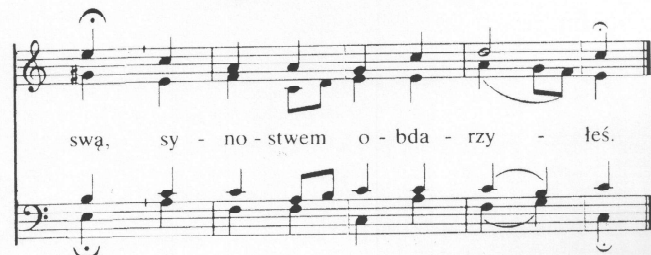
sze-dleś mi - leżąc Sam, a w du-szy. Swo - jej

2. W Swym poświęceniu całkiem trwałeś,
choć ciemność otoczyła Cię;
na cześć i chwałę Bogu dałeś
tak chętnie drogie życie Swe.
Na krzyżu miłość ujawniłeś,
bo człowiek jest natury złej;
Ty wolę Bożą wypełniłeś
a człowiek — miarę winy swej.

3. Samego Siebie za nas dałeś,
by gniewu sąd nie groził nam.
Na krzyżu grzechem Ty się stałeś,
gdyś niósł przekleństwo za nas tam.
Nasz ciężar grzechów był na Tobie,
gdy pojednania czyn się stał;
śmierć dla nas zysk zawiera w sobie.
Miłości wieczna, godnaś chwał.

4. Baranku Boży, wielbiąc ślemy
w słabości hołd i sławę Ci.
Opiewać w pełni tam będziemy
dostojność Twą, wspaniałą w czci.
Baranku, Ty zabity byłeś,
Swą krwią kupiłeś Bogu nas
i nas godnymi uczyniłeś
uwielbiać Ojca z Tobą wraz.

2. Przed wieki już wybraliśmy
ku Twojej łaski chwale.
Tobie, Miłemu daniśmy,
Twój Duch w nas mieszka stale.
A kiedy się wypełni czas,
będziemy ku Twojej chwale wraz
dziedziczyć z Tobą wszystko.

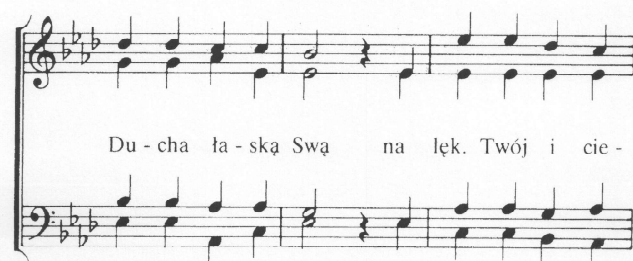
3. Ty jako Głowa członków Swych
już wkrótce w Niebo wprowadzisz.
Oblubienicę Ojcu tam
jak drogą perłę przedstawisz.
Już oczyszczone rzeczy wsze
z marności uwolnione swej,
ku chwale Dzieci Bożych.

46

4. Stworzenie wszelkie wzdycha wszak
i czeka z utęsknieniem,
byś z niego zdjął marność znak,
dał z lęku uwolnienie.
Twój Duch z Oblubienicą Swą
wołanie tęskne wyraża to:
„Przyjdź, amen, Panie Jezu!”

47

rpie - nie, zwróć na o - fia - re Twą.

2. Gdy Ciebie oskarżano
i plwano Tobie w twarz,
szydzono, biczowano,
Tyś milczał, Panie nasz.
3. I Bóg opuścił Ciebie,
chciał przy nas bowiem stać;
złożyłeś w śmierci Siebie,
by nam z niej wolność dać.
4. Baranku, przyjmij chwałę,
żeś niósł nasz ciężar win;
łaskawość okazałeś
i Swej miłości czyn.

48

Ko - rnie wy - śla - wia - my Pa - nie,

na - mi my - smy już po wie - czny czas.

2. Cześć i dzięki Ci, Wybawco,
żeś stał grzechem dla nas się,
że w cierpieniach wykonałeś
ku czci Bożej dzieło Swe.
Miłość Jego wyjawiałeś
i majestat w pełnej czci;
że w ofierze się złożyłeś,
bądź, Baranku, sławion Ty!
3. Hołd Ci, wielki nasz Zwycięco!
Pokonany wszelki wróg,
na męczeństwa krwawym drzewie
śmiercią Swą Tyś jego zmógł.
O, do nóg Twych upadamy,
moc Twoja godna sławę wziąć.
W hołdzie naszych serc wołamy:
Chwała Tobie, Panie, bądź!
4. Wysokości i głębiny
wielkie widzimy wiarą tu,
wspaniałości odkupienia
owoc Twój na krzyżu pniu.
Uwielbienie, cześć i chwałę,
wielki Zbawco, niesiem Ci.
Wywyższony, wysławiony
bądź, Baranku Boży, Ty!

wie-lkiej. Twej mi - ło - ści cud, żeś z na-jgłę-bszej

to - ni grze - chu nas wy - cią-gnął, z mo-cą

wiół. We-dług wo - li ła - ski Bo - żej po - sta -

wi - leś przed Nim nas, kró - le - stwem i ka - pła

49

Wy - wy - ższo - ny Pa - nie nasz!

Dziś nie - bia - nie śla - wia Cie - bie, kie - dys

To - bie wszy - scy wraz tu się skło - nia

tak, jak w nie-bie. Od nas hołd go - dzie - neś

wziąć, bo w śmierć za nas się zło -

ży - łeś i przez krew Swą nas na -

by - łeś, wie - czne dzie - ki To - bie - bądź.

2. Czci najwyższej przedmiot Sam,
sławą jesteś uwieczniony,
już Cię widzieć chcemy tam,
cel to przez nas upragniony.
A gdy po skończeniu dni
uwielbieni tam staniemy,
odzwierciedlać my będziemy,
Panie, tylko chwałę Twą.

50

Nie wy - sta - rczy wie - czność,

Bo - że, by Ci go - dną chwa - łę wzniesć.

Niech. Twa cześć już tu się mno - ży,

za - jmie myśl i se - rca treść.

2. O nas w łasce Swej myślałeś,
nim ten świat początek ma.
Nas w miłości pilnowałeś,
odkąd ziemia nosi ta.
3. Ale blask Twej taskowości
najpromieniej zajaśniał,
gdyś Ty Syna Swej miłości
za grzeszników na śmierć dał.
4. Czyś mógł dać nam coś wyższego?
Może miłość większą być?
Czyż nie mamy życia swego
Tobie całkiem poświęcić?
5. Cześć i sławę Ci wznosimy,
hołd i dzięki w każdy czas.
Godniej tam Cię uwielbimy
w chwale wiecznej, Boże nasz.

51

O - jcze, sła - wę, dzie - kczy -

nie - nie, hołd i cześć przy - no - sić

Ci, to je - dy - ne serc pra -

gnie - nie, gdy ta pieśń po - chwa - lna brzmi.

Si - łę w nas Twój po - kój bu - dzi,

Duch w nas mie - szka, świa - dzy Sam,
mi - łość Two - ja się nie stru - dzi,
za - wsze wie - rną bę - dąc nam.

2. W Swej opiece w każdej porze
nosisz nas Ty w dzień i w noc.
Kto wywyższyć dość tu może
miłość, łaskę Twą i moc!
Gdy byliśmy grzesznikami,
co najmiłsze, toś nam dał,
gdy byliśmy Ci wrogami,
własny Syn Twój za nas zmarł.
3. Ach, miłości Twojej pełność!
Któż jest w stanie zgłębić ją?
Okazałeś jej zupełność
w Synu Swoim, dając Go.
Śpiewać tu o Twojej miłości —
tak radośnie w sercu brzmi.
Szczytem dla nas to błogości
cześć i chwałę wznosić Ci.

to mi - łość nie - po - ję - ta,
prze - wy - ższa - ja - ca my - śli wsze
przez ro - zum nie - zba - da - na.

2. Tyś Panie śmierć zwyciężył Sam
zbawienie, życie dałeś nam,
tak, jako Bóg, Zbawiciel.
Wybranych w Miłym przez Ciebie
Tyś nas postawił przed Siebie,
jak dzieci swej miłości.
Z upodobaniem, Ojcze, Swym
na wszystkich wykupionych w Nim
spoczywa Twe spojrzenie.
3. Niedługo już przed tronem Twym
wzniesiemy wiecznej sławy hymn
i Tobie i Synowi.
Tam będziemy już po wieczny czas
z chórem zbawionych słać wraz,
i doskonale chwalić.
Więc Ojcze, też i w czasie tym
wznosimy uwielbienia hymn
Tobie i Barankowi.

52

Niech w Twojej świę - ty - ni, Bo - że brzmi
cześć, chwa - ła, u - wie - lbie - nie Ci za o - grom
Twojej mi - ło - sci. Nam w ła - sce wy - świa
dzy - łeś ją, aż do - tą - d pro - wa - dzi - łeś
z nią, moc wtó - rej śmie - rci zdję - ta,

53

Te - mu, Kto nas tak wciąż mi -
lu - je i o - mył w Swo - jej krwi od
grze - chów nas i kró - le - wskim ro - dem i
ka - pła - na - mi On u - czy - nił

Bo - gu, Swe - mu O jcu:

Je - mu niech bę - dzie cześć, chwa - ła,

moc te - raz i na wie - ki wie -

ków. A - men, a - men!

54

O, Zba - wco wsze - chmo - gą - cy, Tyś

żę - dło śmie - rci zniósł i z da - la - nas sto -

ja - cych w Swój o - dpo - czy - nek wniósł.

2. Swe dzieło dokończyłeś,
minęły męki Twe,
nam serca uciszyłeś, —
i pokój wlałeś w nie.
3. Na wieczność darowane
zbawienie w Tobie nam,
Tyś działem jest kosztownym
i naszym życiem Sam.

55

Je - zu, Świę - ty Pa - nie nasz

z śmie - rci u - wo - lni - łoś nas. Ja - kże wie - lka

mi - łość Twa, ła - ska już na wie - ki trwa.

56

Spe - lni - ło się już dzie - ło

do - sko - na - ło; Spra - wie - dli -

4. Przez Ducha nas kierujesz,
jest lekkie jarzmo Twe,
przed nami postępujesz,
nam drogą stałeś się.
5. Któż łaskę Twą pojmuje
i moc i miłość Twą?
Gdy tutaj pielgrzymuję,
niech wciąż Ci dzięki brzmią.

2. Śmierci skosztowałeś Sam
jako możny, Święty Pan.
Nasze grzechy zgładził Syn,
byśmy wiecznie żyli z Nim.
3. Choć w słabości chwałę Cię,
lecz wdzięcznością serce tchnie,
za cudowne dzieło Twe,
w nim zbawienie wieczne me.
4. Godzien jesteś Boże, Sam
przyjąć cześć i pieśni chwał.
Tam, u Ojca wzniesiem Ci
doskonałą sławę w czci.

we - mu to przy - nio - sło chwa - łę.

Przez Je - go Sy - na, gdy za -

wo - łał w głos: Spe - łni - ło się!

2. Spełniło się co miłość Boża chciała,
co dla grzesznika zgubionego miała
ratunek i zbawienie wieczne dać.
„Spełniło się.

3. Spełniło się! Przez wieki to przebrzmiewa
ku Bożej czci, gdy Zbór zbawionych śpiewa,
dziękują Mu, Jezusa wielbią w głos,
że spełnił On.

57

Mo - dli - twy, Pa - nie, wy - słu - chu -
Przed O - jcem wciąż nas za - stę - pu -

jesz, gdy z wia - rą za - no - si - my je,
jesz i o - pie - ku - jesz na - mi się.

Be - zpie - czny, pe - wny jest nasz krok, gdy

na Cię kie - ru - je - my wzrok.

2. Krzyż dobrowolnie za nas niosteś,
przed nami idąc, wiedziesz nas,
moc wroga możniesz dla nas zniosteś,
Tyś dla nas jest na każdy czas.
Pomocy Swej nam zsyłasz zdroj,
aż zakończymy dobry bój.
3. Przywilej dany jest nam w Tobie:
Stać z dala za obozem tym,
nieść chętnie hańbę Twą na sobie
i wiernie zdążyć śladem Twym,
poświęcić chwale Bożej się,
aż wiedziesz nas w spocznienie Swe.

Je - zus Chry - stus mo - dli się! Wie - rząc

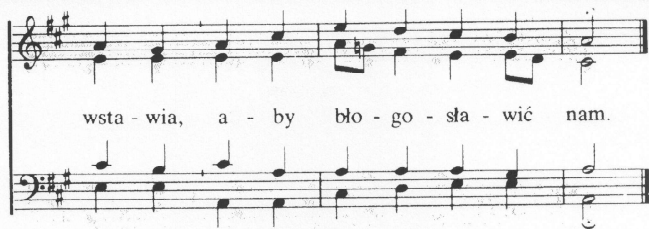
w gó - rę spo - głą - da - my, gdzie On za nas proś - by

śle: O - rę - do - wnik nasz prze - ma - wia do Swo -

je - go O - jca tam, to za na - mi On się

58

Ja - kąż mi - łość o - głą - da - my!

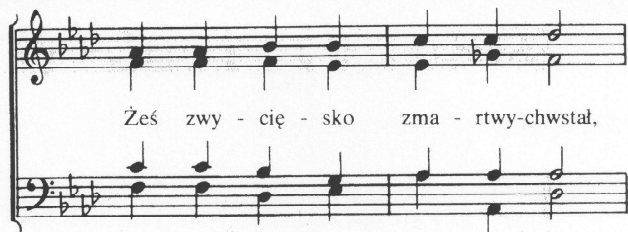
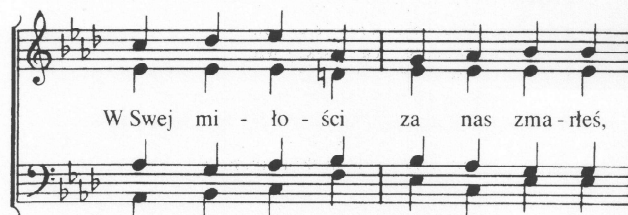

2. Wszedł On do niebieskiej chwały,
zajął tam od Ojca tron;
w dostojństwie Swym wspaniał
zastępuje tam nas On.
Pełne pragnień serce Jego
pozostaje w każdy czas
wśród burz groźnych życia tego
wzmocnić, błogosławić nas.

3. On za dusze nasze prosi
bez zmęczenia Ojca tam,
w serca nasze pokój wnosi,
zwilża rosą serca nam.
Szatan skarży tam przed Bogiem,
może szaleć tutaj wróg,
ręce Pana są wzniesione.
Któżby nam zaszkodzić mógł?

4. Twa modlitwa nieprzerwana
daje wciąż nam ufność tę:
Gorycz przez nas w czymś widziana
w słodycz nam zamienia się.
Każdy ból pomagasz nosić,
cierpień moc rozumiesz Sam.
Każdej chwili za nas prosić
chcesz Swojego Ojca tam.

59

2. Panie, wiernych swych imiona
nosisz wciąż na piersi Twej.
Tyś ich przyjął w Swe ramiona,
strzeżesz ich w miłości Swej.
Orędujesz za nich, Panie,
nikt ich zabrać nie jest w stanie.
Oko Twoje widzi ich,
w mocnych rękach nosisz Swych.

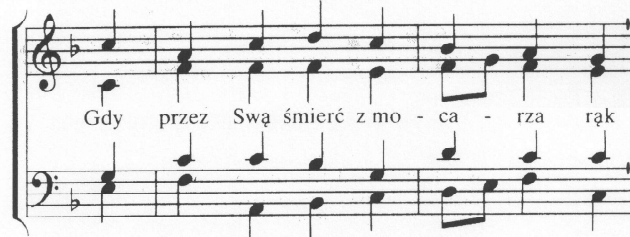
3. Tobie, Panie, dziękczynienie,
uwielbienie, sława, cześć!
Z świata nas wyprowadziłeś,
aby do światłości wnieść.
Byśmy mogli Ciebie chwalić.
Ty nas chciałeś uwspianiać.
Ciebie czcili po wieczny czas,
Boga wielbić z Tobą wraz.

60

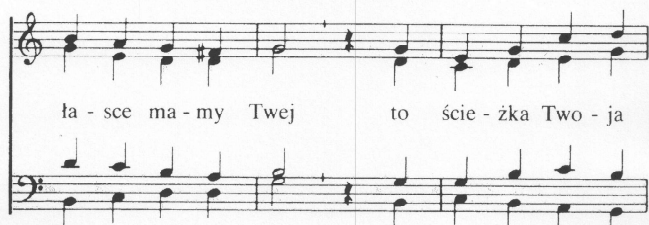
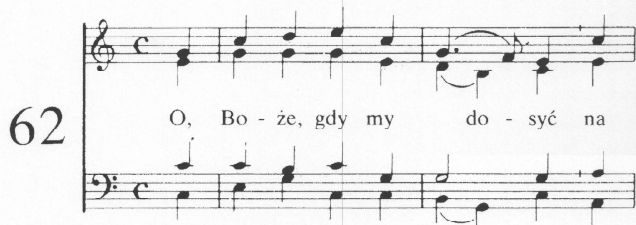

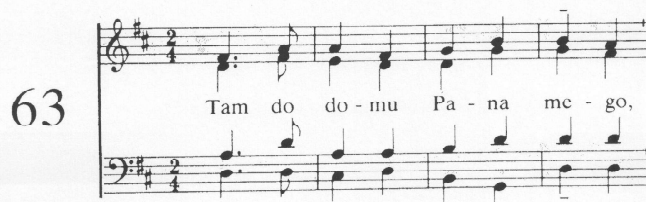
2. I czyż mocarze silni w górze,
stworzenie — dzieło ręki Twojej,
świątyni Twojej wierni stróże
obwieścić mogą sławę jej?
Ta miłość niosła w nędzy tu
śmierć Ci na krzyżu pniu.
3. Lecz ci, ci niegdyś tu w ciemności
i w grzechach żyli — sławią ją,
a teraz dziećmi są światłości,
najlepiej mogą pojąć to.
Jej moc, co dała Tobie nas,
z triumfem czcimy wraz.

2. Brzemiona grzechu niośłeś Sam,
w miłości niezgłębiony!
Od Boga i od ludzi tam
Ty byłeś opuszczony.
3. Jak straszna wtedy, Panie, Cię
moc piekła otaczała!
Tyś w poniżeniu oddał się
Twa śmierć nam życie dała.
4. Baranku Boży, teraz ci
przez łaskę się zbliżają
do Ciebie z uwielbieniem, w czci,
w pokorze hołd składają.

2. Gdy trud podróży ziemskiej
i ciężar walki wraz
nas znuży, niech Twa łaska
i pokój wzrasta w nas.
3. Gdy szatan chce nam szkodzić
i świat wyszydza w głos,
nic to, boś w łasce Swojej
pojednał z Sobą nas.
4. Gdy wyjścia nie widzimy
lub odczuwamy brak,
i to nas nie rozłączy,
bo w łasce stoim wszak.
5. Przez łaskę nas i wierność
powiedzisz pewnie Ty,
aż wszystko nowe będzie,
aż staniam w niebie my.

do Je - zu - sachcę iść wnet, wie - cznie, wie - cznie

być u Nie - go, grze - chu nie ma tam ni bied.

2. Od tych czasów czczej marności,
z tego świata uszedłbym
do Baranka wspaniałości,
tam w ojczyźnie być już z Nim.

3. Jezu, jakież zachwyt w niebie
dla mej duszy będzie to
uczczonego ujrzeć Ciebie,
chwałę Ci poświęcić swą.

4. Przyjdź już, Jezu, słysz błaganie,
na wesele wprowadź mnie!
Pragnę dziś pójść na mieszkanie,
tam u Ciebie być już chcę.

64

Wnet się za - ko - ńczą cie -

rpie - nia i łzy, gdy bę - dzieм z zi - mi tej

wzię - ci już my! Wte - dy Zba - wi - ciel w pe -

lno - ści Swych łask o - bli - cza Swe - go o

bja - wi nam blask. Bę - dzie to

dzień we - se - lnych pień,

bę - dzie to dzień we - se - lnych

pień, gdy Je - zus - nasz Swą o -

bja - wi nam twarz, gdy Je - zus

nasz Swą o - bja - wi nam twarz!

2. Gdy łaska, którą okazał nam Pan
tam nas obleczie w chwalebny już stan,
wtedy Zbawiciel i On tylko Sam
będzie przedmiotem czci naszej już tam.
Będzie to dzień ...

3. Gdy w chwale wiecznej będziemy się lśnić,
niebios błogością się poić i żyć,
wtedy Zbawiciel i On tylko Sam
będzie jedyną radością już tam.
Będzie to dzień ...

65

Pan Swo - ich w ka żdym kra - ju, w na -
ro-dzie ka - żdym zna, na po-zór o-pu-
cze - ni, On pie czę o nich ma. On
nie da im za - gi - nąć, o - pie - ką

chro - ni Swą, czy w ży - ciu, czy też
w śmie - rci wła - sno - ścią Je - go są.

2. On zna zastępy Swoje,
co wierząc patrzą Nań,
i choć jest Niewidzialny,
ufanie mają Dlań.
O Słowie oni świadczą,
co jest pokarmem im,
i strzegą tego Słowa,
i korzą się przed Nim.

3. Bezpiecznie ich prowadzi
Pan przez pustynię tę,
moc daje im do walki,
zwycięstwo dając Swę.
Gdy ziemski bieg zakończą,
kres przyjdzie bojom, łzom,
natenczas z Nim odpoczną,
wstępując w Ojca dom.

66

Gdy se - rca wo - kół
bło - go - śła - wie - ństwa.
Cię, o, Pa - nie, się zbie - ra - ją,
Twe jak ro - sa im sply - wa - ją.
O, niech nas w mo - cy Twojej do

Cie-bie wznie-sie Duch, u - my-słom ci - szę
daj i po - święć u - sta, słuch.

2. Wrogowi nie daj złych
zamysłów spełnić swoich,
napętnij Duchem Swym
sług dusze wiernych Twoich.
O, Panie, Swoją moc
Ty w każdym Słowie wznieć,
daj serca oraz myśl
zwrócone na Cię mieć.

67

Sło - wo Two - to duch i ży - cie,
Dziś ła - ska - wie nas spo - tka - łeś,

ze - sta - ne na świa - tłość o - bfi - cie,
bło - go - sta - wie - ństwo ho - jne da - łeś,

prz - edwie - czny Bo - że, z Two - ich rąk.
nas wio - dąc wśród zie - lo - nych łąk.

dla ko - go O - jcem je - steś Ty!

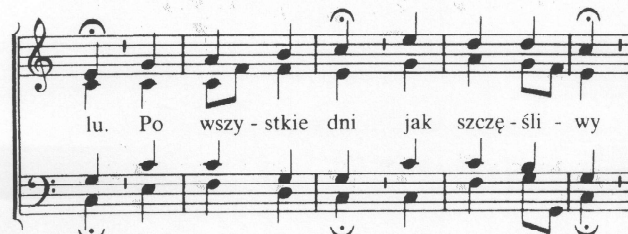
2. Jak owieczki stada Twego,
które kupiłeś z świata tego,
na wieki Twój myśmy już.
Niech Two Słowo nas nie minie
podane znowu w tej godzinie,
z Twoich ust nam w serca, Panie złóż.
Ty ucz nas pilnie stać,
w oczekiwaniu trwać,
wierni w małym.
Wkrótce już my
odpocniemy
i godniej tam Cię uczymy.

O bja - wiasz treść. Swych słów, w pie -

lgrzy - mce wzma - cniasz znów, aż do ce -

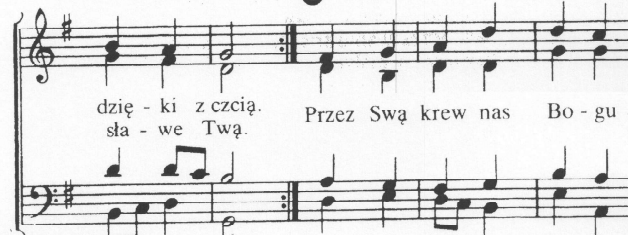
lu. Po wszy - stkie dni jak szczę - śli - wy

68

Ja - ko dro - ga wła - sność
Z chó - rem nie - ba w chwa - le

Twa wzno - si - my To - bie, Pa - nie
się ła - czy - my, by wy - wy - ższać

dzię - ki z czią. Przez Swą krew nas Bo - gu
sta - we Twą.

o - dku - pi - łeś, w je - dno Cia - ło

w Du-chu Swym o - chrzci - leś, wie - czny po - kój

Tyś nam dał i Swą mi - łość w se - rca wlał.

2. Będąc pierworodnym wielu braci
już nas wyprzedziłeś wprzód.
Jako Głowa weźmiesz wszystkie członki,
drogo Swoją nabyty lud.
Gdy ku naszej zjawisz się radości,
by nas złączyć w Swojej wspaniałości,
wolni już od trosk i bied
w chwale Twej spocniemy wnet.

3. „Przyjdź niedługo, przyjdź, o Jezu Panie!”
Duch z Oblubienicą Twą
ślą ku Tobie tęskne to błaganie,
byś do Siebie zabrał ją.
Daj się ujrzeć Swej Oblubienicy,
daj wnet stanąć jej po Twej prawicy,
wiecznie w Twą spoglądać twarz.
Amen, przyjdź, już, Panie nasz!

69

Ja u - fam, Pa - nie, Ci! Wiem,

nie za - nie - chasz ni - gdy mnie. Me

o - ko wi - dzi wia - rą Cię, schro -

nie - niem je - steś mi. Mym świa - tłem

w cie-mnych dniach, zba - wie - nie, ska - ła,

szczę - ście me, Tyś ra - mię w wa - lce,

cie - szysz mnie w po - ku - sie, w bie - dzie, w tżach.

2. Wiem, że miłujesz mnie
i zawsze bliskim jesteś mi,
gdziekolwiek idę — jesteś Ty.
Polecam Tobie się,
tak dobrze wszak mnie znasz,
cudownie, pewnie wieszysz mnie,
tu wszystkim dla mnie stałeś się
i w łasce wszystko dasz.

3. Spoczynku dusza ma
nie znajdzie nigdy w świecie tym,
boś, Jezu, Ty spoczynkiem mym.
Do Ciebie zdążam ja,
bym wnet w Twej chwale był,
radował Tobą błogo się,
z Twoimi wielbił, sławił Cię
i w hymnach wiecznie czcił.

70

Mój O - jcze, gdy spo - tka - leś

mnie. w Sy - nu mi - łym, Swym, już tu mi

ho - jne da - leś bło - go - sła - wie - ństwa

w Nim. Nie mia - leś nic wy - ższe - go, Na -

Two - jwy - ższy dar - On Sam, a że po -
sia - dam Je - go, spo - czy - nek du - szy mam.

2. Ja wiem, że mnie miłujesz,
wciąż po Ojcowsku dbasz,
cierpliwie pielęgnujesz,
co pożyteczne, dasz.
Two oko upatruje,
gdziekolwiek zwrócę się.
Two dłoń mnie utrzymuje,
z niej nikt nie wyrwie mnie.
3. Czyż troskać się mam trwóźnie,
gdy Ojcem moim Tyś!
Powiedziesz nadal moźnie
i jutro mnie, jak dziś.
Nie będę zawstydzony,
bo szczera miłość Two.
Tym przez Cię obdarzony,
co wartość wieczną ma.
4. O wszystko dbasz tak wiernie
i mądrze, dobrze Ty!
Więc serce me bezmiernie
wciąż ufać może Ci.
A choćbym stracił wszystko,
czyż strwożyć ma to mnie?
Wszak przy mnie wciąż jest blisko
Ojcowskie serce Two.

71

Ma o - jczy - zno! Cel - tę -
skno - ty mo - jej tu w Me - se - cha,
kra - ju gró - znych burz. Nad gwia - zda - mi
tyś wo - zdo - bie swo - jej, gród nie - bie -

ski wie - rze zna - ny już, gród nie -
bie - ski wie - rze zna - ny już.

2. Jeruzalem! Do twych bram strudzeni
wejdą święci, by się w tobie skryć,
którzy z Boga byli narodzeni,
/: w odpoczynku twym tam błogo żyć. :/
3. Zwracam w wierze tam spojrzenie swoje,
do perłowych cudnych twoich bram,
kiedy serce tęskne zaspokoję?
/: Chętnie chciałbym ująć z tej ziemi tam. :/
4. Już bym chciał do miasta pójść górnego
i z zastępem świętym pragnąłbym
tam wywyższać sławę Zbawcy mego,
/: cieszyć się już tylko zawsze z Nim. :/
5. Lecz nie po to tęsknie tam spoglądam,
że do złotych ulic wzniesić się chcę,
wiecznie Tego już oglądać żądam,
/: Kto na własność kupił drogo mnie. :/
6. Wkrótce, Jezu mój, tęsknotę ucisz
świętych Swych, co są w pielgrzymce tej.
Łzy tęsknoty zetrzesz, gdy powrócisz,
/: by wziąć Swoich stąd do chwały Swej. :/

72

Spójrz, O - jcze nasz, w tej chwili Two -
i się zgro - ma - dzi - li jak dzie - ci mo - dlić
się. Ich bła - gań wy - stu - chu - jesz i
do - brze o - pa - tru - jesz: O -

2. Gdy w Jezusa Imieniu
prosimy w uniżeniu,
zbliżając się do Cię,
my drogie dzieci Twoje,
„tak”, „amen” — rzeczesz Swoje,
byś w Synu Swym uwielbił się.

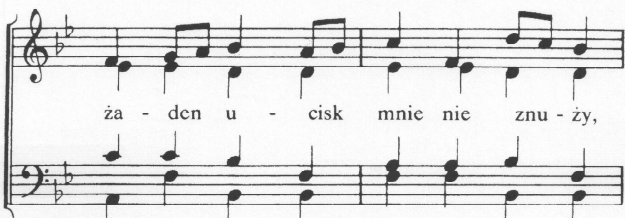
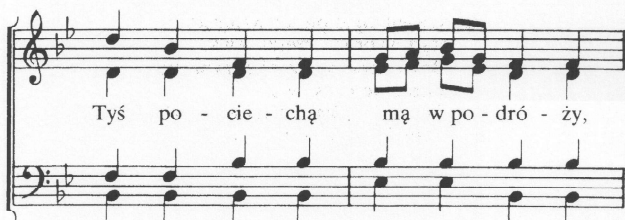
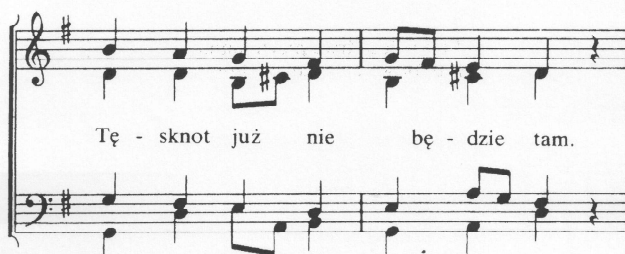
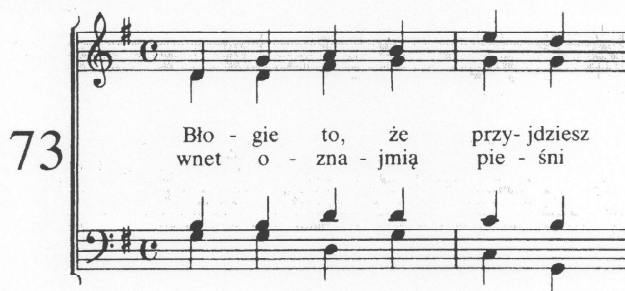
3. Bogate, niezliczone
w Nim dla nas otworzone
są skarby łaski Twej.
Im więcej z nich czerpiemy,
tym więcej poznajemy
obfitość niezmierzoną jej.

4. Twa miłość trwa niezmiennie,
w dobroci Twej codziennie
mieć ufność ucz nas Ty!
I na niej ucz budować
i prosić, i dziękować,
z prostotą dziecka, wierząc Ci.

2. Znajdą członki odpocznienie,
któreś z Sobą złączył Ty,
nie utrafi ich cierpienie,
nie popłyną nigdy łzy
i na wieki błogi stan
w obfitości scrom dan.

3. Uwielbiając pieśni wzniesie
stąd wybrana rzesza Twa,
Bogu wieczną cześć przyniesie,
Tobie hołd i sławę da.
Szczęście! Być u Ciebie wraz!
Przyjdź, o Jezu, wprowadź nas!

a - ni tro - ska, a - ni - znój!

a - ni tro - ska, a - ni - znój!

2. Jezu mój, serce me
bardzo pragnie ujrzeć Cie.
Kiedyż pójdę już do Ciebie,
by przebywać z Tobą w niebie
/: i w oblicze patrzeć Twe! :/
3. Wkrótce już, Panie nasz,
Sam oglądać mi się dasz.
Co za radość dla mnie będzie,
gdy w zbawionych Twoich rzędzie
/: ujrzę Twoją świętą twarz. :/
4. Co za los, błogi los,
gdy usłyszę ja Twój głos!
W niebie wszelki ból ustanie,
tam wciąż będę z Tobą, Panie,
/: i uwielbię Ciebie w głos! :/

75

Cze - ka - my, Bo - ży Sy - nu, Cię,
Niech czas cze - ka - nia sko - ńczy się,

byś w gó - rze nas zgro - ma - dził.
racz nas już w dom wpro - wa - dzić.

Kto u - fa Ci, ten w ko - rnej czei

ku To - bie wciąż spo - glą - da,
bo chciał - by Cię o - glą - dać.

2. Czekamy Cię! Choć łaską Swą
Bóg dał nas Tobie w darze
i Duch wprowadził w bliskość Twą,
lecz jawnie się ukażesz.
U Ciebie tam spoczynek nam,
radość i szczęście błogie
są dane wiecznie w Tobie.
3. Czekamy Cię! Wnet przyjdiesz Ty!
Powrócisz bez wątpienia,
przemina smutki tam i łzy,
umilkną też pragnienia.
Cóż stanie się, gdy ujrzym Cię?
Dziękczynny hymn wzniesiemy
i wielbić Cię będziemy.

76

Spó - jrzymy wzwyż! Wkró - tce

zo - rza we - jdzie już. W mro - kach no - cy

łzy wy - la - ne błę - szczą, gdy za -

świ - ta ra - nek. Przed o - bli - czem

Zba - wcy to ja - ko pe - rły w świe - tle
 lśnia. O - czy wzwyż! Zbo - rze, słysz!

2. Jesteś tuż!
 Jasna Gwiazdo ranna, już!
 Wnet głos trąby się odezwie
 i z wrogiego świata wezwie
 wszystkich bojowników Twych,
 by nagrodzić w chwale ich.
 Rychło przyjdź,
 Jutrzenko wznijdź!

3. Panie nasz,
 tęskność naszą wzmagaj wciąż,
 aż po krótkim rannym świcie
 ujrzym w górze Twe oblicze
 i tam pragnień naszych zdroj
 zaspokoi widok Twój.
 Wiecznieś Ty
 godzinę czci!

77

Chcę pie - śnią o Twojej ła - sce
 gło - sić, co bło - gi spo - kój zsy - ła
 mi; cześć, Bo - że, Twojej mi - ło - ści wzno - sić,
 Któż tak mi - łu - je ja - ko Ty! Grze -
 szni - ka szu - ka ła - ska, Pa - nie, co

jest zgu - bio - ny w świe - cie złym, a
 mi - łość i - dzie na spo - tka - nie, jak -
 by szedł w dom je - dy - ny - syn.

2. To łaska jest, co w mej słabości
 prowadzi mnie w pielgrzymce tej;
 obdarzy pełność mnie miłości,
 gdy wejdę do ojczyzny mej.
 Na ziemi wszystko chwiać się może
 i wszystko tutaj kres swój ma.
 Lecz łaska nie zna granic, Boże,
 i miłość nieskończenie trwa.

3. Skąd pewność biorę w życia znoju?
 Bo łaska Twoja ochrania mnie.
 Dlaczego nie upadam w boju?
 To miłość Twoja podpira mnie.
 O, łaska wciąż mnie wiedzie, Panie,
 i miłość mnie kieruje tam,
 bym do Ciebie śpiesznie wszedł z płasaniem
 gdzie miejsce zgotowane mam.

78

Jes - teś mą ra - do - ścią, Pa -
 nie, Tyś jest mój, a jam Twój, w To - bie
 me u - fa - nie. Je - stem Two - im,

bo Ty zmy - leś wi - nę mą Swo - ją krwią

i mnie wy - ba - wi - leś.

2. W Tobie jestem już bezpieczny,
bowiem Ty dałeś mi
własce żywot wieczny.
Mam Ci ufać, Zbawicielu,
i czy w bój, albo w znój
z Tobą iść do celu.

3. Świętą miłością mnie otaczasz
w życiu tym; o tym wiem,
opiekę rozłaczasz.
Tyś wziąć godzien cześć i chwałę,
Jezu mój, Panie mój,
dziś i wieki całe.

79

Je - zu, źród - łem Tyś ra - do - ści

i po cie - chy w czas-sie bied, Tyś do

Swo - jej wspa - nia - ło - ści Sam stąd przez cie -

rpie - nia wszedł. Pó - ki da - jesz nam tu

żyć, po - móż nam wie - rny - mi być. Przy nas

bądź, w ka - żdy czas, w bo - ju wia - ry wzma - cniaj

wraz, w bo - ju wia - ry wzma - cniaj wraz.

2. Głowo członków, z Ciebie spływa
błogosławieństw na nas blask
i wciąż na nas tu spoczywa
Twoje spojrzenie pełne łask.
Ślesz pociechę w serca mdłe
w prześladowań, w smutku dnie.
Hańbę, bój, cios i znój
jako ból odczuwasz Swój,
jako ból odczuwasz Swój.

80

Ktżyz i śmierć Ba - ra - nku nio -
Przed tron O - jca nas przy - wio -

śles, ka - ra to za grze - chy wsze.
dłes, prze - je - dna - leś słu - szny gniew.

Bo - ga w pe - łni u - czcił sam.

Świe - ty, czy - sty Wie - lki Pan.

Je - go krew nas o - czy - ści - ła,
z wsze-lkich bru-dów nas o - bmy - ła.

2. Dziś znów w łasce Twej, o Panie
Swą śmierć głosić dajesz nam,
wielką miłość opowiadać,
ach, to błogi dla nas dział.
Uwielbienie, chwałę, cześć
Panu wciąż możemy nieść.
Piękniej zabrzmiał uwielbienie,
przez Twych wszystkich Świętych w niebie.

81

Niech bę-dzie z na - mi ła - ska na -

sze - go Pa - na wciąż, za Któ - rym po - dą -
za - my wśród wa - lki, trwó g i burz.

2. Bezpiecznie całkiem można
zaufać łasce tej;
gdy trwoży nas cokolwiek,
pociechę mamy w niej.
3. Na wąskiej ścieżce byłby
niepewny każdy krok,
jeśliby łaska Pańska
nie wiodła naszych nóg.
4. Cóż nam zaszkodzić może,
gdy z nami łaska Twa,
co nam w wytrwałej wierze
zwycięstwo zawsze da.
5. Coś tracąc dla Jezusa
nie doznajemy szkód,
gdyż łaska Jego wielka
nagradza wszystko znów.
6. Dopomóż nam, o Panie,
każdego wołać dnia:
Niech ze wszystkimi nami
zostanie łaska Twa!

82

Ci - cho u - faj Pa - nu

sta - le, Kto kic - ru - je ście - żką twą,

na Nim bu - duj wciąż wy - trwa - le, da zmę -

czo - nym si - lę Swą. O - jca dom ski

nie - nie śle, w o - dpo - cznie - nie wwie - dzie

cię, w o - dpo - cznie - nie wwie - dzie cię.

2. Przepych, połysk, blask piękności,
wszystko, co świat w sobie ma,
jest uludą częściej marność.
Któż kres twym tęsknotom da?
Chcesz spoczynek, szczęście mieć,
/: swym spojzeniem w górę wleć. :/

3. Gdy przygniata cię cierpienie,
droga trudną zda ci się,
na Jezusa zwróć spojrzenie,
wrzucić na Niego troski swe
i swe całe brzemieństwo,
/: powiedz Mu o wszystkim już. :/

4. Co jest w górze, szukaj tego,
wszystko marność w świecie tym,
oczy wnieś na Pana swego,
gdzie twój żywot skryty z Nim.
Porzuć blaski ziemi tej,
/: nie nasyca duszy twej. :/

5. Walka będzie wnet skończona,
krok ostatni zrobisz wnet,
praca dzienna dokończona,
coraz bliższy kres twych bied.
Z blaskiem rannych, jasnych zórz
/: przyjdzie Pana bliskie już. :/

83

Świat do - cze - sny jest pu - sty - nią.

Igrzy - mi ty - lko mu - szę mieć.

2. Łatwo jest tę drogę zobaczyć,
którą mam w pustyni kroczyć,
bo stóp Pańskich widzę ślad.
Jak On wiernie mnie miłuje,
tak też drogę mi wskazuje,
śmiało kroczę naprzód za Nim w ślad.

3. W tej pustyni, gdzie idziemy,
jedną ścieżkę dostrzegamy,
ślad to w piasku Jego nóg.
A więc idę, za Nim śpieszę,
bym w Ojcowskie wszedł pielesze,
gdzie zwycięstwa wieniec dał Mu Bóg.

4. Jezu, duch mój wzwyż ulata,
pragnąc odejść z tego świata,
gdy naprzeciw wyjdiesz mnie.
Tyś ojczyznę mi zgotował
i Swym okiem wciąż kierował
przez daleką, pustą drogę tę.

5. Ścieżka, którą Sam chodziłeś
i mnie po niej prowadziłeś,
źródłem wciąż pociechy mej.
Choć mnie łaska Twoja cieszy,
ale w łasce Twojej śpieszę
ujrzeć Ciebie w górze, w chwale Twojej.

Ja - kiż wy - bór tu u - czy - nie?

Cze - góż pra - gnąć, cze - go chcieć? Wsze - go

zby - łem się pra - gnie - nia, nie mam

nic tu do stra - ce - nia, kij pie -

84

Tyś pra - wdzi - wym źró - dłem
Ła - skę, po - koj tak o -

ży - cia, Je - zu, sło - Źcem chwa - ty Ty!
bfi - cie ma - my wciąż od Cie - bie my.

Te - raz za nas o - rę - du - jesz

pro - śby Swo - ich wy - stu - chu - jesz,

bło - go - śla - wić wciąż chcesz nas,

ka - rmisz, pie - lę - gnu - jesz wczas.

2. Wszystkie członki Swego Ciała
racz ożywić, Zbawco, Sam.
Spraw to, by do serc spływała
cisza, pokój, radość nam.
Niech Twój Duch znów nam otworzy
cudne skarby Prawdy Bożej,
aż się nam obecność Twa
już widzialnie ujrzeć da.
3. Wszystkie serca tu, w niskości
niech do Ciebie zwrócą się.
Każdy niech Twej wspaniałości,
niechaj pragnie tylko Cię.
Wówczas radość nas przepelni,
na Twą wolę zdanych w pełni,
by z najgłębszych przyczyn cześć
mogła się w podzięcie wznieść.

brzmi hymn chwa - ly Bo - żej, przyjdź, Pa - nie nasz!

2. Rozłączeni święci Pana.
Przyjdź, Panie nasz!
Nie jest jedność ich widziana,
przyjdź, Panie nasz!
Szatanowi zwieść się dają,
grzech i świat ich omiają,
Ciebie, Panie, znieważają.
Przyjdź, Panie nasz!
3. Tam słabościom kres nastąpi.
Przyjdź, Panie nasz!
Nikt od Ciebie nie odstąpi,
przyjdź, Panie nasz!
Każdy Cię powita snadnie,
z uwielbieniem do nóg padnie,
by na wieki czczyć Cię godnie.
Przyjdź, Panie nasz!
4. Tam objawisz się wspaniale,
przyjdź, Panie nasz,
ze wszystkimi Swymi w chwale,
przyjdź, Panie nasz!
Ziemia, niebo złożą w dani
sławę Ci i chwałę, Panie.
O, jak błogie dokonanie!
Przyjdź, Panie nasz!

85

Za spo - ko - ię serc pra -
Wziąć nas z kra - ju łez, cie -

gnie - nia przyjdź, Pa - nie nasz!
rpie - nia przyjdź, Pa - nie nasz!

Tu, gdzie wróg się wie - lce sro - ży.

sza - tan si - dła swo - je mno - ży, sła - bo

86

Nie za - nie - chasz, a - ni mnie

nie o - pu - ścis: W O - jco - wskich rę - kach

nie siesz mnie i tu - lisz, o, O - jcze,

mi - łość Two - ja wie - cznie trwa! Ja

u - fam Ci, ja u - fam Ci!

2. Nie zaniechasz, ani mnie nie opuścisz,
gdy niedostatek i potrzeba bliska,
ucisku fale zagrażają mi,
ja ufam Ci, ja ufam Ci!

3. Nie zaniechasz, ani mnie nie opuścisz,
gdy pomocnika nie widzę w pobliżu,
a wróg mnie trwoży i naciera wciąż,
ja ufam Ci, ja ufam Ci!

4. Nie zaniechasz, ani mnie nie opuścisz,
aż biegu mego dokonam na ziemi,
aż minie okres bojów wiary tu.
Ja ufam Ci, ja ufam Ci!

z To - bą się ra - do - wać wraz.

2. Gdy przemienisz nasze ciała,
wtenczas bóle skończą się.
Radość będzie doskonała,
gdy ujrzemy Jezusa Cię!

3. Wiecznie będą wraz z radością
godnie wielbić, sławić Cię.
Tam, gdzie wszystko tchnie miłością,
serca będą cieszyć się.

4. W chwale wszyscy Twoi święci
sercem, duszą jedno są,
wskroś wdzięcznością przeniknięci
w pieśni hołd Ci dadzą z czcią.

87

Pe - łnią bło - go - śla - wieństw,

Pa - nie, w nie - bie da - rzyć

bę - dziesz nas, gdzie bę -

dzie - my nie - prze - rwa - nie

88

Prze - by - wam na o - bczy-źnie,

a świat ten nie zna mnie; pro -

wa - dzą ku o - jczy - źnie mnie

wie-rnic rę - ce Twe. Na ka - żdym

przy - krym kro - ku Cię wi - dzie
wia - rą mą, Twój ślad wi - do - czny
o - ku, jak sze - dłeś ście - żką tą.

2. Czy twardą drogą zdążam,
zmęczonym czując się,
za Tobą wciąż podążam,
bo w łasce wiedziesz mnie.
Gdy strudzą się me nogi,
wytchnienia jest mi brak,
mam w sercu pokój błogi,
Tyś mym spoczynkiem wszak.
3. Choć szatan swą chytrą siłą
używa słabość mą,
lecz Ty mi Swą bliskością
zwycięzać dajesz go.
Pokarmem i napojem
i źródłem jesteś Sam.
Zliczyłeś włosy moje,
czyż trwożyć się tu mam?

89

Pa - ste - rzu wie - rny, dzie - ki
z pe - łnoś - ci Two - jej wzię - li -

Ci za bło - go - śła - wieństw chwi - le.
śmy z ust Two - ich sto - wo w si - le.

Do - da - jesz Sam o - tu - chy nam

kie - ro - wać na Cię o - czy,
ra - do - śnie dro - gą kro - czyć.

2. Nas wprowadziłeś w światłość Swą
do świętej Swjej bliskości,
by każdy życia ciemność swą
zobaczył w Twej jasności.
Na nowo Tyś tak mile dziś
nas uczył po bożemu.
Imieniu chwała Twemu!
3. Dopomóż też nam Słowo Twe
w szczerości tu zachować,
abyśmy mogli w trudne dnie
ku czci Twej pielgrzymować.
By w każdy czas widziana w nas
tu coraz więcej była
bliskości Twojej siła.

90

Sło - wo z ust Twych po - cho - dzą - ce

wie - cznie, mo - cno, Pa - nie, trwa, wieść ra -

do - sną zwia - stu - ją - ce, po - nad

do - to wa - rtość ma. Wie - czną myśl Two - o zba -

wie-niu, do-sko - na-lym wy-ku - pie - niu i be -
 zmie-rną mi-łość Twą w nim po-da - jesz wszy-stko to.

2. Prawdą, życiem i światłością
 jest tu dla nas Słowo Twe;
 ten nie błądzi, kto z szczerością
 w Duchu Twym wypełnia je.
 Słowom Twym się przysłuchiwać,
 Twe nauki zachowywać, —
 ten najlepszy dla nas dział
 tu potrzebą nam się stał.
3. Ojcze, dzięki za Twą łaskę,
 mannę życia, niebios dar,
 za pielgrzymczą, dobrą łaskę
 i za mądrość Twą bez miar.
 Moc dla słabych, w twórze — męstwo,
 miecz do walki o zwycięstwo.
 Za to wszystko dzięki przyjm,
 co nam dajesz w Słowie Swym.

ju przy Sło - wie Pa - na - tu.

2. W Imieniu Twoim, Panie,
 dziś zejść się dałeś nam,
 a siewu wykonaniem
 pokieruj moźnie Sam.
3. Daj mądrość, zrozumienie,
 błogosławieństwo zlej,
 a życia Twe nasienie
 w serc dobrą glebę wsiej.
4. By owoc nasz wspaniałe
 w wieczności mógł się lśnić,
 by żniwo ku Twej chwale
 obfite mogło być.

91

Wo - lni od prac i

zno - ju w prze - pię - knym dla nas

dniu ze - bra - ni - śmy w po - ko -

92

Wznieś, Pa - nie, se - rca na -

sze wzwyż, a ka - żde u - cho o - twórz

też, przez Du - cha wpro - wadź w Sło - wo -

nas, daj, by po - ka - rmem by - ło wczas.

2. By serca mogły skupić się,
od niepokoju zwolnij je;
Ty Sam głębiny serca wzrusz
i łaski Twej świadomość włoż.

3. U cichych, czystych życia wód
niech obozuje ten Twój lud.
Prawdziwe, dobre słowo dasz
Ty, Zbawco Ciała, Pasterz nasz!

93

Zba - wie - nne dzie - ło.
Nie - bie - skie mie - jsca.

do - ko - na - ne przez Two - ja
da - ro - wa - ne już nam nie

Pa - nie, świę - tą krew. Tyś
gro - zi Bo - ży gniew.

ła - ską u - da - ro - wał nas, do

tro - nu O - jca do - stęp dał.

2. Ty, Panie Jezu, chętnie spełniasz
błagania, prośby naszych dusz.
Twa miłość wiecznie się nie zmienia,
jest wierna w czasie trwóg i burz.
Czekamy ufnie Ciebie wciąż,
do wiecznej chwały racz nas wziąć.

3. O, niewymowne zachwycenie
w tym bliskim wielkim chwały dniu.
Zbawiciel spotka Swą Wybraną,
by wiecznie dana była Mu.
O, Jezu, przyjdź po własność Swą,
i zabierz tam, w Ojcowski dom.

94

Jak bło - go wie - dzieć: Je - zus jest

moj! Jak ta świa - do - mość sło - dzi mi

znój. On ży - cie z nie - ba, wie - czno - ści

dział i o - dpu - szcze - nie grze - chów mi

dał. Wy - sła - wiam Zba - wcę za bło - gi

stan, bo gdzież od Nie - go ła - ska - wszy

Pan. Kto mo - że ty - le po-ciech mi
nieść? Nikt ty - lko Je - zus - Je - mu - więc cześć.

2. Dlań ja żyć pragnę, to życia raj,
śpiewaj Mu serce, wdzięcznie Mu graj!
On mnie prowadzi przez mgłę, i cień,
gdy zło mnie trwoży-wyrywa zeń.
Wysławiam Zbawcę . . .

3. Ja jestem Jego, a On jest mým,
pokój na wieki znalazłem w Nim.
Mam w Nim ufanie jedyne swe,
a On do chwały prowadzi mnie.
Wysławiam Zbawcę . . .

95

Pa - nie Je - zu, jak ra -
kie - dy z ust Twych tak mi -

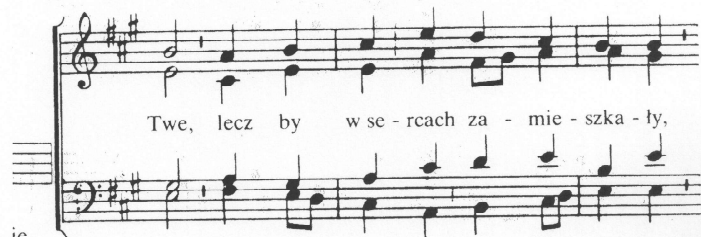
do śnie zbli - zać się do Cie - bie
lo śnie Sło - wo Swe po - da - jesz

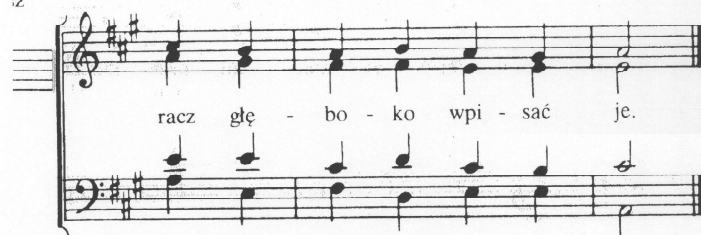
nam, Spra - wić racz, by nie prze -
Sam.

brzmia - ły dziś da - re - mnie Sło - wa

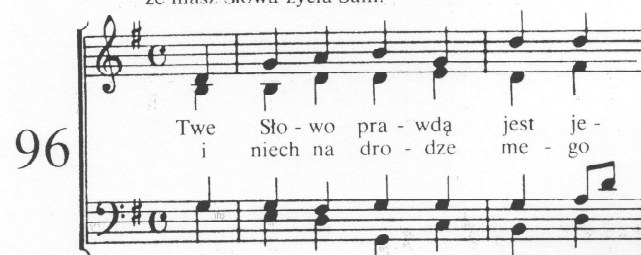
Twe, lecz by w se - rcach za - mie - szka - ły,

racz głę - bo - ko wpi - sać je.

2. U nóg Twoich przebywamy,
Zbawco, Sam Ty do nas mów,
słodkiej mowy Twojej słuchamy,
żadni Twych zbawiennych słów.
Ucz nas być uczniami Twymi,
jak ten krótki życia czas
wykorzystać tu na ziemi
dla wieczności naucz nas.

96

Twe Sło - wo pra - wdą jest je -
i niech na dro - dze me - go

dy - nie, daj zo - stać mi przy Sło -
ży - cia. jest o - no świa - tłem no -

wie tym, Choć mi - nie zie - mia ta i
gom mým.

nie - bo, trwa wie - cznie, mo - cno, Sło - wo Tve,
je - go
ni kre - ska, jo - ta nie u - pa - dnie,
Sło - wo
no
Tve Sło - wo mu - si spe - łnić się.

2. Daj mi spoczywać w Twym pokoju,
Twa łaska, Panie, starczy mi,
cokolwiek czynię albo mówię,
niech czynię to ku Twojej czci.
Gdym obciążony, dodaj siły;
gdy w drogę ruszam, przy mnie stój;
gdy wróg mi wszystko chciałby wyrzeć,
mnóż łaskę mi i pokój Twój.

ta i

97

„I mię Je zus!” Tę głę -

bo - kość czy zgru - nto - wać mo - że kto?

Nie - zmie - rzo - na to wy - so - kość, nie - sko -

ńczo - na mi - łość to. Tu - I - mie - nia

Tve - go pe - łność nie - zba - da - na dla mnie jest.

2. „Imię Jezus!” Wiecznym zdrojem
Tyś zbawienia, mocy wszęj,
Tyś w noc ciemną światłem moim
i spoczynkiem duszy mej.
Miłość, wierność, łaska Twoja
wiodą mnie po ścieżce tej.
3. „Imię Jezus!” W Tobie skryty
przez pustynię idę tę.
Pokój w Tobie całkowity,
szatan cofa się od Cię.
Kiedym w Ciebie jest wpatrzony,
nie drzę ani waham się.
4. „Imię Jezus!” Moc w cierpieniu,
pewne czołno podczas burz,
Tyś pociechą w utrapieniu,
lekiem dla zbolących dusz
i ucieczką w pokuszeniu,
manną dla łaknących dusz.
5. „Imię Jezus!” Me pastwisko,
wciąż nadzieją krzepisz mnie.
Tyś jutrzeńką, która blisko
wschodu jest, by zjawić się.
W górze całkiem pojmem wszystko,
com tu widział, wierząc w Cię.
6. „Imię Jezus!” Życia Słońce,
radość Ojca wieczna Ty,
teraz i po wieczność tchnące
błogą rozkosz w serce mi.
Przez promienie Twoje lśniące
wszystko nowe stanie się.

98

Rzuć tro - ski, zma - rtwie - nia i ból, i cier -

pic - nia w tak mi - łu - ją - ce se - rce O - jca.

2. Gdy zgryzot moc dręczy,
niedostatek męczy,
ramiona otwiera On Swoje.
3. Co gniece tu ciebie,
On bierze na Siebie,
silnymi rękami cię wiodąc.
4. On czuwa i chroni
i pewnie osłoni
cię w nocy cierpienia i śmierci.
5. Już wkrótce w wieczności
strumienie błogości
pokrzepią nas w górze u Pana.
6. Któż w mocy, w miłości,
w bogactwie, w litości
do Niego podobny być może!

99

Ska - ła wie - czną je - steś. Ty, mi - łość
Ra - dość w se - rce mo - je włał, ła - skę

o - bja - wi - łeś mi. Kwią Swą o - czy -
Swa i po - kój dał.

ści - łeś mnie; ży - cie po - świę - ci - łeś Swe.

2. Wieczną skałą Panie Tyś,
co ochrania jeszcze dziś.
Z niej do życia płynie wciąż
pokrzepienie, siła, moc.
Daj, bym w Słowie pewnie stał,
w społeczności z Tobą trwał.
3. W tej podróży krótkiej mej,
tylko przy pomocy Twej
jestem w stanie śpiewać pieśń
na Twą chwałę, na Twą cześć.
Wieczną skałą Panie Tyś,
tak jak wczoraj, tak i dziś!

100

Pa - nie, mi - łość o - ka -
Na - pniu krzy - za wy - wa -

za - łość i na śmierć o - dda - łość się.
lczy - łość, po - kój wła - łość w se - rce me.

Pa - nie, To - bie chwa - łą, cześć

za Twą mi - łość pra - gnę nieść.

2. Twoja miłość dała życie,
w Ojca wprowadziła dom.
Obdarzyła tak obficie,
łaskę okazuje wciąż.
Panie, Tobie chwałę, cześć
za Twą łaskę pragnę mieć.
3. Twą miłością mnie osłaniaś
kiedy mi brakuje sił.
Tarczę wiary mi podajesz,
bym w czas pokus silny był.
Panie, Tobie chwałę, cześć,
za Twą pomoc pragnę mieć.
4. Twą miłością mnie ozdabiasz
i przemieniasz w obraz Swój.
Kiedyś w górę mnie zawieszysz,
bom już jest na wieki Twój.
Panie, Tobie chwałę, cześć
za mą przyszłość chcę Ci wzniesić.

101

Gdzie dwóch lub trzech, o Pa -
w I - mie - niu Twym ze - bra -

nie, są z wy - ku - pio - nych Twych
ni, tam je - steś po - śród nich.

Tak nie - gdyś w gro - nie Swo - ich o -

be - cnyś zaw - sze był, a ka - żdy z świę - tych

Two - ich Cię go - dnie z se - rca czcił.

2. Że jesteś — w to wierzymy —
i teraz pośród nas,
więc dzięki Ci wnosimy
w ten błogi dla nas czas.
Sławimy Ciebie za to,
żeś nasze grzechy stał.
Twoja śmierć nam jest zapłatą.
wykupem z wiecznych kar.

3. Bo wiemy Panie, o tem,
żeś kupił Swą nas krwią,
nie srebrem ani złotem
na wieczną własność Swą.
Należna bądź Ci chwała
za Twój z miłości zgon,
bo śmierć nam Twoja dała
wstęp w Ojca Twego dom.

sła - wić wie - lka ła ska, o - przeć się na Sło - wie

Twym, kie - dy trwo - ga w se - rcu mym.

2. Dla mnie niegdyś zgubionego,
gdym ja w śmierci grzechu żył,
dałeś Ojczy, Syna Swego,
który za mnie w śmierci był.
Może zbadać ktoś, co czynisz
na tej ziemi, Ojczy Ty?
Kto przeniknie Boże Cię?
Kto odczuje, jak miłujesz?
Wciąż jest nowa miłość Twoja,
wierność, wieczna łaska Twoja.

3. O, tak, nigdy się nie skończą
dary Twoje, Ojczy nasz.
Gdy się Twoi w modłach łączą
Ty wysłuchaj zawsze wczas.
Chcesz nas łaską Swą obdarzać,
całe oddać serca Swe,
Swoją miłość w życie me.
Daj mi łaskę Cię wysławiać
teraz, a po czasie tym
przynieść Tobie chwały hymn.

102

Jak mam Bo - że, nie dzie - ko - wać,
Z Twych wspa - nia - tych spraw ra - do - wać,

Jak tu nie mam wdzię - cznym być, Jest to
W Twojej ra - do - ści cia - gle żyć?

mi - łość, mi - łość dzie - cka, cia - gle wzru - sza se - rce

Two, kie - dy pie - lę - gnu - jesz mnie. Cie - bie

103

Przed za - ło - że - niem

świa - ta Bóg w Je - zu - sie

wy - brał - nas, po - wo - łał

w ła - sce z grze-sznych dróg ku -

wie - cznej chwa - le Swej.

2. Aby objawić łaskę tę,
na ziemię zstąpił Syn,
w ofierze złożył życie Swe,
by nas oczyścić z win.
3. Jako Baranek przełał krew,
poniósłszy za nas zgon,
przejednał sprawiedliwy gniew,
wwiódł nas przed Boży tron.
4. O, za tak wielką miłość tę,
którą wprowadził w czyn,
w podziwie przed Nim korzylim się,
dziękczynny wznosząc hymn.

104

Ła - ska na - sze - go Chry-stu-sa i

Pa - na i mi - łość Bo - za

wraz ze spo - le - czno - ścią Du - cha Świe-

te - go nie - chaj bę-dzie z na - mi,

z na - mi wszy - stki - mi.

A - men, niech się sta - nie!

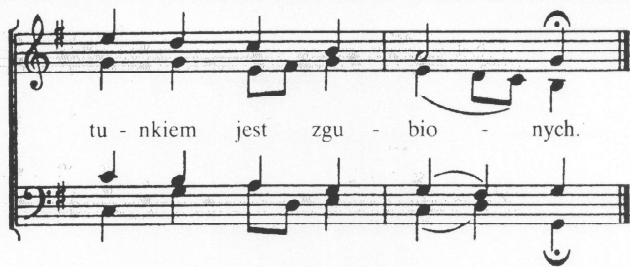
w Swej ła - sce, w cie - rpli - wo - ści!
wy wio - dłeś z dróg cie - mno - ści.

Zni - knę - ła noc, grze - cho - wa moc: Twój

105

O, gdzież jest ta - ki Bóg jak Ty!
Tys grze-sznym o - dpo - cznie-nie dał,

Syn, je - dno - ro - dzo - ny ra -

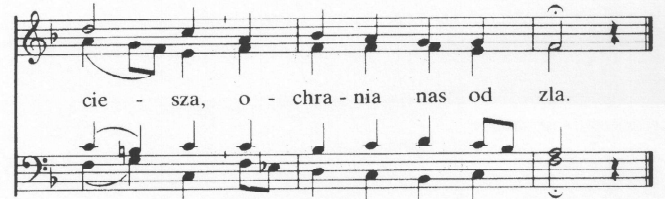
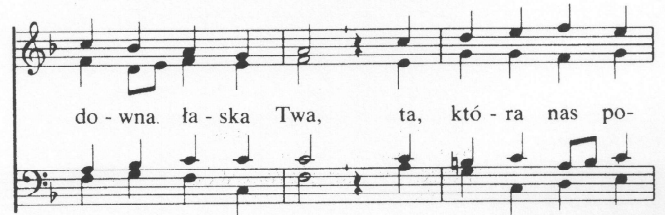

2. O, gdzież jest taki Bóg jak Ty!
Któż miłość pojmie Twoją?
Wszak z woli Twej za wrogów Twych
Syn oddał życie swoje.
I przez ten zgon przyzdiał On
nas Swą sprawiedliwością
i stał się nam światłością.

3. O, gdzież jest taki Bóg jak Ty!
gdzie wierność równa Twojej?
Kto bez wytchnienia troszczy się,
śląc siłę w każdej dobie?
O, pozwól nam tak tu, jak tam,
opiewać miłość Twoją,
boś wierną nam ostoją.

4. O, gdzież jest taki Bóg jak Ty!
W potęgę i wszechmoc!
Zbawienie, życie dałeś nam
i śpieszysz ku pomocy.
O, Boże, przyjm pochwalny hymn
od wszystkich nas zebranych,
przez Cię umiłowanych.

106

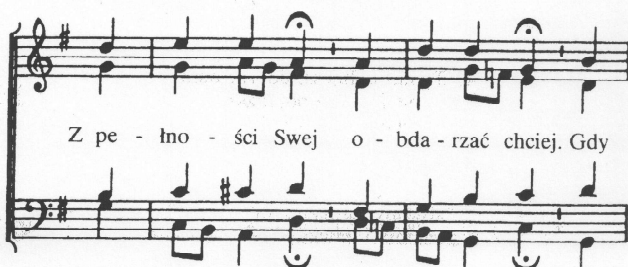
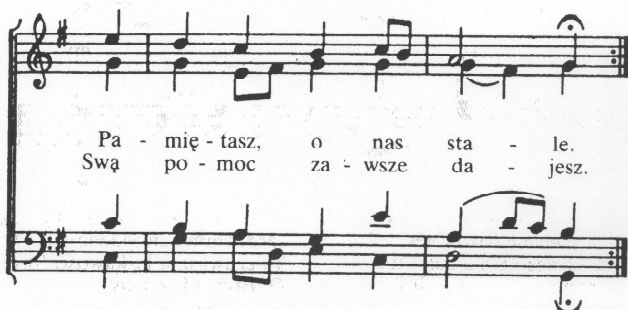
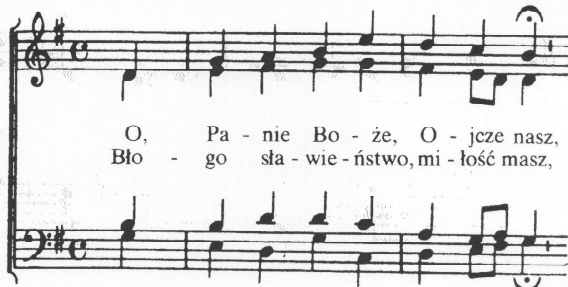
2. Posilaj nas Swym Słowem
w czas dobry jak i zły,
byśmy w Twej łasce rośli,
pokarmem bądź nam Ty!

3. Gdy wróg usilnie szkodzi
i świat wyszydza w głos,
nic to, bo w łasce Swojej
Pan widzieć ciągle nas!

4. Ach, zostań z Twoją łaską,
by pewny był nasz krok,
abyśmy kierowali
na Ciebie zawsze wzrok.

5. Ach, zostań z Twą wiernością
na zawsze, Panie nasz.
Bądź z nami z Twą miłością -
ta nie zawiedzie nas!

107

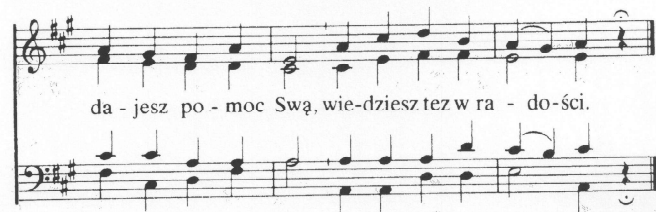
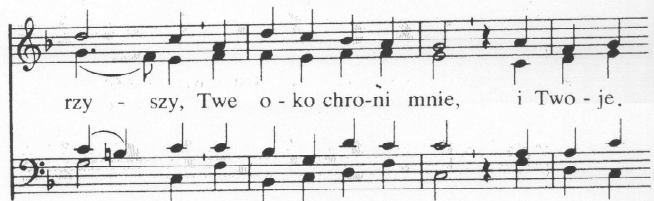
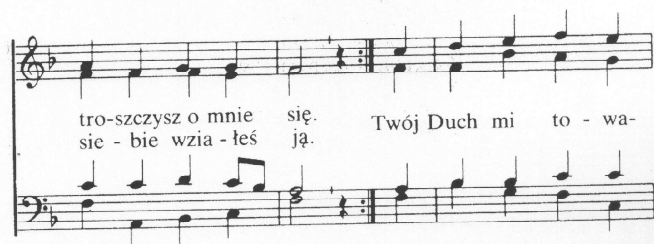
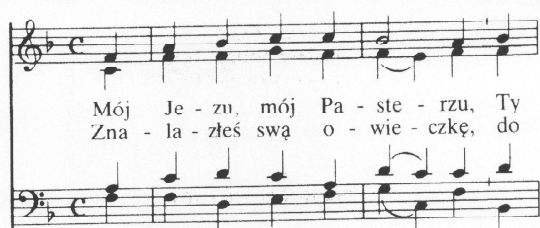

2. Jak wiele uczyniłeś nam -
zbawienie darowałeś,
własnego Syna dałeś tu,
nam Jego poświęciłeś.
Był chętny On
tu ponieść zgon.
To Ojciec z woli Twej
Syn oddał życie swoje.

3. Ufnością, Ojciec, jesteś Ty
serdecznie nam oddany.
Ty czuwasz w łaskowości Swej.
O, Boże ukochany!
Spocniemy wnet
tam w Domu Twym,
będziemy tam szczęśliwi
na zawsze z Tobą żyli!

4. Ty nas miłujesz, dobrze nam,
pociechą nas obdarzasz,
nas pielęgnujesz w każdy czas
i radość w serce wkładasz.
Prowadzisz nas
jak dzieci Swe,
abyśmy Ciebie czcili,
wielbili i sławili.

108

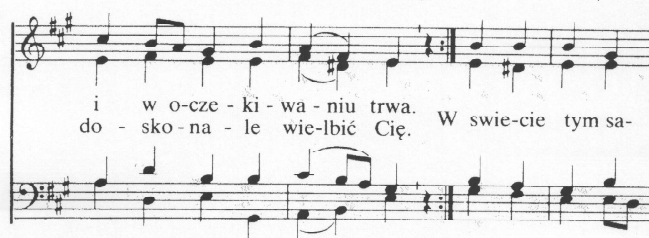
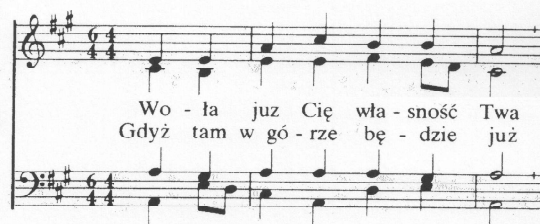
2. Tam w Ojczyźnie - w niebie jest
miejsce zgotowane.
Tam już nie ma lęz ni trwóg,
nie ma też dostępu wróg.
Nie ma rozłączenia tam.
Będziem zawsze z Panem!
To pociesza serca nam.
Wieczność dla nas darem!

3. Przyjdź, Jutrzenko jasna, przyjdź
nie odwlekaj dłużej.
Trwożnie jest tu często nam,
pragniem zachwycenia tam.
Nie zostawisz samych nas.
Ujrzym Ciebie w chwale!
W Ojca Dom wprowadzisz wraz.
Będzie tam wspaniale!

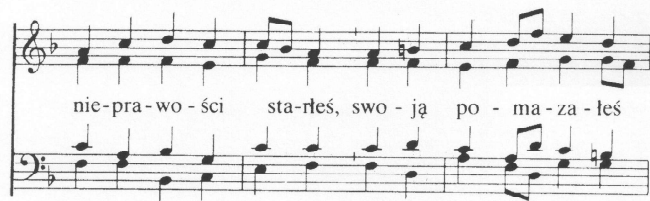
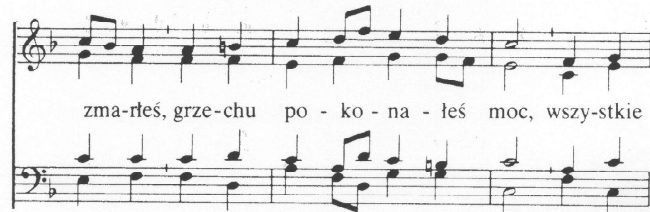
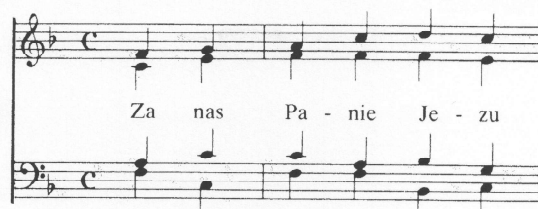
2. Ty poisz mnie przy zdroju,
posilasz hojnie wczas,
prowadzisz mnie w pokoju,
gdy pokuszenia czas.
Tyś światłem i pociechą,
ochraniasz w boju mnie.
Twa bliskość daje siłę
i radość w serce me.

3. Wnet zstąpisz na zew trąby,
wnet zniknie smutek, łza,
brzmieć będzie tam śpiew wieczny,
gdzie radość Boża trwa.
Pasterzu, wnet połączysz
ze swoją trzodą mnie.
Z nią także się objawisz
w potężnej chwale Swej.

109

110

ży - wych wód Twych dał. Za - wsze w cię-żkich

po - kus dniach wzy - wa Cie - bie Wła - sność Twa.

2. Syn Człowieczy zastępuje
i pokrzepia w każdy czas.
Oskarżyciel ustępuje
kiedy Pan ochrania nas.
Bo Baranek Swoją Własność
nie wypuści z ręki Swej.
Chociaż szatan skarżyć śmieć,
Pan Wybraną widzi w niej.
3. Jezu, w łasce Swej kierujesz
drogę Swój nabyty Lud.
Swoją drogę mu wskazujesz
i cel tej wędrówki tu.
Przez pustynię niezachwianie
wiedziesz do Przybytku nas.
Gby skończył ziemski bieg,
w Ojca Dom wprowadzisz wnet.

111

Je - zu, ży - ciem nam się
I do - tkli - we prze - cie -

sta - łeś, śmierć zgła - dzi - wszy w śmie - rci Swej
rpa - łeś dla nas mę - ki w du - szy Twojej.

Po - zwo - li - łeś się po - ni - zać,

da - łeś przy - bić się do krzy - ża,

nie szczę - dzo - no ha - ńby, drwin.

To - bie, choć Tyś Bo - ży Syn.

2. Milcząc zniosłeś sprzeciwianie,
naśmiewanie, bicie w twarz,
biczowanie i oplwanie,
Panie Jezu, Zbawco nasz.
Dałeś za nas życie drogie,
aby nas pojednać z Bogiem;
że omyłeś nas w Swej krwi,
z głębi serca dzięki Ci!
3. Jezu, dzięki za zebrany
na Golgocie w śmierci plon,
za Twe męki, za Twe rany,
za zastępczy za nas zgon.
Za Twą boleść, poníženie,
niezłębione udręczenie,
Tyś się za nas grzechem stał,
wiecznych jesteś godzien chwał.

112

O, Ba - ra - nku nasz z ro - du

Da - wi - da, wszy - stkie na - sze grze - chy

zmy - łeś i prz - ekle - ństwo o - dda - li - łeś.

O, Ba - ra - nku nasz z ro - du Da - wi - da!

2. Boga wzywał sam
opuszczony Pan:
Boże, czemuś mnie opuścił
-duszy Szej boleści znośił.
Boga wzywał sam
opuszczony Pan.
3. Wziąłeś na Sie grzech,
przejednałeś gniew.
Panie, grzechu Ty nie znasz,
sam się życiem wiecznym zwałeś.
Wziąłeś na Sie grzech,
przejednałeś gniew.
4. Uwielbiony Bóg,
pokonany wróg.
Liczne rzesze uwolnione-
kiedys przez wroga dręczone.
Uwielbiony Bóg,
pokonany wróg.
5. Uwielbienie, cześć
z serca chcemy nieść.
Tyś do Chwały wywyższony
nieustannie, godnie czczony.
Uwielbienie, cześć
z serca chcemy nieść.

113

Dzię - ki Ci, Ba - ra - nku Bo - ży,

Tyś za Swych na krzy - żu zmarł. Ty przy - nio - słeś

mi - łość w da - rze, przez swą śmierć wsze wi - ny

stał. Gdyś Ty, Pa - nie za nas zmarł o - ka -

za - łość nam Swe se - rce, Tyś w cie - rpie - nia

o - ddał się, na - sze wi - ny zgła - dził wsze.

2. Bój w modlitwie Szej toczyłeś-
w Getsemane widzimy to.
Z Ojca ręk się pokrzepiłeś
w ciężkich tych godzinach, bo
Jezu, tam w ogrodzie Ty
w tej samotnej walce trwałeś.
Z woli Ojca wzięłeś Sam
kielich cierpień pełen tam.
3. Na pniu krzyża podwyższony,
na Golgocie zawisł Pan
Jego miłość podziwiamy-
w pełni ją okazał tam.
W strasznych trzech godzinach mąk
„Wykonało się” – wyrzekłeś,
więc możemy Panie wznieść
Tobie dziękczynienie, cześć.

114

O, Je - zu, wie - czne zna - la - złość dla

nas wy - ku - pie - nie. Ma spra - wie -

dli - wość i po - koj przez krzyż po - łą -

cze - nie. W krwi Two - jej

dan ła - ski cud, bo-wiem z Twych ran ży-cie wy-

try - ska stru - mie - niem.

2. W skrusze i z wiarą, gdy wyzna Ci grzechy kto swoje,
z Bogiem pojednasz go, Jezu, obdarzysz pokojem
i łaską Swą
hojnie uwieńczysz też go,
jak Słowo mówi nam Twoje.

3. I choćby słońce zagasło wśród niebios sklepienia,
góry zapadły do morza, lecz Ty się nie zmieniasz,
wiecznieś ten sam,
coś rzekł w Swym Słowie, dasz nam,
wierność się Twoja nie zmienia.

115

Pa - nie, jak do-brze, wdzię-cznie, gdy bra-

cia ży - ją zgo - dnie, w po - ko - ju, w spo - le - czno -

ści, za - wsze w je - dno - my - ślno - ści.

2. Kosztowny balsam płynie
z Twojej obecności, Panie,
a woń z Twych szat kapłańskich
rozpływa się wśród Twoich.

3. Jak rosa z gór Hermonu
spływa na błon Syonu,
tak pragniesz w Swej miłości
widzieć braci w jedno.

4. Swym bowiem obiecał Pan
w niebie wieczny błogi stan
i w Swojej łaskawości
wiedzie ich w Dom Ojcowski.

116

O - ży-wcze źró-dło try - ska z Go-

lgo - ty twa-rdych skał, By grze-sznik wo - dę

ży - wą Na win o-bmy - cie miał. Sły-

szysz? Ka - żde - go wo - ła Do

źró - dła Bo - ży Syn: „Grze - szni-ku, pójdz do

zdro - ju I o - bmyj się z swych win!” Patrz,

źró-dło z Go-lgo-ty ply - nie, Źró-dło z Go-lgo-ty,

ply - nie, Ply - nie tak wciąż dla

wszy-stkich nas, Zró-dło z Go-lgo - ty pły - nie.

2. Gdy grzechy twe cię trwożą, Gdy ciąży brzemień win,
Wiedz, że ratunek dla cię Ma Zbawca, Boży Syn.
Ku Niemu idź z ufnością, Gdy duch twój w trwodze łka,
On, ulży twej niedoli I pokój Swoję ci da.
Patrz, źródło . . .

3. A źródło owo życia Dla ciebie płynie wciąż,
Ku niemu przeto zawsze W niedoli chwilach dąż.
Ku swej radości poznasz, Że Bóg jest Ojcem twym
I znajdziesz z źródła szczęścia Niewyczerpane w Nim.
Patrz, źródło . . .

117

Wie-lki Zba-wco za - gi - nio - nych

O, Ba - ra - nku Bo - ży, Ty nio - słeś na - sze

wszy-stkie grze-chy, zma - rłeś tam na krzy - ża pniu.

2. Ciebie, Panie, Dawco życia
tu spotkały drwiny, śmiech
i haniebne urągania –
Ty cierpliwie niosłeś je.
3. Otoczony mocą śmierci
za nas okup dałeś swój.
Tam od Boga opuszczony
wielki Sam toczyłeś bój.
4. Mocą Bożą Tyś wzbudzony
tam zająłeś w niebie tron.
Do Swej Chwały wywyższony,
aby błogosławić nam.
5. Wielki Zbawco zaginionych,
kto Ci ufa, wierząc w Cię –
ten nie będzie zawstydzony,
gdyż skrył w skale wiecznej się.

118

Gdy w ła - sce Pan Swo - jej o -
bja - wił mi się i w se - rce mi
po - kój Swoję dał, to o - dtąd we
wie - rze pieśń chwa - ty Mu śle: Bło-go

mi, w Pa - nu mam wie - czny dział
Bło-go mi, bło-go mi,
bło-go mi, w Pa-nu mam wie-czny dział.

2. Baranek zapłacił za grzechy dług mój,
gdy za mnie przekleństwem się stał,
i za mnie w zastępstwie On żywot dał Swoję,
Moja duszo, nie żałuj Mu chwał!
Błogo mi . . .

3. Gdy mnie niepokoić chce duszy mej wróg
i grozi mi wciąż jego strzał,
to daje mi pewność, że wroga Pan zmógł,
w Swej krwi święte zwycięstwo mi dał.
Błogo mi ...

4. Nikt więcej z rąk Zbawcy nie wyrwie już mnie,
bo to zapewnienie dał mi.
Mam w Nim odpocznienie, raduję w Nim się,
niech więc chwala na wieki Mu brzmi!
Błogo mi ...

119

Na Je - zu - sa kto spo - rzy we

wie - rze na krzyż, ten z swych grze - chów po-dnie-się się

z swych grze - chów po-dnie - się się zdrów.

2. Ani modły gorliwe, ni rzewny twój płacz
nie uwolnią od grzechu Cię tu.
Krew Jezusa od sądu cię zwolni, o bacz!
Łaskę wieczną okaże ta krew.
Spójrz, spójrz ...
3. Nie wąp dłużej, lecz wiarą tej łaski się chwyć,
wszystko Jezus wykonał, ty nie!
On dla Ciebie pomostem do Boga chce być,
na ratunek On dany ci jest.
Spójrz, spójrz ...
4. Co podaje ci Jezus, radośnie ty bierz -
to żywota wiecznego jest dział.
Przyjmij dziś i na własność swą przemieni i wierz
a na wieki już będziesz je miał.
Spójrz, spójrz ...

120

Z Pa-nem u-mie-rać, dla Nie-go żyć!

Mo - że wię-ksze-go co nad to być?

zdrów. Na Je - zu - sa wiec spo - rzyj, do

Nie-go się zbliż, dziś u - slu - chaj we-zwa-nia tych

słów. Spójrz, spójrz, w du - chu spójrz! Na Je -

zu - sa kto spo - rzy, któ - re - go dał Bog, ten

Se - rcem o-dda - nym wie - rnie Mu słu - żyć,

pó - ki na-sze - go ży - cia trwa nie.

2. Cierpieć dla Pana, dla Niego żyć!
Czyż godniejszego może coś być?
Warto Dlań umrzeć, warto bojować,
warto dla Niego cały świat zbyć.
3. Wciąż umartwienie Pana nieść tu,
póki w pielgrzymce starczy nam tchu,
by żywot Pana był objawiony
na ciele naszym, na chwałę Mu!

Nie-chaj w se-rcach ra - dość pło - nie,
 Niech wdzię - czno - ścią zaw - sze tchna,
 bo nas Je - zus na Swym ło - nie
 no - si ja - ko dzie - twę Swą.

Ra - dość, ra - dość nie - prze - rwa - na,
 wszy - scy się ra - du - jmy wciąż!
 Ra - dość ta od Pa - na jest nam da - na
 i nie zga - śnie ni - gdy już.

2. Sprawiedliwi wciąż jaśnieją,
 radość w duszy płonie im;
 podążajmy więc z nadzieją
 służyć Panu w świecie złym.
 Radość, radość ...
3. Dziwnie w gorzkim życia znoju
 dłoń Jezusa wiedzie nas.
 Laską Swoją chroni w boju,
 daje pomoc Swoją wczas.
 Radość, radość ...

Gdy na ten świat spo - glą - dam, Wie - lki
 I gdy na lu - dy wsze - go świa - ta
 Bo - że, Coś stwo - rzyl go - wsze - chmo - cnym sło - wem
 spo - jrzę, coś je roz - mie - ścił na o - krę - gu

Swym, Me se - rce w u - wie - lbie - niu
 ziem.
 śpie - wa Ci: Jak wie - lkiś Ty! Jak wie - lkiś
 Ty! Me se - rce w u - wie - lbie - niu śpie - wa
 Ci: Jak wie - lkiś Ty! Jak wie - lkiś Ty!

2. Gdy na firmament patrzę, o mój Boże,
gdzie chmury kłębią się, lub lśni ich biel.
Gdzie słońce w dzień, a księżyc w nocnej porze
spełniają wciąż im wyznaczony cel.
/:Potęgę Twoją sławiąc śpiewam Ci:
Potężnyś Ty! Potężnyś Ty! :/

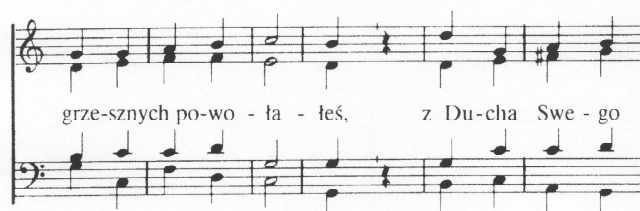
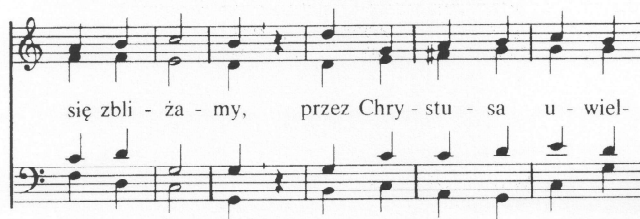
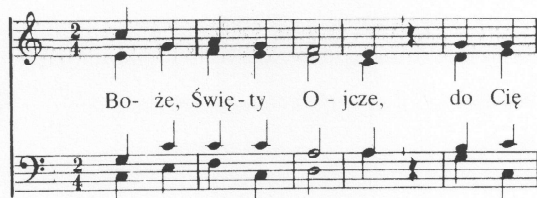
3. Gdy wzniosę wzrok ku światom hen, tam w górze,
gdzie widzę gwiazd nieprzeliczony rój
i gdzie planety wielkie po przestworzu
bieg nieprzerwany odbywają swój.
/:W podziwie serce moje śpiewa Ci:
Wszechmocnyś Ty! Wszechmocnyś Ty! :/

4. Widząc, jak Jezus na ten świat się zniżył,
w pokorze przyjął kształt najniższych sług,
jak do mnie On nędznego się przybliżył,
na krzyżu spłacił wszelki grzechów dług,
/:O Twej miłości śpiewam z serca Ci:
Jak dobryś Ty! Jak dobryś Ty! :/

5. Gdy w Słowie Swym Pan stanął na mej drodze,
gdym ujrzał tam niezmiernej łaski cud,
jak zgładził grzech, jak cieszy w życiu, trwodze,
jak w łasce Swej osładza każdy trud,
/:Za miłosierdzie Twe godzienieś czci:
Łaskawyś Ty! Łaskawyś Ty! :/

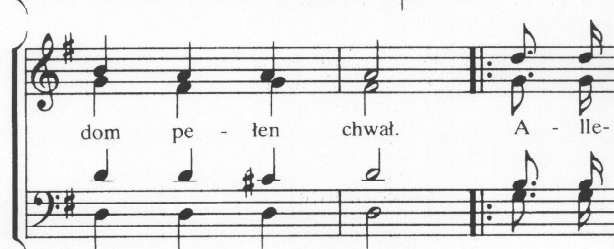
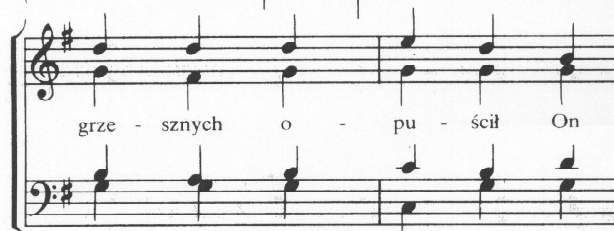
6. A gdy mój Pan zabierze mnie ze świata
i gdy mnie olśni lica Jego blask,
gdy dana będzie mi z bisiuru szata,
gdy ujrzę Go, Jezusa, Pana łask,
/:Z wdzięczności wzniosę uwielbienie Ci:
Godzienieś Ty na wieki czci! :/

123

2. Godzien uwielbienia
nasz Pan i Zbawiciel.
Jemu niechaj wciąż rozbrzmiewa
pieśń i dziękczynienie,
wciąż w Twojej obecności,
a także w Twojej bliskości
wdzięczny hymn
niechaj brzmi.
Chwała Tobie, Panie,
po wsze czasy, amen!

124

lu - ja, chwa - lmy Pa - na! A - lle - lu - ja, a -

men. Za - nie - śmy Mu - cześć!

2. O, Ojczy, Tyś dał Ducha Prawdy,
by nam miłość Zbawcy objawić
i grzeszny nasz stan.
Alleluja ...

3. Więc niech nowa pieśń teraz
już Tobie brzmi, bo Baranek nas Boży
w Szej oczyści krwi.
Alleluja ...

125

Ach, Pa - ste - rzu, ja - ka li - tość,

ja - ka mi - tość wio - dła Cię, by się

za o - wie - czki o - ddać; tak u - mi - ło -

wa - leś je. Z tej pu - sty - ni, śmie - rci

no - cy, i z tych zie - mskich zgu - bnych

stron nie - siesz trzo - dę Swą ła - ska -

wie na ra - mio - nach w nie - bios błoń,

na ra - mio - nach w nie - bios błoń.

2. Udział nasz w Twym jest zbawieniu.
Stałeś naszym Zbawcą się.
Wzywaj owce po imieniu,
wiedziesz do wód cichych je.
Poświęciłeś się bezmiernie
nigdy nie zginiemy już,
swe owieczki strzeżesz wiernie -
/: któż nam zaszkodzić może, któż :/

3. Na tej ziemi żadne moce
naszych nie przemogą dusz.
Choć tu zła panują moce
nic nas nie rozłączy już.
Żadne siły nie są w stanie
z ręki Ojca wyrwać też
ni odsunąć od Ciebie, Panie -
/: łaską wzmacniasz naszą więź. :/

126

Za o - jczy - zna za - tę -

skni - ła spra - co - wa - na du - sza

ma, tam mnie cze - ka ci - sza mi - ła,

ra - dość tam bez ko - ńca trwa.

my *my*

Z tej do - li - ny śmie - rci cie - ni

do o - jczy - zny śpie - szę się, tam Pan

wszy - stkich tych prze - mie - ni,

kto miał w Nim zba - wie - nie swe.

2. W mej ojczyźnie radość czysta,
nikt nie może zgłębić jej,
bez cierpienia, wiekuista,
tak, jak wieczny Dawca jej.
Z tej doliny . . .
3. W mej ojczyźnie Jezus Panem,
do mnie On wyciągnie dłoń,
aby wieńcem obiecany
przyozdobić moją skroń.
Z tej doliny . . .
4. W mej ojczyźnie poój trwały,
wiernych Pan zbierze tam.
Boża ją, oświeca chwała,
światłem jest Baranek Sam.
Z tej doliny śmierci cieni
śpieszę wejść w ojczyznę mą.
Na wskroś mnie tam rozpromieni
Jezus obecnością Swą.

127

Świe - cie, ha - rmo - ni - jnie

brzmi harf czy - sty ton, przez nie - bio - sa

ply - nie, aż przed Bo - ży tron.

Wnet w świą - ty - ni Two - jej bę - dą

świę ci nieść hołd i pie - śni

no - we na Ba - ra - nka cześć!

2. W świętej Twej Stolicy
Twoi ujrzą Cię
po Bożej prawicy
i zachwycą się.
Twe przebite ręce -
to miłości znak,
który w strasznej męce
Swej zdobyłeś tak.
3. Wielbim Cię w zachwycie
za zbawienie Twe.
Tyś poświęcił życie
i Swą drogą krew.
Będzie z ust brzmieć wielu
uwielbienia śpiew
w niebie na weselu
Barankowym wnet.
4. Święcie, harmonijnie
brzmi zwycięstwa ton.
Zabrzmi wnet świat cały:
Chwały godny On!
Sława Jezusowi!
Chwałę, hołd i cześć
Bogu, Barankowi
godnie będziemy nieść.

128

Pas - te - rzu mój, me sc - rce

się ra - du - je i śpie - wem tym go -

rą co Ci dzie - ku - ję za
 Two - ją do - broć, Pa - nie mój.

2. Prowadzisz mnie na Swe zielone niwy
gdzie nie brak nic, więc jestem tak szczęśliwy
i dusza ma nasycę się.
3. Ty poisz mnie, gdy słabnę z utrudzenia,
o Panie mój, z przejrzystych wód strumienia
co nigdy nie wyczerpie się.
4. Prowadzisz mnie sprawiedliwości drogą
w imieniu Swym, a burze mi nie mogą
przeszkodzić, gdyż uciszasz je.
5. A choćbym ja miał iść doliną ciemną,
nie boję się, wszak zawsze jesteś ze mną:
pociechą mą jest łaska Twa.
6. Tyś jest mój Pan. I dusza moja — Twoją,
olejkiem Swym namaszczasz głowę moją,
z Twych rąk mam kubek pełen dan.
7. Chcę Ciebie czcić w tym życiu wciąż i wszędzie
gdyż łaska Twa udziałem moim będzie,
dopóki tutaj dasz mi żyć.

świę - tą krwią, grze - sznych o - dku -
 pi - łeś już na wła - sność Swą.

2. Ach, Ty Syna Swego,
tu posłałeś Sam.
Dla zbawienia mego
sąd On ponieść chciał,
wolę Twą wypełnił,
świat zwyciężył, śmierć,
zadowolili w pełni,
chwałę oddał, cześć.
3. Ojczy, miłość Twoja
wielbić pragnę wciąż.
Wierni uwielbiają,
z śpiewem niosą hołd.
Harfy brzmią dziękczynnie
i z czcą serca drżą,
kiedy jesteś przy mnie
wielkość widzę Twą.

129

U - derz w swo - ją ha - rfe

niech me - lo - dia brzmi, niech po - pły - nie

wdzię - cznie pieśń ku Bo - żej czci.

O - jczy, mnie na - by - łeś Sy - na

130

Zdrój wsze - lkie - go Tyś we - se -

la, Pa nie moj, je - stem Twój. Nic nas

nie ro - zdzie - la. Je - stem Two - im,

bo prze - la - łeś Swo - ją krew za mój grzech,

ży - cie za mnie da - łeś.

2. W Tobie jestem już bezpieczny,
bowiem Ty dałeś mi w łasce żywot wieczny.
Mam Ci ufać, Zbawicielu
i czy w bój, albo w znój-z Tobą iść do celu.
3. Świętą miłością mnie otaczasz
w życiu tym, o tym wiem, opiekę roztaczasz.
Tyś wziąć godzien cześć i chwałę,
Jezu mój, Panie mój, dziś i wieki całe.

131

Pa - nie Je - zu, my - śmy się
Kie - ruj se - rca, by - śmy Cię

w I - mie Two - je tu ze - bra li.
go - dnie te - raz u - wie - lbia li.

Ła - ska Two - ją o - bda - rze - ni

i Twym Du - chem pro - wa - dze - ni.

2. O, Baranku Boży cny,
ach, jak byłeś poniżony!
Teraz jesteś pełen czci
do Swęj chwały wywyższony.
Żeś nas drogo kupił Sobie
wdzięczny hołd składamy Tobie.

3. Ojca w sławie czcimy też
w Tobie, o chwalebny Panie,
bo przez Twoją świętą krew
On ma w nas upodobanie.
Jako dziatki Go sławimy,
dziękczynienie przynosimy.

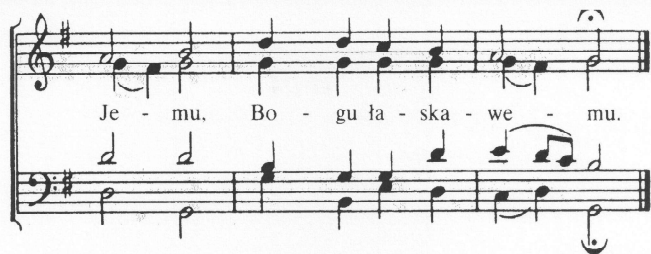
u - wie - lbia - jmy Je - go i z czią
niech w nas wszy - stko w ci - szy szcze - rze

zbli - żmy się do Nie - go. Kto Go
przed Nim się u - ni - ży.

132

Bóg wśród nas o - be - cny,
Świę - ty Bóg w po - śro - dku —

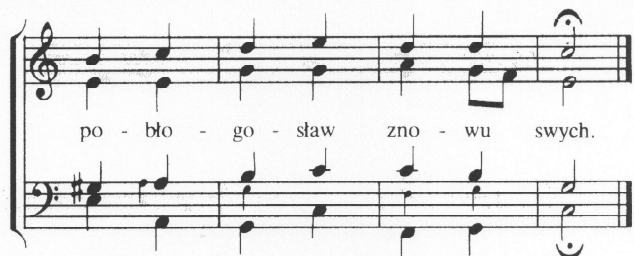
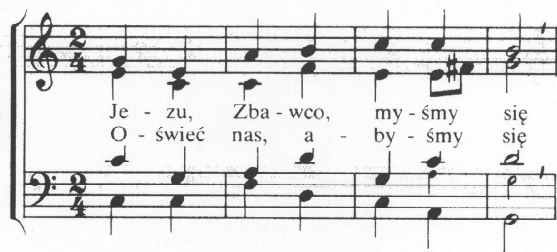
zna, przy - stęp - ma, hołd niech zło - ży

2. Bóg wśród nas obecny,
cherubini w chwale
służą kornie Jemu stale.
Święty, święty, święty —
wdzięcznie wysławiają,
Jego chwałę wywyższają.
Panie, przyjm ten nasz hymn,
choć nieznaczne dary
naszych serc ofiary.

3. Two przepiękne światło
wszystko wszak przenika,
naszych lic niech się dotyka.
Jak się kwiaty pięknie
w słońcu rozwijają,
w siebie jego blask wchłaniają.
Ku Twojej czci niech i my
blask Twój zatrzymamy,
działać Ci w nas damy.

133

2. Gdzie się zjedną dwaj lub trzej
w Imię Twoje na zebranie,
to z miłości wiernej Swej
jesteś pośród nich, o Panie.
Zgromadzonych wokół Cię
uczyć Duchem Swoim chciej.

3. Daj, by ziarno Twoich słów
na serc żyzną padło rolę,
byśmy oświeceni znów
lepiej Twą pojęli wolę.
W serca słowa łaski wlej
i utwierdzaj w prawdzie Swej.

134

z Nim bez prze - rwy trwa i
ma - my po - je - dna - nie.

2. My przez Jezusa w łasce tej
przez wiarę tu stoimy
i wspaniałości Bożej w niej
nadzieję się chlubimy.
Bez granic jest potęga Twa,
coś postanowił, wiecznie trwa
godzienieś wywyższenia.

3. Wznosimy Tobie, Ojczy nasz,
dziękczynną pieśń w tej chwili,
boś chwalców Swych uczynił z nas,
abyśmy Cię wielbili.
My w Duchu w prawdzie czcimy Cię
za wykupienie wieczne Twe
z miłości Twej nam dane.

prze-cho-dnia-mi w świe-cie są, a świat zdą - ła bez na-
dzie - i. Na tej zie - mi Bo - ży lud Two-im jest.

2. Powołani do wieczności,
zna Pan Swoich w Swej wierności.
Imię Jego nosi, kto
wykupiony jest na własność.
Głową ich jest Chrystus Pan
i Pasterzem pełnym sławy.
Czyni tych, co wierzą, Weń
już godnymi wiecznej chwały,
w niebie zapisani są
w księdze Twej.

3. Powołani do wieczności,
nie zostawisz nas w niskości.
Wtedy każdy w świecie tym
pozna, kto był dzieckiem Twoim.
Co za radość będzie tam,
gdy będziemy zawsze z Panem.
Wiecznie błogi dla nas stan!
Zaśpiewamy wszyscy razem:
Chwała Tobie, Panie nasz!
Panie nasz!

135

Po-wo - ła - ny do wie-czo-ści lud Twój.

Pa - nie, tu w ni - sko-ści. Wy - ku - pio - na Bo - gu

krwią jest wy - bra - na wie-cznie Two-ja. W świe - cie

tym wzga-rdze-ni wciąż, dla Cię, Pa-nie wy-szy - dze-ni,

136

Twój Zbór świę - ty, Bo - ży Sy - nu,

za - to - ży - łeś so - bie Sam. Bo-żym jest mie-

szka-niem-w Du-chu, Pa - nie, Tyś o - po - ką nam.

Wy - ku - pio - ną wta - sność dro - gą, któ - rą

O-jciec wy - brał To-bie, wro - ga si - ty

nie prze - mo - ga, wwie-dziesz ją do sie - bie.

2. Boży Synu, Ty budujesz
Kościół Swoj duchowy sam.
Z żywych Go kamieni wznosisz
ten przybytek Tobie dan.
Według Ojca zamierzenia
wnet dokończysz Swoje dzieła,
będą one dla uczczenia
chwały Najwyższego.

3. Na świadectwo tu wybrane,
jest dziś Zgromadzenie Twe.
Z tego świata powołane,
w Tobie poświęcone jest.
Ono ma królewską godność,
także jest kapłaństwem świętym.
Okazałeś Swą wspaniałość,
miłość wykupionym.

z śmie - rci wy - ku - pi - łeś So - bie

i ma-my wie-czny ży-wot w To - bie.

2. Dług całkowicie nasz spłaciłeś
zastępcą za nas śmiercią Swą.
Żądaniom Bożym uczyniłeś
zadosyć tam ofiarą tą.
Lecz z martwych Ty wzbudzony byłeś
i nas tym usprawiedliwiłeś.

3. Na tronie Ojca siadłeś z chwałą
i zastępujesz zawsze nas.
Więc przystępować możemy śmiało
do Twej świątyni w każdy czas.
Za doskonałe dzieło Twoje
przyjm dzięki od własności Swojej.

137

Sła - wi - my Je - zu moc mi-

to - ści, co o-bja - wi - ła - w To-bie

się. Gdyś Ty z prze - dwie-cznej ła - ska - wo - ści

za grze-sznych o - ddał ży - cie Swe. Nas

138

O - jciec ^{jest} Ty, ^{je - den} ^{przed} ^{nas} ^{wszy -}
Na Nie-go wciąż spo - głą - dasz

stki-mi. Go-dne są chwa-ły Two-je czy-ny.
mi-le. U - mi - ło - wa-nym jest On Sy-nem.

Tyś swe - go Sy - na za nas dał.
Na tro - nie O - jca Chry - stus ^{Kró - l Pan}

Od Nie-go ca-łe jest i - stni-enie. O-dbi-ciem

Twojej
Je - go chwa - ly jest. Od Nie - go wsze - lkie
po - cho - dze - nie. Dla O - jca On ra - do - ścią jest.

2. W Nim tutaj wszystko jest stworzone.
Przez Niego winy są zglądzone.
Czysty, bez zmały *Boży Syn. Baranek*
Grzechem, przekleństwem uczyniony
a w Tobie Boże uwielbiony
na krzyżu Twój wypełnił plan.
Twą wolę On wykonał w pełni
i Twoją świętość uczcił Sam.
Ojcowskie Twe pragnienia spełnił,
Coś przed wickami w sercu miał.
3. Do Twej prawicy wywyższony
jest Syn Człowieczy uwielbiony.
Panie, jak wielkie imię Twe.
Oblubienicę wnet do Siebie
weźmie Twój Syn, by mieć ją w niebie.
Kupił ją Tobie Swoją krwią.
Na Twoją cześć tam ona będzie,
dla wystawiania sławy Twej,
by łóid i chwałę w uwielbieniu
na wieki wieczne Tobie nieść.

jest. Twa rę - ka nam wska - zu - je ja - sny cel,
cie - rpie - nia zsy - ła i do - świa - dza też.

2. Gdy bojaźń, troski otaczają nas
i cienie złe na ścieżkę padną wraz -
Tyś światem nam, ochroną pewną Tyś,
pośpieszasz wczas, by pomoc Swoją nieść.
Ufamy w Tobie w każdej chwili złej,
w Swe dłonie, Panie, wszystkie troski weź.
3. Gdy ciemne moce trwożą Panie, nas,
Twe Słowo nas pokrzepia w każdy czas.
Z ciemności mocy Tyś uwolnił zlej -
cóż nas ołączy od miłości Twej?
Tyś z nami, na Cię kierujemy wzrok.
W Twych rękach każdy chętnie czynię krok.

139

W Twej dło - ni, Pa - nie, ży - cie na - sze

jest, w tej łez do - li - nie nie trwo - ży - my

się. Nad na - mi czu - wasz, my wie - rzy - my

w to, gdyż w dli - ni Twej i - stnie - nie na - sze

140

Je - zu - so - wa si - lna dłoń
zbył mnie dro - go ku - pił On,

trzy - ma mo - cno mnie na wie - ki,
by wy - pu - ścić miał z o - pie - ki.

Moj Zba - wi - ciel przy mnie trwa,

to na - jle - psza u - fność ma.

2. Kiedym trwożny, nieszczęść rój
widzę, braknie w sercu męstwa,
dłoń mą trzyma Zbawca mój
i prowadzi do zwycięstwa.
On zachowa mnie od zła,
to najlepsza ufność ma.
3. Gdy oskarża szatan mnie,
Chrystus już mnie zastępuje,
gdy on mnie osłabiać śmie,
Chrystus za mną oręduje.
Mój Zastępca o mnie dba, —
to najlepsza ufność ma.
4. Z Jego mocnej ręki już
nikt wszak wyrwać mnie nie może,
On mój Pasterz, On mój stróż,
zawsze wiernie mi pomoże,
Jego siła wiecznie trwa,
to najlepsza ufność ma.

141

Gdzież du - sza o - jczy - znę i

spo - kój gdzie ma? Kto tu - taj be -

zpie - czne schro - nie - nie jej da?

Świat nie ma przy - tu - łku ta -
Gdzie grzech nie pa - nu - je, po -

kie - go, o nie! O, nie!
ku - sa nie tchnie.

Ten świat jest o-bcy mi, bo du -

szy o - jczy - zna hen w gó - rze się lśni.

2. Jak błogo w spokoju u Zbawcy tam żyć,
gdzie śmierć, grzech ni boleść nie mogą już być!
Niebiańskie melodie rozgłosnie wciąż brzmią
i witać zbawionych gotowe już są.
Spokój błogi, i nie ma burz,
spoczynek w światłości tam pewny mam już.

142

Tu zgro - ma - dze - ni, Pa -
w nas — sła - bość i wa - ha -

nie, cze - ka - my, co nam dasz;
nie, Ty moc i pe - łność masz.

W Swej o - be - cno - ści zno - wu bło -

go - sła-wie-ństwem darz, daj moc Swo - je - mu

Sło - wu, Swym mi - lym, Pa - nie nasz.

2. Przez Ducha prawdę Swoją
chcesz w nasze serca wryć,
daj odczuć siłę Twoją,
ucz rozważnymi być,
pod Słowo Twe się korzyć
w bojaźni pełnej czci,
racz nas za świadków użyć
połuszných, wiernych Ci.

143

Pa - nio, zła - ski i mi -
Wszy - stkie na - sze nie - pra -

ło - ści w u - ni - że - niu nio - słeś tu,
wo - ści i nasz sąd na krzy - ża pniu.

Po - tem do O - jca wró - ci - leś,

przy - go - to - wać mie - jsca nam.

Wnet za - bie-rzesz nas do sie - bie,

w Nie - bo, w Dom O - jco - wski tam.

2. Już niedługo, drogi Panie,
a ujrzemy Twoją twarz.
Bo Ty zstąpisz na spotkanie,
by hołd przyjąć od nas wraz.
Noc się skończy, dzień nastanie,
wielki bój zakończy się.
Wróci Pan na przywitanie,
Swą wybraną weźmie wnet.

144

W ho - łdzie ko - rnym Cię wie -

lbi - my, Je - zu, że mi - łu - jesz

nas, cześć Ci w da - ni przy - no -

si - my w ten przy - je-mny dla nas czas.

2. Nam zbawieniem i ozdobą,
i mądrością jesteś Ty,
przezo się chlubimy Tobą
i wznosimy dzięki Ci.
3. Ty u Ojca jesteś w niebie,
tam odwieczną chwałę masz,
my, zbawieni, czcimy Ciebie
za Twą miłość, Panie nasz.
4. Serca nasze Ty zdobyłeś
Panie, z łaski wielkiej Swej
i dla Siebie odłączyłeś
nas, ku chwale sławy Twej.

145

Jak słodko i - mię Je - zus brzmi, wszak
w Nim zba - wie - nie da - ne mi! Jak ja - sno w mo - im

se - rcu lśni, cu - do - wne i - mię
Je - zus! Je - zus ty - lko szczę - ściem mym,
Je - zus wszy - stkim w świe - cie tym, Je - zus! Nu - ćcie
w se - rcu swym, Cu - do - wne i - mię Je - zus!

2. To imię kocham z serca ja,
wszak Jezus zwolnił mnie od zła,
mieszkanie w cudnym niebie da.
Jak miłe imię Jezus!
Jezus tylko...
3. Gdy słyhać imię to wśród nas,
to serca Mu śpiewają wraz,
przejmuje Jego miłość nas.
Wielbijmy imię Jezus!
Jezus tylko...
4. To imię Jezus słodkie nam
i najpiękniejsze w niebie tam,
niech zawsze zacyńmy być nam.
Wię sławmy imię Jezus!
Jezus tylko...

146

Chce Bóg wszy - stkim lu - dziom Swo - ją
łaskę dać, bło - gą wieść ka - żde - mu chce do

se - rea wlać. O - twórz więc nie - zwło - cznie se - rea
swe - go drzwi i Je - zu - sa przy - jmij
ty! Wpuść Je - zu - sa w se - rce
dziś! Wpuść Je - zu - sa w se - rce

dziś! Nie zwle-ka-jac za - raz przed Nim

u-kórz się. Je - mu wy-znaj grze-chy swe.

2. Jezus przyszedł, bo za grzechy umrzeć miał,
zmartwychwstaniem Swoim nam zwycięstwo dał.
Otwórz więc ...
3. Gdy w ciemnościach błądzisz i gdyś pełen ran,
wiedz, że takich szukać przyszedł Chrystus Pan.
Otwórz więc ...
4. Szczęście znajdziesz, jeśli przyjmiesz Zbawcę dziś,
gdy się zdecydujesz Jego śladem iść.
Otwórz więc ...
5. Choć tu nieraz ciemno, lecz Pan świeci nam,
w mroku ziemskim daje radę Jezus Sam.
Otwórz więc ...

Ty - lko Ty je - steś mi

wie-rnym Zba-wcą — ty - lko Ty!

2. Tylko Ciebie moja dusza
jako swoją radość zna.
Tylko w Tobie pokój błogi
moje serce zawsze ma.
Tylko Ty ...
3. Tylko Ciebie serce szuka,
gdy mam Ciebie-na tym dość.
Wszystko oddam, by mieć Ciebie.
Pragnę w łasce Twojej rość.
Tylko Ty ...
4. Tyś mię zbawił, tylko w Twoją
twarz chcę patrzeć-z Tobą żyć.
Wiarą pragnę wzniesić się w górę,
z Tobą wiecznie w niebie żyć.
Tylko Ty ...

147

Ty - lko Cie - bie, Je - zu dro - gi,

ja o - bra - łem Pa - nem swym,

bo dro - ga - mi mię zba-wcze - mi

wie-rnie wie - dziesz w świe - cie tym.

148

Tak dłu - go, Pa - nie,
Ach, kie - dyż Pa - jej u

cze - ka Cię już Twa o - blu - bie -
ka - żesz się i ro - zpro - mie - nisz

ni - ca. Kie - dy bło - go - stan
li - ca. U jrzy Wy - bra - na

spe - łnisz jej?
Pa - nie, Cię? O, przyjdź już, Pa - nie

Je - zu! O, przyjdź już, Pa - nie Je - zu!

2. Choć wprowadzie już wśród uczniów Swych
obecny jesteś, Panie,
im „pokój” rzeczesz, słyszysz ich
i dzięki, i błaganie.
Nam wszakże nie wystarczy to,
bo chcemy twarz oglądać Twą.
O, przyjdź już, Panie Jezu!
O, przyjdź już, Panie Jezu!
3. Ucz być czujnymi w każdy czas,
dopomóż nam nie zasnąć,
niech gnuśność nie ogarnie nas,
niech lampy płoną jasno.
Bo gdy się zew rozlegnie tuż,
że Oblubieniec idzie już,
jak echo niech to zabrmi:
„Przyjdź, amen, Panie Jezu!”

wia - ra o - prze się? O - no świa - ło z nie - ba

zła - ło i wy - pe - łniać je wciąż chcę.

2. Tak i Amen! Nieprzerwanie
Ty byś u mnie widzieć chciał,
bym w Imieniu Twoim, Panie,
przy Twym Słowie mocno stał,
bym gorliwie się przykładał,
Tobie służyć zawsze mógł,
bym przy Słowie Twoim siadał,
jako Maria, u Twych nóg.

149

Na - de wszy-stko - dla mnie, Pa - nie,

da - rem ce - nnym Sło - wo Two, nad bo - ga - ctwa

po - sia - da - nie, po - nad ska - rby ce - nię je.

Gdy - by wa - rtość mieć prze - sta - ło, na czymż

150

Tę pe - wność mam, iż Je - zus

zba - wił mnie przez Śwą dro - go - ce - nną

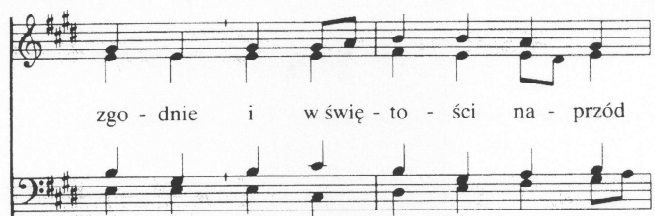
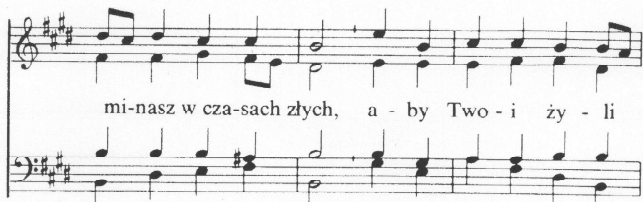
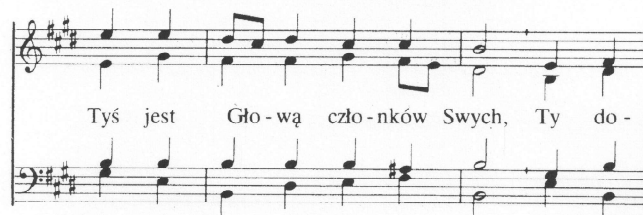
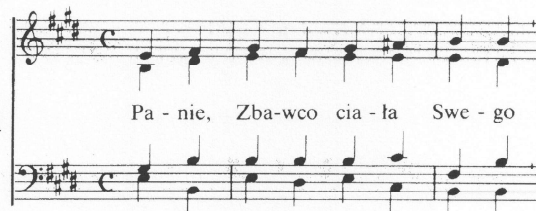
krew i ży - wot wie - czny mi da -

ro - wał, gdym przy - jął z Je - go ła - ski

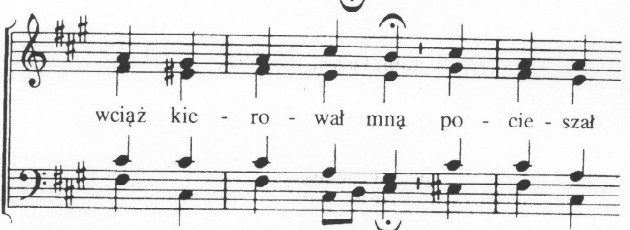
2. Tę pewność mam, iż żadna siła
nie wyrwie z ręki Zbawcy mnie,
gdyż miłość Boża mnie zdobyła
ku chwale sławnej łaski swej,
ku chwale sławnej łaski swej.
3. Tę pewność mam, że powołany
od Pana dla świadectwa tu
i Duchem Bożym pomazany,
bym w Jego mocy służył Mu,
bym w Jego mocy służył Mu.
4. Tę pewność mam, że Zbawca z nieba
prowadzi mnie tu Duchem Swym.
Kieruje sercem jak potrzeba,
abym Go służył życiem mym,
abym Go służył życiem mym.
5. Tę pewność mam, że Pana ujrzę,
bo przybiecał w Słowie Swym,
że w przemienionych ciałach, w górze
zbawieni zawsze będą z Nim,
zbawieni zawsze będą z Nim.

151

2. Darem każesz usługiwać,
który Duch Twój Święty śle,
aby służbę wykonywać,
w nich Swą sławę widzieć chce.
Panie, my pouczer. Twoich
chcemy mocno trzymać się.
Ty przebywasz pośród Swoich,
więc błogosław dla nas je.

152

mnie do - bro - cią - Swą i

mo - żnie mnie wspo - ma - gał.

2. Niech Tobie wzniosę chwałę, cześć
za wierność okazaną,
żeś mnie na rękach raczył nieść,
piastował każde rano!
W mym sercu to wspomnienie tkwi,
jak wiele ja zawdzięczam Ci,
żeś dotąd mi pomagał.

3. Obrońco mój, pomagasz mi,
pomagasz w każdej chwili.
Wciąż błogosławisz hojnie Ty
i zawsze mnie posilisz.
A gdy nadejdą smutku dnie,
to z serca jeszcze wyznać chcę:
Mój Pan mnie nie zapomni!

153

O, Pa - nie Je - zu Chry - ste, racz

w se - rca na - sze wryć Twe pra - wdy wie - ku

i - ste i - jak wska - zu - ją - żyć.

i - ste i - jak wska - zu - ją - żyć.

2. O, Jezu, życia Zdroju,
swą łaskę nam tu mńóż,
dopomóż żyć w pokoju
i radość w serca włoż.

4. O, dobrotliwy Panie,
w Twej łasce daj nam rość,
racz w dobrym dać wytrwanie,
co dasz, mieć na tym dość.

3. O, dobry nasz Pasterzu,
opieką Swą nas broń,
umacniaj w świętej wierze,
od grzechu wciąż nas chroń.

5. O, Światłość nad światłości,
świeć duszy blaskiem swym,
byśmy w Twej znajomości
wzrastali w życiu tym.

154

Ach, po - trze - bu - ję Cię, ła -

ska - wy Pa - nie moj, Tve I - mię ska - łą

ma, W Nim jest po - cie - chy zdroj.

O, Pa - nie w ka - żdej chwi - li

po - trze - bu - ję Cie - bie, i po bło - go -

sła - wie - ństwo i - dę do Cię!

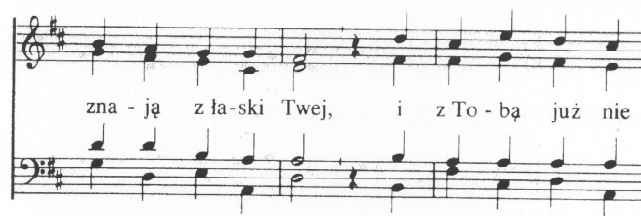
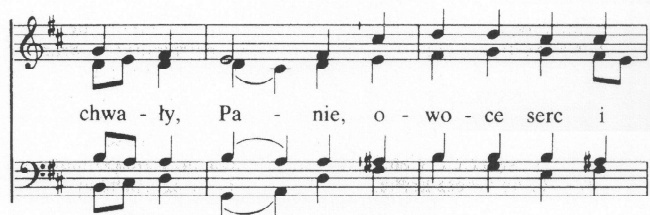
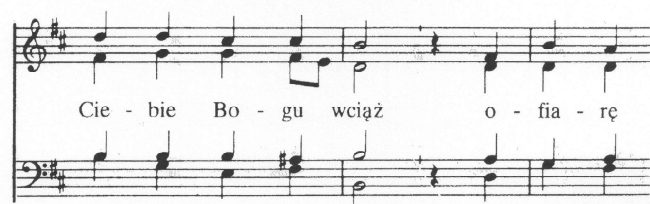
2. Ach, potrzebuję Cię, Wszchemocny Zbawco mój
i świętą łaską Swą oddalaj pokus rój.
O, Panie ...

3. Ach, potrzebuję Cię, Tyś Pan mój i mój Bóg,
bym wszystko mocą Twą pokonać zawsze mógł.
O, Panie ...

4. Ach, potrzebuję Cię, jak Ty chcesz, tak mnie wiedz,
bo wiem że ufność swą wciąż w Tobie mogę mieć,
O, Panie ...

5. Ach, potrzebuję Cię, o Panie, Jezu mój,
bym został wiernym Ci przez cały życia bój.
O, Panie ...

155

2. Składamy przez Cię z wiarą,
boś jest ołtarzem nam,
a razem i ofiarą,
którą złożyłeś Sam.
Za bramą ucierpiełeś,
gdyś składał, Jezu, ją,
bo lud poświęcić chciałeś
Swą własną świętą krwią.

3. I my za obóz, Panie,
wysłiśmy do Cię wraz,
by Twoje urąganie
na każdy nosić czas.
Albowiem tu nie mamy
trwałego miejsca, nie!
Lecz przyszłe posiadamy,
coś Ty zgotował je.

4. Tyś wczoraj, dziś, niezmiennie
na wieki jest ten sam.
I tak też nieodmiennie
swój przykład dajesz nam.
I my się nie zmieniamy
gdy z nami łaska Twa
i z Tobą przy tym trwamy,
co od początku trwa.

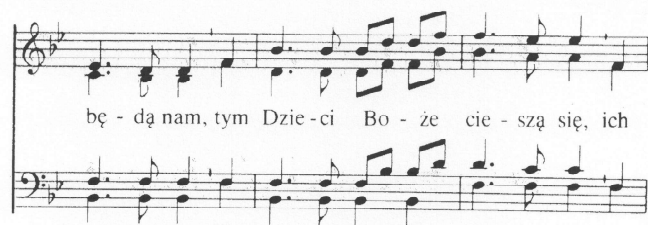
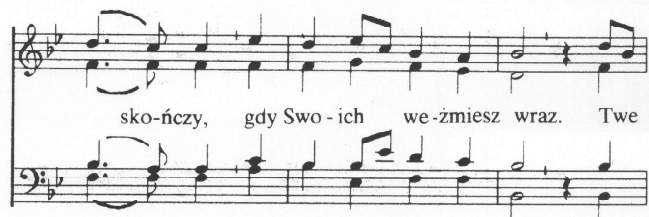
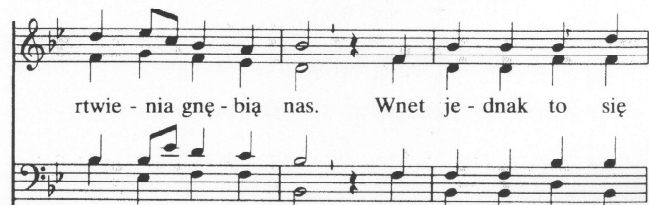
156

2. Jego czujny strzeże wzrok
każdy czyn mój, każdy krok.
On mnie uczy, On mi radzi
i łaskawie mnie prowadzi.
Do wód mnie kieruje Sam
i pragnienie gaszę tam.

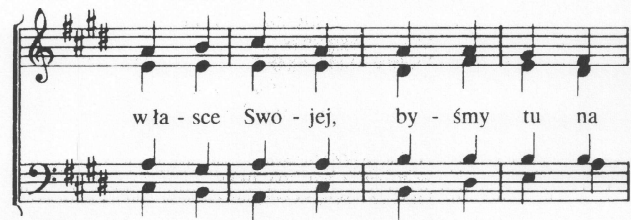
3. Gdy więc tyle Pan mi dał,
jakżebym się smuć miał?
Z Nim mi życie błogo płynie
i wiem, że gdy ono minie,
Pasterz mój wprowadzi mnie
w wieczne odpocznienie Swe.

157

2. Będziemy też przebywać
w światłości, Panie, bo
Tyś miejsce nam zgłotował
i własność weźmiesz Swą.
I chociaż teraz w świecie tym
stoiśmy wciąż przed wrogiem złym,
to jednak zawsze Panie nasz
w pokusach siłę swoją dasz.
Gdyż jesteś Ty
Potężnym w mocy Swej.

158

2. Ty znasz głębię naszych serc,
nasze myśli znasz,
Dobry Ojciec nasz.
Gdy się pomoc ludzka kończy,
wtedy Ty się z dzieckiem łączysz.
Ty ochroną mu
w jego ciężkim dniu.
Wiedziesz nas łaskawie,
ku Swej wiecznej sławie.

p

W nie-bie ja wła-sność mam, dom
o - bie - ca - ny tam, gdzie smu - tek,
bo - leść, łzy w ra - dość się zmie - nią
mi. Prze - mi - nie wsze - lki ból, cie -

pie - nie, za - łość, znój. Po - ko - ju
mie - jsce to wła - sno - ścią mą.
p
Wła - sno - ści pie -
kna, je - steś - mą! Dla se - rca

tyś — ra - do - ścią cną.
p
Ro - zła - ka śmie - rci już smu - cić nie
bę - dzie mnie. Rze - sze zba - wio - nych
dusz tam cie - szą się.

2. W nadgwiezdnej wyży tej,
w ojczyźnie górnej mej,
sławniejsze piękno snadź,
niż mogę je tu znać.
Owoce drzewa jej
i wody czyste w niej
pięknością zdobią ją
wspaniałą swą.
Własności piękna ...
3. Jezus powołał mnie,
zgotował miejsce cne,
przełał Swą za mnie krew,
przejednał Boży gniew,
Ducha mi Swego dał,
mam w Nim swój wieczny dział.
A więc za Panem w ślad
podążam rad.
Własności piękna ...

Jam stę - sknio - ny, jam stę - stknio - ny,
O, mój Je - zu u wie - lbio - ny, U - jrzyć

Cie, bo mym pra - gnie - niem Spo - czać
pod Twych skrzy - deł cie - niem
I przed tro - nem Two - im stać.

2. Światło drogie, światło drogie,
co rozpraszasz chmury wrogie!
Kiedyż, kiedyż z wybranymi,
przed Twój tron dopuszczonymi
ujrzyć lica Twego blask?

3. Hymn wspaniały, hymn wspaniały,
wznosi chór aniołów cały.
Ach, gdzież skrzydła do polotu,
bym od ziemskich nędz, kłopotów
wzniósł się do Syjonu wzgór!

4. O, błogości, o, błogości!
W niebie pielgrzym, gdy zagości,
w złotym grodzie, o, mój Panie,
tego pojąć jam nie w stanie,
jaka błogość będzie tam!

161

Ma - ran a - ta! Jest to ha - sło

z pie-rwszych chrze-ści - ja-ństwa dni, gdyż na -

dzie - ja przy - jścia Pa - na w se-rcach
Je - go wie-rnych lśni. Być wy-bra-ną
Ba - ra-nko - wą! Ja - kież bło - gie
dla nas to! Ma - ran a - ta! Przyjdź już,

Pa - nie, po O - blu - bie - ni - cę Swą.

2. Maran ata! Niech i dzisiaj
pośród nas brzmi hasło to,
mocniej sercem Niech tam biją,
co własnością Jego są.
Być wybraną ...
3. Maran ata! To dla świętych
jest pociechą w czasach złych,
bo z kłopotów, zmartwień, śmierci
wkrótce Pan wybawi Swych.
Być wybraną ...
4. Maran ata! Pan jest blisko,
ostateczny jest już czas.
Więc i my gotowi bądźmy
stać przed Nim wszyscy wraz.
Być wybraną ...

162

1. Al - bo - wiem tak Bóg świat u - mi -
 2. Ze dał nam Sy - na je - dy -
 3. A - że - by ka - żdy, kto Weń

ło - wał, Al - bo - wiem tak Bóg świat u - mi -
 ne - go, Ze dał nam Sy - na je - dy -
 wie - rzy, A - że - by ka - żdy, kto Weń

ło - wał, U - mi - ło - wał, u - mi -
 ne - go, Dał Sy - na, dał
 wie - rzy, Nie zgi - nął, nie

ło - wał, U - mi - ło - wał tak Bóg świat.
 Sy - na, Je - dno - ro - dzo - ne - go dał.
 zgi - nął, A - le ży - wot wie - czny miał.

163

Bóg jest mi - ło - ścią, chce mnie o -

dku - pić; Bóg jest mi - ło - ścią, mi - lu - je mnie.

Więc mó - wię je - szcze raz: Bóg jest mi -

ło - ścią, Bóg jest mi - ło - ścią! Mi - lu - je mnie.

2. Związany byłem pętami grzechu,
 związany byłem więzami win.
 Więc mówię ...

3. Leżałem w śmierci szatańskiej mocy,
 leżałem w śmierci, zapłacie win.
 Więc mówię ...

4. Lecz Bóg mi zesłał wiernego Zbawcę,
 Jezusa zesłał, wyzwolił mnie.
 Więc mówię ...

164

U - ła - ska - wie - nia
 i nie - świa - do - mie

do - stą - pi - łem, cho - ciał nie
 nim ga - rdzi - łem, za cud u -

by - łem go - dzien go i te - raz
 wa - żam je - dnak to

jest ra do - ścią ma wy -

sła - wiać mi - ło - sie - rdzie to.

2. Grzechami swymi zasłużyłem
na sprawiedliwy Boży gniew,
lecz pojednania dostałem,
gdy obmył mnie przez Zbawcy krew,
jam Boże dziecko, niegdyś wróg,
to w miłosierdziu sprawił Bóg.

3. O, Boże, hojny w łaskawości,
w opiece Swej mnie ciągle masz,
słabego nosisz mnie w miłości,
aż kiedyś ujrzę Jego twarz
i wiecznie tam radując się,
wysławię miłosierdzie Twe.

źró - dło sił i szczę - ście mam.

2. Tyś grzech mój na Siebie wziął
i brzemień win mych zdjął,
o, Zbawco mój!
Tobie ja służyć chcę
po wszystkie życia dnie,
śmierć już nie trwoży mnie,
bom wiecznie Twój.

3. Gdy szatan zwieść mnie chce,
Ty, Panie, wspieraj mnie
i dodaj sił,
aby mej duszy wróg
nie zwiódł mnie z Twoich dróg,
bym wciąż Ci służyć mógł
i wiernym być.

166

Du - szo, niech Cię ból nie trwo - zy,

165

Zba - wco i Pa - nie mój,

ży - cia mo - je - go zdroj je - steś Ty

Sam. Bez Cie - biem ni - czym był,

bom w grze - chu ty - lko żył, a w To - bie

w wie - rze w Pa - na mo - cno stój. Two - im

Zba - wca jest Syn Bo - ży, chce Cię zmie - nić

w o - obraz Swój. Nie ro - zpa - czaj w Cię - żkiej

chwi - li, przed zwa - tpe - niem du - szę strzeż,

mf

co. On przy - rzekł, to wy - pe - łni,
ty - lko Je - mu u - faj, wierz!

2. Nie dajże się zmylić z drogi
przez szatańską, chytrą moc;
wiedz, że Zbawcy twego drogi
wiodły też przez ciemną noc.
Nie rozpaczaj . . .

3. Chcesz za Panem iść statecznie?
Umrzeć musi własne „ja”;
chcesz tu żyć Dlań użytecznie,
przez śmierć wiedzie droga twa.
Nie rozpaczaj . . .

4. Rzuć więc wszelkie wątpliwości
i za Panem śmiało idź!
Wszak On tylko to dopuści,
co zbawienne może być.
Nie rozpaczaj . . .

167

Tak chę - tnie Je - zus pro - si

Cię: O, przy-jdź do mnie już. A kto wo - lan - ie

sły - szy .to, Pan nie o - drzu - ci go.

2. Więc jeszcze dziś brzmi Zbawcy głos:
gdyś obciążony, przyjdź.
Bo jeszcze w cudny łaski czas
Sam Zbawca prosi nas.

3. Wnet przyjdzie Jezus, Boży Syn,
czas łaski skończy się.
Sam Król i Władca przyjmie Cię
gdyś tylko wierzył Weń.

168

O, świę - ta, bło - ga chwi - la

ta, gdy Bóg prz - ema - wia Sam.

W po - ko - ju, w ci - szy zwra - ca

się, więc o - twórz se - rce swe.

2. On drogą, prawdą, życiem nam
i żywym słowem Sam.
Pochodnią jest dla naszych nóg,
On Zbawca, Pan i Bóg.

3. Kto w skrusze przyjmie Słowo to
i kto uniży się,
tam, w szczęśliwości będzie żył,
bo tak rzekł Boży Syn.

169

Czy Pa - nu się o - dda - łeś wczas?

Jest pię - kne ży - cie twe! Stra - co - ny

zaś mło - do - ści czas nie wró - ci
ni - gdy się. Więc wzywaj ku ła - ska - we - mu
Pa - nu spójrz. Tak szy - bko czas tu mknie.
Dziś je - szcze chę - tnie wszy - stko Je - mu

złóż, swe se - rce, szczę - ście swe.

2. Nie będziesz latem żniwa miał,
gdyś stracił wiosny dni;
gdyś w porze siewu mało siał,
nic jesień nie da ci.
Więc wzywaj ku ...

3. Czy słyszysz? Zbawca ciebie zwie!
Tak mile woła cię!
Czy nie chcesz ujść szatana rąk,
co zgubę sieje wkrąg?
Dlatego wzywaj ku temu Panu spójrz.
Tak szybko czas tu mknie!
Dziś jeszcze chętnie wszystko Jemu złóż,
w Nim jest zbawienie twoje.

70

Z krzy - ża stry - śnął stru - mień Bo - ży,

— na - stał o - dtąd ła - ski czas.
Ko - go - ko - lwiek z was grzech trwo - ży,
niech tam śpie - szy ka - żdy z was.
Stru - mień ten da no - we ży - cie,

ply - nie z Zba - wcy ran o - bfi - cie,
pij więc z nie - go i po - dźię - kuj
za ten bło - gi Bo - ży dar.

2. Spójrz! Tysiące grzesznych ludzi
już napiło się z tych wód,
bo ten strumień radość budzi.
Pójdź oglądać Boży cud.
Strumień ten ...

3. Jeśli nie znasz mocy jego,
przyjdź, zakosztuj, uznaj sam,
gdyż ten strumień dla każdego
jest od Boga z nieba dan.
Strumień ten ...

171

Gło-ście ra - do-śnie wszy - scy wraz:
 Bóg ko - cha nas! Na - stał przy - je-mny
 ła - ski czas, Bóg ko - cha nas!
 O, przy - ja - cie - le, rzu - ćcie sny,

172

zba - wie - nie mi - nać mo - gło - by,
 świt E - wa-nge - lii spę - dza mgły,
 Bóg ko - cha nas! Bóg ko - cha
 nas! Bóg ko - cha

nas! Gło-ście ra - do-śnie
 wszy - scy wraz: Bóg ko - cha nas!

2. Głoście zgubionym wszystkich stron:
 Pan kocha was!
 Opuścił Swoją niebieski tron,
 Pan kocha was!
 On umarł na Golgotie raz,
 odtąd miłośnie wzywa was,
 wykorzystajcie łaski czas!
 Pan kocha was!
 Bóg kocha nas! . . .

3. Pójdźcie wy, wszyscy, ze wszech stron:
 Pan kocha was!
 Wdzięczny i dobrotliwy On,
 Pan kocha was!
 Pocieszycielem On jest Swych,
 ufność, nadzieję wlewa w mdłych,
 w ciężkich pokusach krzepi ich:
 Pan kocha was!
 Bóg kocha nas! . . .

Jest źródło, skąd po - pły -
 nę - ła nam krew nasz gła -
 dzą - ca grzech, cu - do - wnie

nas o - bmy - ła z plam, z trwóg
wy - zwo - li - ła wszech.

2. Spójrz, totr na krzyżu znalazł źródło,
o, niewymowny cud!
I z łaską Panską poszedł w raj,
w raj do żywota wód.
3. Jam niegdyś także w grzechach był,
On zaś wybawił mnie
i odtąd już ze wszystkich sił
radośnie śpiewać chcę.
4. Więc już na zawsze Jego krew
błogości zdrojem jest.
Niech tu i wiecznie brzmi ten śpiew:
Mnie kocha Zbawca mój!

173

I cze - muż wciąż zwle - kasz, o
du - szo, gdy Zba - wca od da - wna Cię
zwie? On z grze - chów u - wo - lnić chce
cie - bie i z Bo - giem po - je - dnać cię

3. Czy nie chciałbyś przyjąć zbawienia?
Wciąż z dala od Boga chcesz stać?
A Jezus łaskawy Zbawiciel,
chce błogi Swoj pokój ci dać.
Czemu? Czemu? ...

4. Więc czemuż nie śpieszysz Doń, duszo,
nim przyjdzie twa śmierć i twój sąd?
Jezusa krew jeszcze cię zbawi,
lecz zwlekać to zgubny jest błąd.
Czemu? Czemu? ...

174

mf
Pójdź do Zba - wcy, dro - ga du - szo,
pójdź, On chę - tnie przy - jmie cię pójdź, gdy grze - chy

2. Nie czujesz dzisiaj w swym sercu,
jak Święty Duch ciągnie cię Doń?
Czy nie chcesz być wolną od grzechów?
Czy niebios nie wabi cię błoń?
Czemu? Czemu? ...

cie-bie gnę - bią, w Nim zba-wie - nie zna-jdziesz swe.

Pójdź zmę - czo - ny i stru - dzo - ny

i gdy wie - le bra-knie ci, On o - czy-szcza

wsze-lkie wi - ny w Swo-jej świę - tej

dro-giej krwi, w Swo-jej świę - tej dro-giej krwi.

2. Pójdź do Zbawcy, twoje grzechy zgładził On z miłości Swej, wielkiej łaski doznać możesz, tylko Zbawcę przyjąć chciej! Choć zwątpiałe twe sumienie potępienia lęka się, Słowo święte cię upewnia, że On zmarł za grzechy twe, że On zmarł za grzechy twe.

3. Pójdź do Zbawcy, Jego brzemię będzie bardzo lekkie ci, a cierpienia wszelkie znikną, gdy uwierzysz w Niego ty. Pójdź, gdy Jezus ciebie prosi, słuchaj, jak On wzywa cię! Pójdź na ucztę ty do Pana, pójdźże dziś, nie wahaj się, pójdźże dziś, nie wahaj się!

175

O, to są wie - czne zli - to -

wa - nia i wsze-lką myśl prze - wy-ższa to,

że do grze - szni - ka Bóg się skła - nia,

by z wie - cznej śmie - rci zwo - łnić go,

prze - kle-ństwo grze - chu z nie - go zdjąć, do

chwa - ty. Je - zu - so - wej wziąć, do

chwa - ty Je - zu - so - wej wziąć.

2. Nie musisz iść na potępienie! Każdemu Bóg dopomóc chce. Dlatego zstąpił Syn na ziemię, a potem w niebo wznosił On się. Od tronu łaski Przezeń już obfitość łaski spływa wciąż, obfitość łaski spływa wciąż.

3. O, Łasko, która wymazujesz przez krew Jezusa każdy grzech, ogłaszać wszędzie nakazujesz o odpuszczeniu przestępstw wszech, zbawienie, pokój dając wraz. Jak jest cudowny łaski czas, jak jest cudowny łaski czas.

176

Pójdź do Je - zu - sa, pójdź dzi-siaj Doń!

On tak jest bli - sko, wy - cią - ga dłoń,

głos Je - go u - słysz, do - pó - ki zwie,

ła - ska - wie wzy - wa cię.

Jak - że bło - go bę - dzie kie-dyś tam,

gdy o - bmy - ty z grze-chow wsze-lkich plam

u-jrzysz wspa-nia-łość Je - zu - sa tam!

Po-jdźże do Nie - go dziś!

2. Słów Jego słuchaj i przybliż się,
w pokucie wyznaj Mu grzechy swe,
On pewną, wieczną ochroną twą.
Dzisiaj usłuchaj Go!
Jakże błogo będzie ...

3. Jemu swe serce dać dzisiaj śpiesz,
On przyjmie cię, mocno w to wierz,
miłością, łaską otoczy cię,
tylko nie wahaj się!
Jakże błogo będzie ...

177

To Je - zus ty lko ska - ła nam, o -

po - ką, twie-rdzą On. Kto wie - rzy w Nie-go

zba - wion jest. Sam Bóg zwia - stu - je

to. Sam Bóg zwia - stu - je to.

2. Innego nie ma zbawienia
i ubłagania też.
Innego nie ma imienia,
/:przez które mógłbyś żyć:/.
3. Kto wznosi dom na skale tej,
ten nie zachwieje się.
Ratunkiem wiecznym Jezus Sam,
/:więc przyjmij łaskę tę:/.
4. Sam Jezus tylko światłem jest,
w Nim swój oglądać stan
i widzieć zdolny tylko ten,
/:kto chodził w świetle sam:/.
5. Więc tej światłości szukaj dziś,
dopóki łaska trwa.
Wnet życie Twe zakończy się
/:więc przyjm zbawienia dar:/.

1. Je - zus grze - sznych przy - jąc
2. Cho - ciał grze - szne, peł - ne
3. O, wy - zna - jcie Mu swój

chce, Zró - dło łask o - two - rzył
win, Nie od - rzu - ci Bo - ży
grzech, I u - fa - jcie w Zba - wcy

Swc, On ra - tu - nek wszy - stkim śle,
Syn, Swych o - wie - czek szu - ka je, Je - zus
krew, On dał za was ży - cie Swe.

grze - sznych przy - jąc chce! Weź do

se - rca sło - wa te
Weź do se - rca weź weź do se - rca weź

Je - zus cie - bie przy - jąc chce przy - jąc
Je - zus cie - bie przy - jąc chce Je - zus

chce - cie - bie przy - jąc chce weź do

se - rca sło - wa te
Weź do se - rca weź weź do se - rca weź,

Je - zus cie - bie przy - jąc chce!

Śpie - szcie, śpie - szcie, daj się zba - wić, pó - ki

ła - ska je - szcze trwa, nim zba - wie - nia mi - nie

dzień, gdyż dzień gniewu wnet na - dejdzie i sąd wieczny

spa - dnie na Cię, wte - dy krzy - kniesz: Bia - da mi!

2. Nie mów teraz: Jutro przyjdę,
dziś, kto głos ten słyszeć chce,
ma w Jezusie wieczny dział.
Nie wspominaj swego jutra,
i zbawienia nie odkładaj,
tylko przyjmij wielki dar.
3. W Swej miłości Jezus wzywa,
z darem Swym na Ciebie czeka,
bo za darmo chce dać Ci.
Już dziś możesz przyjść do Niego,
dziś jest jeszcze czas przyjemny,
więc skorzystaj, łaska trwa!

180

2. Jeśli obłuda minionych tu dni
dręczy w sumieniu wciąż was,
niech w sercu wiara, jak w słońcu się lśni:
Od zguby zbawił Bóg nas.
Od zguby zbawił ...
3. Gdy pod ciężarem trosk życia i mąk
nadziei płomyk już zgasi,
nie opuszczajcież zemdlonych swych rąk:
Od zguby zbawił Bóg nas.
Od zguby zbawił ...

181

2. Twą miłość sławię, Zbawco,
niech moje serce z czcią
pieśń wznosi za łaskawość
i dobroć wielką Twą.
Więc śpiewaj Panu wdzięcznie
za wielki Jego czyn,
z świętymi wraz społecznie,
cudowny, chwały hymn.
3. Radośnie śpiewam Zbawcy
in sławię imię to.
Serdecznie pieśnię wnoszę
za odkupienie krwią.
Wnet w mym chwalebnym stanie
przez nieba będzie brzmieć,
przed Pana tronem wciąż
cudowna, nowa pieśń.

Gdzie mo - zna zna - leżć po - je -
Je - dy - nie Je - zus jest tu

dna - nie dla wszy - stkich grze - sznych
w sta - nie za grzech być po - je -

w świe - cie złym? Kto tu pra - wdzi - wy
dna - niem tym.

po - koj Bo - ży, spo - czy - nek du - szom

dać tu chce? Je - dy - nie Je - zus, któ - ry

zło - żył w o - fie - rze świę - te ży - cie swe.

2. Kto może dać ci wieczne życie
i kto od sądu zwalnia wraz?
Jedynie Jezus całkowicie
po wieczny odkupuje czas.
Więc spojrzeć w wierze chciej na Niego
i jakim jesteś przyjść Doń chciej.
Zaufaj też miłości Jego,
myśl oddaj Mu i serce swe.

Masz Je - zu - sa, ma - szli

Cię! Masz Je - zu - sa? py - tam

się. Patrz, Zba - wi - ciel kocha Cię!

2. Masz Jezusa, maszli radość?
Czyś zbawienia pewny Ty?
Masz Jezusa - to w cierpieniu
wszelka gorycz słodką Ci.
Masz Jezusa ...
3. Masz Jezusa, maszli życie,
które trwa na wieki już?
Masz Jezusa, co Mu dana
chwała, cześć, majestat wciąż?
Masz Jezusa ...
4. Gdy masz Jego, to masz pokój,
wtedy wciąż wysławiaj Go.
Gdy masz Jego, to w Twym życiu
On jest wciąż radością Twą.
Masz Jezusa - raduj się,
bo Twój Zbawca kocha Cię!

po - kój? Du - szo, po - wiedz, czy Go masz?

Mas Je - zu - sa, któ - ry przy - szedł, aby

zba - wić wszystkich nas. Masz Je - zu - sa?

py - tam się. Patrz, Zba - wi - ciel kocha

184

U - faj, du - szo Pa - nu, za -
u - faj Mu! Na Nim wciąż spo - le - gaj,
żyj dla Nie - go tu. Bądź wie rnym
Mu, aż Pan wró - ci znow. No - cy
już nie bę - dzie, da - jmy chwa - łę

Mu! Z wie - lkiej nie - do - li,
ze wszy - stkich trwóg On Cię wy - pro -
wa - dzi - Twój wie - rny Bóg!

2. Ufaj, duszo Panu, zaufaj Mu!
na Nim wciąż spolegaj, żyj dla Niego tu.
Co daje świat, pełen trwóg i zrad?
Pan z pomocą śpieszy i ochrania rad.
On wiecznie wierny, zwalczony wróg.
Chce w twym sercu mieszkać twój wierny Bóg!
3. Ufaj, duszo Panu, zaufaj Mu!
Na Nim wciąż spolegaj, żyj dla Niego tu.
Wnet skończy się twojej pielgrzymki cień,
Pan zabierze Swoich i nastanie dzień.
Więc bojuj wiernie, choć groźny wróg,
smutek w radość zmieni twój wierny Bóg!

185

Kto chce, przyjdź i bierz z pe -

Ino - ści, któ - rą ci po - da - je Bóg.

Kto chce, bę - dzie na - po - jo - ny

ze stru - mie - nia ży - wych wód.

2. Kto chce, przyjdź i ty we wierze
tak, jak jesteś, słaby, mdły.
Co Bóg daje, nikt nie weźmie.
Bierz to, czego braknie ci.
3. Kto chce, niechaj to doświadczy,
jak miłuje grzesznych Pan.
Kto uwierzy, temu daje
odpuszczenia błogi stan.
4. Kto chce! Pośpiesz się i przyjmij!
Ciemna noc przybliża się!
Śpiesz się, śpiesz przyjąć do Jezusa,
On grzeszników zbawić chce.

186

Tyś po - mo - cą w ży - ciu moim,

Pa - nic, ra - da je - steś mi. Tyś jest
se-rcem mi o - dda - ny, za-wsze u - fam,
Pa - nie, Ci. Przez u - ci - ski ró - żne
wie-dziesz, wi - dzisz wprzód już ko - niec
mój, choć. Twa dro - ga się wy - dłu -

za, jest zwy - cię - ski ka - żdy bój,
jest zwy - cię - ski ka - żdy bój.

2. Słowo Twoje niomylne,
boś jedynie Słowem Sam.
Wieczna miłość nie ustanie,
bo miłością Jezus Pan.
Panie, wszystko Ty wykonasz,
co Tve Słowo mówi nam,
kreska, jota nie przeminić –
wsze proroctwa spełnisz Sam.
Wsze proroctwa spełnisz Sam.

3: Panie, wiernie mnie prowadzisz,
mocą Ducha strzeżesz mnie.
Wiarę słabą też doświadczasz,
bym rósł i nie zachwiał się.
Twoim rękóm się powierzam,
widzę bowiem miłość Twa.
Przeto prowadź mnie Swą mocą
i utwierdź ufnosć mą,
i utwierdź ufnosć mą.

187

Trwa je-szcze ła - ska Bo - za,
trwa od - pu-szcze - nia czas,
gdy bła-dzisz po be - zdro - zach,
ku Zba-wcy po - śpiesz wraz.

2. Zbawiciel jeszcze czeka,
wyciąga do cię dłoń,
twe serce czemuż zwleka
i nie pośpiesza Doń?

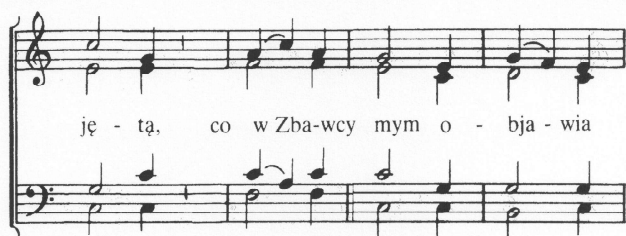
3. Od Jego łaski z dala
chcesz szczęście znaleźć ty?
Ach, świat cię tylko skala,
a szczęścia nie da ci.

4. Swe serce złoż Mu w darze
i wśród żywota burz,
jak Duch ci Święty każe,
tak Zbawcy swemu służ.

5. Pragnienia twoe ukoi,
gdy Weń uwierzysz ty,
da pokój duszy twojej,
da wieczne szczęście ci.

188

U - wie-lbiam mi - łość nie - po -

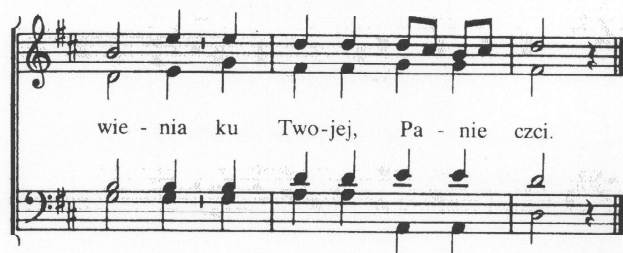
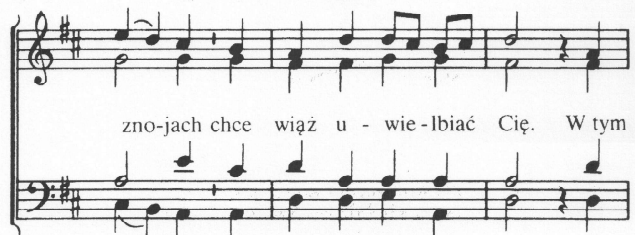

2. Już mam, na wieki Cię posiadam,
wiem, że umiłowałeś mnie,
kupiłeś drogo moja duszę
i Swoją łaską darzyć chcesz.
Tyś moim pojednaniem, Panie,
cześć, dzięki Tobie nieustannie.

3. Niech w moim sercu pozostanie
wryte Jezu, imię Twe,
me serce Twą miłością, Panie,
napelnij i umacniaj w niej.
Niech będę w swoim życiu stały,
bym był odbiciem Twojej chwały.

4. Umilowany Zbawco, Panie,
wybrałeś z łaski wielkiej mnie.
Niech pieśń chwalebna nieustannie
ku Tobie płynie dla czci Twej.
Niech będzie imię wywyższone
naszego Pana, Boga w niebie!

189

2. Śpiewają Ci, Baranku,
wspaniałą, nową pieśń.
co głosi o Twym dziele,
co serca wznosi wzwyż.
Twą miłość opowiadać
znów możemy z łaski dziś,
boś spełnił dzieło Swoje -
jak Wielkim, Panie Tyś!

3. Niech już na wieki Tobie
z serc naszych chwała brzmi.
O, przyjdź już wnet, Jutrenko,
niech pokłon złożę Ci.
Gdy się objawisz w pełni,
Śwątą twarz ukazesz nam.
Zupełna radość wtedy
już w niebie będzie tam.

190

Daj O-jcze ła - skę, by Twych my-śli
pe - rły w Twym Sło-wie o - dśło - ni - ty nam się
w pe - tni. Do głę - bin nas mą - dro-ści wpro-wadź.
Swych Pra-wdą i ła-ską wzmacniaj w chwilach trudnych

W pie-lgrzy-mce na - szej Sło-wem nas po - si - laj.
Przyjdź, Pa-nie wkró - tce, Swym się u-jrzyć daj!

2. Oświecaj, byśmy w światłości zostali,
gorącym sercem przy Twym Słowie trwali.
Jaśnieli tu, gdzie śmierci grozi mrok,
a szatan grzechu ukazuje urok.
I krótki czas ten wykorzystywali,
zwiastując Słowo, za Swym Panem szli.

3. Pomóż nam Syna Twego naśladować,
abyśmy mogli prawdy Twe zachować,
bo nasze dusze wzmacnia Słowo Twe.
Gdy nas posilas, rośnie serce Panie,
we wspaniałości i w pełnym zachwycie
będziemy wielbić ustawicznie Cię

191

Dła - cze - go w twym o - ku tak
czę - sto jest ła - za, dla - cze - go twa
du - sza tak rwie się i ła - ka?
Zwą - tpie - nie i smu - tki przy -

gnia - ta cię tak, że si - ły do
zy - cia i wa - lki ci brak.

2. Za mało masz wiary, za dużo masz trwóg,
za mało ty ufasz, że dobry jest Bóg.
Ze Bóg twój jest wielki, pamiętaj to wciąż
i zawsze z modlitwą do Niego ty dąż!
Ze Bóg twój jest wielki, pamiętaj to wciąż
i zawsze z modlitwą do Niego ty dąż!

3. Pod krzyż Zbawiciela śpiesz unie w złe dni,
zabierze twe troski, osuszy twe łzy,
ukoł cierpienia, utuli twój żal,
a wszystkie tęsknoty odleć gdzieś w dal.
ukoł cierpienia, utuli twój żal,
a wszystkie tęsknoty odleć gdzieś w dal.

Na zie - mi tej śpie - wa - my o
Tam w nie-bie bę-dziem śpie - wać pieśń

sta - wie, Je - zu Ci. To mi - łość Bo - za
no - wą ku Twojej czci.

chcia - ła, byś prze-szedł Sam ten bój. Niech bę-dzie

To - bie chwa - ła za wie-lkiej ła - ski zdroj.

je-steś Sam. Zie-mskie do - bra i ra - do - ści

gi - ną, bez wa - rto-ści są. Wszy-stko gi - nie

tu w ni-sko - ści-w To-bie o - dzy - ska-ne, jest.

2. Świat to wielka jest pustynia,
duszy radość kto tu da?
Serce szuka tam wytchnienia-
gdzie jest miejsce Pana Chwał.
Już niedługo trwać to będzie,
noc zupełnie zniknie wnet.
Wkrótce wszyscy święci w rzędzie
wzniosą Panu chwałę, cześć.

2. Pan, który w głos zawołał
na pniu: „Spełniło się!”
jest godzien, bo zmartwychwstał,
wziąć uwielbienie, cześć.
Swe dałeś Jezu życie
z miłości wielkiej Swej,
pragniemy więc w zachwycie
o łasce śpiewać Twej.

Dzię - ki, u - wie - lbie-nie, Je - zu

i na - jwy - ższa To - bie cześć. Po - koj

nam po - zo-sta - wi - leś, Ty w świą - ty - ni

3. Kres nadejdzie wnet cierpieniom,
leż już nie będziemy znać.
Troski w radość się przemienia –
błogie szczęście będzie trwać.
Ach, Ty byłeś tu wzgardzony,
świat i nas odrzucił też.
Wszelkie oko wśród zbawionych
jednak Ciebie ujrzy, wnet.

Pó - jdźże du - szo, do Je -

zu - sa z błę-dnych świa - ta te - go

dróg. Szczę-ście, któ - re zna-leżę

pra-gniesz, dać ci mo - że ty - lko

Bóg. Sły-szysz, jak cię wzy-wa Je - zus,

jak za to - bą i - dzie w ślad?

A ty błą - dzisz wciąż bez Nie - go

od tak wie - lu, wie - lu lat.

2. Wieszli, czym jest miłość Boża?
Jak cię Zbawca kocha twój?
Skieruj wzrok na krzyż Golgoty,
na ten wiecznej łaski źródło,
gdzie z miłości do grzeszników
zmarł niewinny, Boży Syn.
Czy sumienie ci nie mówi,
żeś i ty jest pełen win?

3. O, zbłąkana duszo, zawróć
z błędnych świąt tego dróg,
póki słońce łaski świeci,
póki woła ciebie Bóg.
Dziś na ciebie Zbawca czeka -
uwierz duszo, uwierz Weń,
nim zbawienia zorze zgasną,
nim przeminie łaski dzień.

195

1. A - lle - lu - ja, chwa-lcie Pa - na,
2. Chwa-lcie wszy-stkie Go na - ro - dy,
3. Lecz niech chwa - li swe - go O - jca.

Nu - ócie Je - mu chwa - ła, cześć! Chwa-lcie,
Zło - źcie przed Nim - chwa - ła swą! Chwa-lcie
Prze - de wszy-stkim Bo - zy lud, Wszak on

wszy-scy a - nio - ło - wie, Gło-sząc. Je-go ła - ski
zie-mscy Go kró - ło - wie, Niech się przed Nim gło-wy
po-znał i do - świą-dczył, Co to jest mi - ło - ści

wieść! Chwał Go, sło-ńce i księ - ży - cu, Chwał Go,
gną! Chwa-lcie. ko-rnic, sta-rcy, Pa - na, Z głę-bi
cud. Bóg nam po-słał Sy - na Swc-go, By przcz

mno-stwo ja-snych gwiazd, Chwa-lcie, gó - ry, chwa-lcie,
serc i z głę - bi dusz, Chwa-lcie, dzie-ci i mło -
krew zgnoił złe-go moc, Za to wie-cznie chce-my

drze - wa, Chwa-lcie, pta - ki, z swo-ich gniazd!
dzie - ńcy, Wszak to Pan wasz i wasz Stróż.
sła - wić Je - go ła - skę w dzień i w noc.

Wy - sła wia - jcie i - mię Pa-ńskie. U - wie -
 lbia-jcie Je - go moc! Niech są pe - łne. Je-go
 chwa-ty, Niech są pe - łne. Je-go chwa-ty, Niech są
 pe - łne. Je-go chwa-ty Nie-bo, zie-mia w dzień i w noc!

196

Bez Bo - ga w swych grze-chach jam
 żył wie - le lat, Lecz szczę - ścia trwa -
 ło - go mi nie mógł dać świat, Z da - le -
 ka od Bo - żych błą - ka - łem się dróg, Nie

wie-dząc jak do - bry w Swej ła - sce jest Bóg.

2. Lecz, Jezus, mój Zbawca mi poznać się dał,
 On Pasterz mój dobry, niedolę mą znał,
 On wołał mnie: „Duszo zgubiona, o słysz”,
 „Wierz we mnie, ja grzechy twe wzięłem na krzyż”.

3. Poszedłem, gdzie wzywał mnie dobry mój Bóg,
 On dał mi Swoją pokój, wyzwolił mnie z trwóg,
 On drogę ku szczęściu ukazał mi Sam,
 W Nim życie mam nowe i radość w Nim mam.

4. Niech wieści tej słucha zgubiony ten świat,
 że wszystkich Bóg kocha, odpuszcza tak rad,
 grzeszników chce zwolnić od kary i win
 i z Bogiem pojednać ich chce Boży Syn.

197

Chrystus Pan Swym zmartwychwstaniem zwy -

cię - stwa do - ko - nał. Je - mu cześć,

ze On Wsze - chmo - cny, moc śmie - rci po -

ko - nał. Bo grze - chu

noc, pie - kla, sza - ta - na zła moc

na za - wsze jest zwy - cię - żo - na.

2. Jezus, nasz Pan i Zbawiciel
nie tylko śmierć zgładził,
nieskazitelnosc i żywot
na światło wprowadził.
Bóg w Synu Swym
ożywił nas i wraz z Nim
w miejscach niebieskich posadził.

3. Z twarzą odkrytą patrzymy
na Pańską tu drogę,
gdyż Jego dzieło na wieki
już jest doskonałe.
Co wsiane tu,
Chrystus obudzi ze snu
Święte, chwalebne, wspaniałe.

198

Czy - taj świę - te Sło - wo

Bo - że, zgłę - biał pi - łnie je - go treść.

O - no to - bie po - móc mo - że

myśl do Bo - ga ko - nie wnieść.

2. Czytaj je w skupieniu ducha,
abyś je rozumieć mógł
i niech serce twoje słucha,
co ci przez nie mówi Bóg.
3. „Badaj Pismo, bowiem ono
świadczy o mnie” – Pan rzekł to.
„ędzie ten błogosławiony,
kto je czyta, strzeże go”
4. Szukaj co dzień w księdze Pana,
ją za napój wieczny miej.
Znajdzie dusza skołatana
drogę, prawdę,, żywot w niej.
5. Czytaj, badaj i rozważaj,
co Bóg w nim dla ciebie dał.
Czytaj, szukaj, bacznie zważaj,
byś pożytek wieczny miał.
6. Czytaj Pismo, bo objawia
tam ratunek Pan Bóg ci.
Tobiec wybór pozostawia,
gdzie chcesz wieczność spędzać Ty.

199

Je - zus sta - nął przed twym pro - giem,

two - im go - ściem stać się chce.

Sły - szysz? Pu - ka do drzwi two - ich,

o - twórz Zba - wcy se - rce swe.

Któż u - wie - rzy Je - zu - so - wi?

Kto Mu da dziś se - rce swe?

Du - szo, wierz Zba - wi - cie - lo - wi,

mf bo On cie - bie zba - wić chce.

2. Twoje serce tyle gości
 zdalnych świata tego mar.
 Czyż miłości Jego świętej
 nie ogarnie ciebie żar?
 Któż uwierzy ...

3. Nie masz czasu dla Jezusa?
 A On chce w twym sercu żyć.
 Nie odwlekaj z tym do jutra,
 jutro może późno być!
 Któż uwierzy ...

4. Oddaj serce Jezusowi,
 bo czas łaski krótko trwa.
 Chwila sądu się przybliża,
 ktoś obronić ciebie ma?
 Któż uwierzy ...

200

O - ckni - jcie się u - śpie
 Ju - trze - nka wkró - tce wze -

ni, o - czy ście la - mpy swe.
 jdzie, gdyż cie - mność wzma - ga się.

Na - dcho - dzi Pan nad pa - ny, z o -

krzy - kiem zstą - pi wraz, czu - wa - jcie, kto wy -

bra - ny, bo wnet za - bie - rze was.

2. Wy, odkupieni wznóście
 radości wdzięczny ton
 i triumfalnie głoscie,
 że wkrótce przyjdzie On.
 Bo wnet się zarumieni
 poranna zorza już.
 Czuwajcie wy, zbawieni,
 bo Oblubieniec tuż,

3. Przepaszcie biodra swoje
 i przygotujcie się,
 a wraz w weselne stroje
 przybierzcie serca swe.
 Wszak Święty Duch ogłasza,
 że Oblubieniec tuż,
 więc niech Go dusza wasza
 powita godnie już.

4. Spotkajcie Go radośnie
 wy, dzieci Boże wsze.
 Niech smutek wasz rozgłośnie
 w wesele zmieni się.
 Już nastał czas zamęczenia,
 Oblubieniec On
 promienną blaskiem szczęścia
 przed Boży wiedzie tron!

201

Mój Pa - ste - rzu, mój O -

bro - nico, któ - ryś za mnie ży - cie dał, w To - bie

pe - wną mam o - bro - nę i wie -

wie - czne - go ży - cia dział!

2. Jesteś wieczną mą radością,
zawsze mnie pocieszasz rad.
Chętnie świat ten porzuciłem,
gdy wskazałeś mi Sвій ślad.
/:O, tak! O, tak!:/
Chętnie świat ten porzuciłem,
gdy wkroczyłem na Twój ślad.

3. Panie, użyj mnie w Swej służbie,
pomóż mi w czujności żyć,
abym święte imię Twoje
mógł tu godnie zawsze czcić.
/:O, tak! O, tak!:/
Pragnę święte imię Twoje
należycie zawsze czcić.

202

Nie - chaj pię - kność Twa, Je - zu, się

we mnie lśni, nie - chaj

ży - cie Twe, Je - zu, się we mnie lśni!

2. Niechaj pokój panuje i radość Twa
w sercu mym, gdzie przebywasz, o chlubo ma!
Niechaj moc, Panie, Twa w życiu wciąż moim trwa,
niechaj wciąż we mnie trwa pokój, radość Twa!

3. Jezu, wiernie prowadzisz w Swej łasce mnie,
abym życiem swym uczcić mógł godnie Cię.
Trzymasz Ty rękę mą, drogą mnie wiodąc Swą
tam, do chwały, gdzie wkrótce zobaczę Cię!

203

Je - steś Je - zu Sam

ni! dro - gą ży - cia nam. Gdy Pa -

a, ste - rzem Cie - bie ma - my, śla - dem

Two - im po - dą - za - my. Ty dłoń

nam na - szą młłą trzy - masz rę - ką Swą.

2. W utrapienia czas
Panie, wzmacniaj nas.
Kiedy boleść serce targa,
niech w nim nie powstanie skarga.
Wszak przez krzyż i znój
ślad prowadzi Twój.

3. Gdy za wolą Twą
nas ciężary gną.
Lub gdy widok bratniej doli
w głębi serca nas zaboli,
wskaz nam naszych łez
ostateczny kres.

4. Życiem naszym rządz,
nam nadzieją bądź.
Gdy po cierniach każesz kroczyć,
racz opieką nas otoczyć.
Wkrótce przyjdzie czas,
że zabierzesz nas.

204

Przy - ja - ciec - lu, patrz, jak
Po - śpiesz dzi - siaj do Je -

ma - rne two - je ży - cie pe - łne zgub!
zu - sa, se - rce złóż u Je - go stóp.

On cię zba - wi i o - bmy - je, wszy - stkie

wi - ny two - je za - kry - je, wszy - stkie

wi - ny two - je za - kry - je ten ła -

ska - wy Zba - wca twój! Wszy - stkie wi - ny two - je za -

kry - je ten ła - ska - wy Zba - wca twój!

2. Ach, zastanów się jak pyszne
serce two obfite w złość.
Wyznaj grzechy Jezusowi,
w serce Go otwarte wpuść.
On cię zbawi . . .

3. Baczenie wsłuchaj się, jak mile
Jezus woła ciebie - słysz!
Idź z ufnością do Jezusa,
On cię chętnie przyjmie - wierz!
On cię zbawi . . .

4. Spójrz w duchu na Golgotę,
gdzie zmarł za cię Boży Syn.
Gdy uwierzysz w Jego Imię,
będziesz żył na wieki z Nim.
On cię zbawi . . .

205

Pa - nie, Sło - wo Twe wsze -
o - prócz nie - go nie ma

chmo - cne, dzi - wne tak, dla serc ra -
świa - tła i i - nne - go o - bja -

do - sne, Two - ja pra - wda, ła - ska
wie - nia.

Two - ja pe - wna w dro - dze to - o - sto - ja.

Szcze - ra, wia - ra mi - łość wie - rna

To - bie, Pa - nie jest przy - je - mna.

2. Daj nam Słowem Twym się cieszyć
i na głos Twój chętnie śpieszyć,
wiernie prawdy Twe przestrzegać
i na prawach Twych polegać.
Oprzeć się na obietnicach,
Twym świadectwom zawsze ufać,
uczyć Cię przez posłuszeństwo
i wykazać w walce męstwo.
3. Świeci Słowo Twe w ciemności,
pocieszeniem jest w gorzkości
i ochroną w czasie boju,
i w codziennym życia znoju.
Słowo Twoje jest nam chlubą,
wszystko inne - marną złudą.
Wszystko w świecie z trząskiem zginie -
Słowo Twoje nie przeminie!

206

Wa - sze se - rca, wa - sze

dło - nie ku Swej chwa - le

Zba - wca splótn, któ - ry no - si

w Swo - im ło - nie dla was stru - mień

ja - snych wód. Bło - go, bło - go

pie - lgrzy - mo - wać ra - zem z Pa - nem

dło - nią w dłoń. Z Nim się smu -

cić, z Nim ra - do - wać,

z Nim na - ra - jską złą - zać błoń.

2. Małżeńskiego On ogniwa
trwałą spójnią musi być.
Chętnie z wami Pan przebywa,
z Nim możecie szczęście żyć.
Błogo, błogo . . .

3. Z niebios wyżyn błogostawi
wam miłości Pańska dłoń.
Niech Go życie wasze sławi,
wasze modły wznosicie Doń.
Błogo, błogo . . .

207

W Je - zu - sa rę - kach je - stem

do - bry, ja po - kój da - lem ci.

2. Bezpiecznym ja u Niego, On chroni mnie od trwóg,
bezpiecznym ja w pokusach, bo zwyciężony wróg.
Odłączyć nikt nie może od Pana nigdy mnie,
ni od miłości Bożej, co w nim ujawnia się.
Bezpiecznym ja u Niego, On chroni mnie od trwóg,
Bezpiecznym ja w pokusach, bo zwyciężony wróg.
3. W Jezusa rękach jestem, On ofiarował się,
bezpiecznie na Nim stale opieram życie swe.
Na Niego ufnie czekam, aż minie nocy cień,
gdy powtórnego przyjścia nastąpi Jego dzień.
O, Panie Jezu, przybądź i daj się ujrzeć mi,
bym już był w Twej światłości, gdzie z Ojcem jesteś Ty.

208

O, wzy-waj mnie - tak mó-wi Pan do

be zpie-czny, bo On mój, W Nim o - dpo-cznie-nie

mo - je, w Nim szczę-śli-wo - ści zdroj.

Wdzię - cznie Pa-ste - rza me - go głos me - mu

se - rcu brzmi: Du - szo, jam Pa - sterz

cie - bie, gdy du - szy two - jej gro - zi

zło. O, wzy-waj mnie, a w ka-żdej twej po -

trze bie, jam Pan Bóg twój - wspo-mo - ge

cię. O, wzy-waj mnie, a w ka-żdej twej po -

trze-bie, jam Pan Bóg twój - wspo-mo-gę cię.

2. O, wzywaj mnie w dzień swego utrapienia,
ja wtedy wyratuję cię.
/: A ty za moje możliwe wybawienie,
wysławisz mnie, wysławisz mnie. :/

3. O, wzywaj mnie w wahania trudnej chwili,
gdy na bezdrożu stajesz ty.
/: Abyś w wyborze drogi się nie mylił.
o, wzywaj mnie, zaufaj mi. :/

4. O, wzywaj mnie-ja słyszę twe wołanie,
okażę ci oblicze Swe.
I jako wierzysz, zawsze ci się stanie,
gdy wezwiesz mnie, gdy wezwiesz mnie.
A wówczas godnie będziesz zawsze w stanie
wystawiać mnie, wysławiać mnie.

209

Prze - sto - dka jest wieść o Je -

zu - sie, ty, du - szo stro - ska - na, o,

słysz Ba - ra - nek ten Bo - ży nie -

wi - nny zmarł za Cię przy - bi - ty na

krzyż. O, ja - każ to cu-dna no -

wi - na, o, ja - każ ra-do-sna to

wieść! Cho-ciaz zie-mia prze - mi - nie, to

rze - sze zba - wio - nych ku

czci Je-go bę-dą ją nieść!

2. Niebiosa opuścił dla ziemi
i krew za grzeszników Swą dał,
by każdy, kto w Niego uwierzy
swych win odpuszczenie w Nim miał.
O, jakąż to ...

3. Swą śmiercią przejednał gniew Boży
i łaski otworzył ci źródło.
Do Niego się przybliż w pokorze
i wyznaj, że Zbawca to twój.
O, jakąż to ...

210

Wnet O - blu-bie-niec przy - jdzie po nas,

czu - wa-jcie wie - rni, czu - wa - jcie wraz!

Czu - wa-jcie po - mni prze - stro - gi słow

Czu - wa-jcie-przy-jdzie znów. Pa - nie, chce-my

wciąż go - to - wi być, ba - cznie czu - wać.

w świe-cie czy - sto żyć. Do - po - ki Ty nie

po - wró-cisz Sam, by się o-bja - wić nam.

2. Wnet Oblubieniec przyjdzie, kto ma
wciąż to na celu, tu przy Nim trwa.
Nie tonie w świecie, choć wabi nas,
czuwajcie wierni wraz!
Panie, chcemy . . .
3. Wnet Oblubieniec przyjdzie, nasz Pan,
w nieskazitelnym nas oblec stan.
Serca kierujcie ku Niemu swe,
czuwajcie, zbliża się!
Panie, chcemy . . .
4. Wnet Oblubieniec przyjdzie po Swych,
by się uwielbić na wieki w nich.
Niech serca wasze gotowe są
powitać w chwale Go.
Panie, chcemy . . .

5. Wnet Oblubieniec przyjdzie, bo chce
z oblubienicą Swą złączyć się.
Jakiż to dla nas szczęśliwy los!
Cześć Mu wzniesiemy w głos.
Panie, chcemy . . .

211

Chcę prze - by - wać wciąż przy To - bie.

tam, gdzie Tyś jest, spo-cząć już, wszy-stko bę-dę

z To-ba dzie-lić w Do-mu O - jca Twe-go wciąż.

Bę - de ty - lko żył dla Nie-go, za-wsze

wzno-sił u - wie - lbie-nie. Tyś mi w se - rce

szczę - ście wiał, Tyś mi w se - rce szczę - ście wiał.

2. Przy Twym boku znika boleść,
Ty pragnienie gasisz me.
Jakże mógłbym się napić
tu, gdzie wszystko pustką tchnie?
W świecie tym samotny jestem,
ma ojczyzna w górze-w niebie.
/: Ukojenie znajdę tam. :/

3. Jesteś życiem moim, Panie,
moją Tyś radością jest.
W darze dałeś mi zbawienie,
okazałeś miłość też.
Tu na ziemi nie osiągnie
odpoczynku serce moje.
/: W Tobie odpocznienie nam. :/

4. Tyś jest niebios wiecznym słońcem,
wszystko przez Cię dane nam
i po całą wieczność jesteś
Zbawicielem moim Sam.
Zabierz Jezu własność swoją,
połącz wkrótce ją ze sobą.
/: Wieczna radość będzie tam. :/

212

Za Je - zu - sem chę - tnie tu wę -
dru - ję, z Nim ra - do - śnie spę - dzam ży - cia

dni. Ty - lko w Nim cel dro - gi swej zna -
jdu - ję, w dom i w se - rce wno - si ra - dość
mi, w dom i w se - rce wno - si ra - dość mi.

2. On mnie strzeże, gdy się do snu kładę,
rano On rozprasza chmury trwóg.
Na rozdrożach zbawcza daje radę,
/: On mnie cieszy wśród ciernistych dróg. :/
3. Z Nim chcę w życiu swoim wciąż obcować,
On pokarmem, On napojem mym.
On też raczy w łasce mnie zachować
/: I prowadzić w miłosierdziu Swym. :/

213

Wkró - tce sko - nczą się
bło - gie ła - ski dnie. Dziś chcę
Je - zus dac zba - wie - nie, z pę - t za -
ta - na wy - ku - pie - nie Pan za -

pe - wnia nas. Dzis jest ła - ski czas!

2. Gdy On za nas zmarł,
dał zbawienia dar.
Wzniósł się do niebieskiej chwały,
stamtąd wróci On wspaniały
z wielką mocą Swą,
przyodziany czią.
3. Wkrótce przyjdzie dzień
pełen zgrozy tchnień,
gdy Pan Jezus się objawi,
grzesznych On na sąd postawi,
sprawiedliwy sąd,
nikt nie ujdzie stąd!
4. Spadnie Boży gniew,
sprawiedliwy gniew!
Dotknie wtedy on każdego,
kto nie obmył grzechu swego
Jezusową krwią.
Straszne będzie to!

214

U - fam ja - ko dzie - cię

To - bie, u - fam Zba - wco mój!

U - fam, bo mam wie - cznie z Cie - bie

wie - lkiej ła - ski zdroj. U - fam, Pa - nie mo - cy

Twej i w tru - dno - ściach u - fam

jej, bo mnie strze - żesz z ła - ski

Swej, u - fam, Zba - wco mój!

2. Ufam tylko Tobie, Jezu,
Twojej świętej krwi,
co zbawiła mnie od złego,
dała radość mi.
Ufam, Panie ...

3. Ufam tylko łasce Twojej,
co ochrania mnie,
czyni silnym, daje pomoc
mi przez życia dnie.
Ufam, Panie ...

4. Ufam jako dziecię Tobie,
ufam, Panie, Ci,
bo mnie do zwycięstwa stale
wiedziesz z łaski Ty.
Ufam, Panie ...

215

Jak szcze - śli - wy je - stem w rę - kach

Zba - wcy dusz! Jak szcze - śli - wy, jak szcze -

śli - wy. U nóg Je - go wszy - stko ja - zło -

ży - łem - już. Je - stem w rę - kach Zba - wcy

dusz! Jam wła - sno - ścią Zba - wcy

dusz, Je - mu śpie - wam pie - śni

wciąż. W Nim zna - ła - złem po - kój

se - rea, jam wła - sno - ścią Pa - na już!

2. Jak szczęśliwy jestem w łasce Zbawcy dusz!
 Jak szczęśliwy, jak szczęśliwy!
 W dniach słonecznych, jak i w czasie prób i burz
 jestem w łasce Zbawcy dusz.
 Jam własnością Zbawcy dusz . . .

3. Jak szczęśliwy jestem w służbie Zbawcy dusz!
 Jak szczęśliwy, jak szczęśliwy!
 Z poświęceniem chętnie Dlań pracuję wciąż,
 będąc w służbie Zbawcy dusz.
 Jam własnością Zbawcy dusz . . .

216

My grze-chów o - dpu - szcze - nie

przez Zba-wcy ma-my krew i wie-czne o-dku

je-dno zła - cze - ni Zba - wcy krew
 Pa-na, co w me - kach za nas zmarł

je - dne-go ma - my Oj ca, z ra-do-ści se - rea
 i śmie-rcią tą wy - je-dnał

drża! zba - wie - nia dla nas dar.

2. My w sercach pokój mamy, bo Jezus dał nam go,
 pociechę posiadamy, choć życiu grozi zło.
 Pasterza też Dobrego, co paszę daje nam,
 do żywych wód prowadzi i strzeże stada Sam.
 Jesteśmy wszyscy . . .

pie - nie - po - chwa - lny wznie - śmy śpiew!

Ka - pła-na Na-jwy - zsze-go, co za-jał w nie-bie

tron, lecz prze - dtem z ży - cia Swe-go

o - fia - rę zło - żył On. Je - ste-śmy wszy-scy
 Je - dne-go ma - my

3. Prorockie mamy Słowo, pochodnię naszych nóg,
 co wiedzie drogą nową, jak chce nasz Pan i Bóg.
 Ze Słowa tego wiemy, że wkrótce przyjdzie Pan,
 że wtedy obleczemy nieskazitelny stan.
 Jesteśmy wszyscy . . .

4. W czas każdy dostęp dany do tronu łaski nam,
 więc śmiało się zbliżamy, by pomoc znaleźć tam.
 A po skończonym boju koronę życia da
 ten Książę nasz Pokoju, co chroni nas od zła.
 Jesteśmy wszyscy . . .

5. Śpiewamy: „Maran ata!” – Pan blisko jest, u wrót,
 by zabrać nas ze świata do Siebie, w niebios gród.
 On dał nam obietnicę: „Ja przyjdę po was znów”,
 po Swą obłubienicę, nie zmieni Swoich słów.
 Jesteśmy wszyscy . . .

6. Czekamy przyjscia Jego z tęsknotą w każdy czas,
 wołamy więc do Niego: „O, weź do Siebie nas!”
 Prosimy w każdej dobie: „Nasz Panie Jezu, przyjdź!
 O, Alleluja Tobie! Po Swa wybrana znijdź!”
 Jesteśmy wszyscy . . .

217

O, du - szo, pójdz śpie - sznie do

Zba - wcy, dziś je - szcze pod Je - go pójdz
 krzyż, skąd ła - ski zdroj wie - cznej wy -
 try - ska, On wo - ła, do Nie - go się
 zbliż. O, wszy - scy po - dą - żcie do

Zba - wcy, gdy se - rce skru - szo - ne w was
 drga. Dziś je - szcze li -
 to - śnie was przy - jmie i
 win o - dpu - szcze - nie wam da.

2. Ach, szukaj zbawienia u Boga,
 skąd łaski bezmiernej brzmi zew.
 Ze wszystkich twych grzechów obmyje
 Baranka Bożego cię krew.
 O, wszyscy . . .
3. Ach, szukaj pokoju u Zbawcy,
 nie znajdziesz wśród świata go dróg.
 Zbawiciel zagoi twe rany,
 wyzwoli cię z trosk twych i trwóg.
 O, wszyscy . . .
4. Błogostan wiecznego zbawienia
 zgotował u Boga Sam Pan.
 O duszo, pójdz śmiało do Zbawcy,
 On czeka i woła cię Sam.
 O, wszyscy . . .

218

Pię - knyś ty, wdzię - cznyś ty
 kra - ju gó - rny mój! Ku to - bie

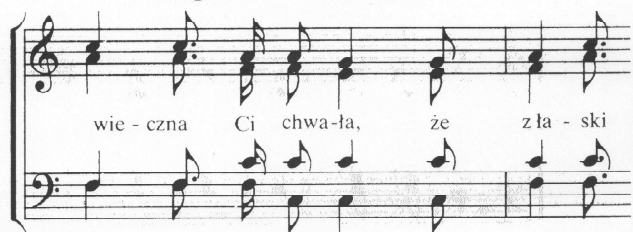
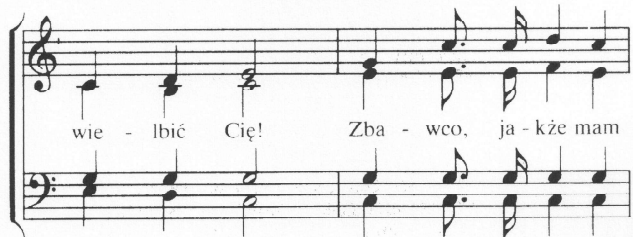
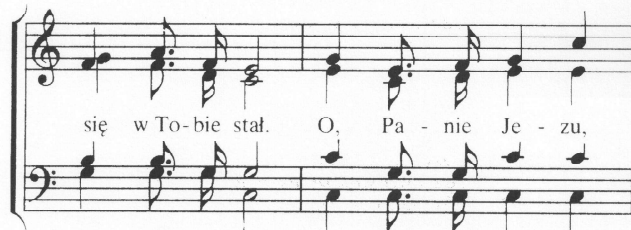
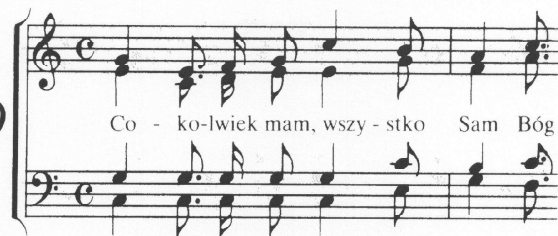
rwie się se - rce me i tę - sknych
 my - śli rój. Wszak nie jest świat o
 jczy - zna mą choć wa - bi ży - cia maj.
 Tam w gó - rze, gdzie się gwia - zdy

2. Wznoszę wzrok, tęskny wzrok
do niebieskich sfer,
gdzie odkupionych wiele jest
przez Zbawcy świętą krew.
Tu częsty bój i skwarne dni
zburzyły życia wdzięk.
/: Wdzięk świata wciąż wyciska mi
żałosny z piersi jęk. :/

3. Wkrótce już skończy się
doświadczenia czas.
Już wnet wejdziemy w górny dom,
gdy stąd Pan weźmie nas.
Nie chwycił jeszcze żaden słuch,
nie dostrzegł ludzki wzrok,
nie pojął śmiertelnika duch,
co Swym zgotował Bóg.
Lecz nam objawił Święty Duch,
co Swym zgotował Bóg!

219

2. Daremny byłby żal mój i me łzy,
gdybyś grzeszego mnie nie zbawił Ty!
Serce radośnie ku Tobie Ignie,
że zgubionego znalazłeś mnie!
Zbawco, jakże mam ...

3. Ubogi szedłem i sam przez ten świat,
gdy promień łaski w moje serce wpadł,
bo wyciągnąłeś ku mnie dłoń Swą,
odtąd się stałem własnością Twą.
Zbawco, jakże mam ...

4. Godzieneś, Jezu dziękczynień i chwał,
żeś mi żywota drogę poznać dał.
Na wieki wieków czcic będę Cię,
gdy w dom Ojcowski wprowadzisz mnie!
Zbawco, jakże mam ...

220

ka - rze, wszy-stkich le - czył co Doń szli.
 Wszy-stkim zdro - wie da - wał w da - rze, idź z u
 fno - ścią Doń i ty. Ko-go dłoń do -
 tknę - ła Je - go i u - pe - wnił Sło-wem

Swym, ten u - zdro - wion wnet przez
 Nie - go krok kie - ro - wał swój za Nim.
p Chry - stus *mf* Pan le - czy Sam pó-ki
p ła - ska Je - go trwa. *f* Le - czy On, le - czy

p On, wszy-stkim cho - rym zdro - wie da.

221 Ma - le pta - szki ma - ją swo - je

2. Brak spokoju ci i siły, wiary i nadziei brak?
 Ach, to grzechy osłabiły duszę twą i ciało tak.
 Wiedz, że każdy grzech uśmierca, ale żyje Chrystus Pan!
 Przyjmij Go do swego serca i czerp życie z Jego ran.
 Chrystus Pan ...

3. Choć głębokie to są rany, które grzech zadaje ci,
 masz w Jezusie lek podany, uwierz, będziesz zdrów i ty.
 Jego pieczy powierz śmiało wszystko, o co troskę masz:
 ducha, duszę swą i ciało pod Chrystusa oddaj straż.
 Chrystus Pan ...

4. I nie tylko, że ukoj Lekarz ten cierpienia twe,
 wszystkie rany On zagoi, w duszę siłę nową tchnie.
 Całe życie two odnowi, tylko w Nim ufanie złoś,
 kogo bowiem On uzdrowi, ten na wieki zdrowy już.
 Chrystus Pan ...

gnia - zda, li - sy chro - ni w ja - mach cie - mny bór.

Dzi - ki zwierz be - - zpie - cznie mie - szka w ła - sach

i w do - li - nach i na szczy - tach gór.

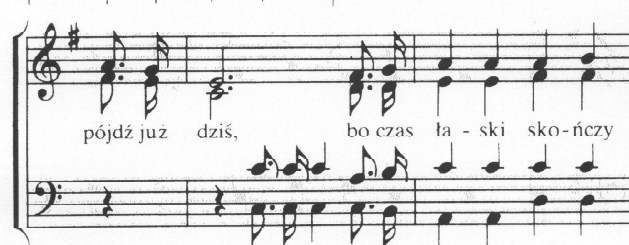
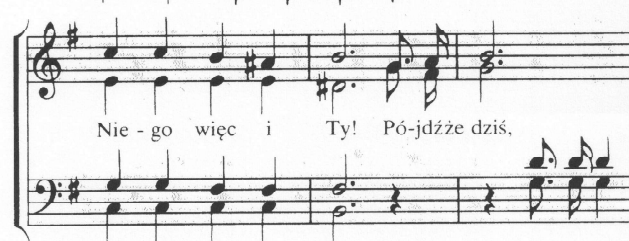
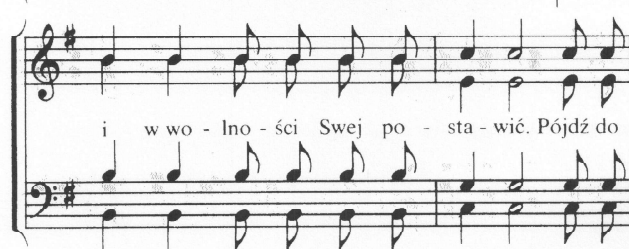
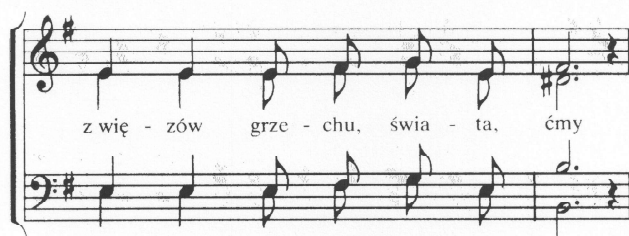
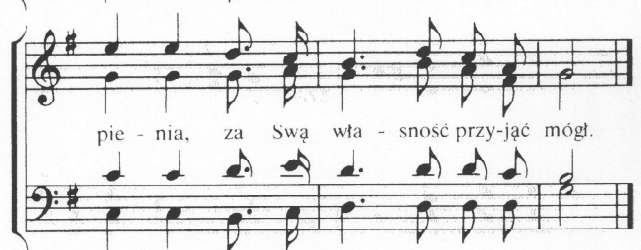
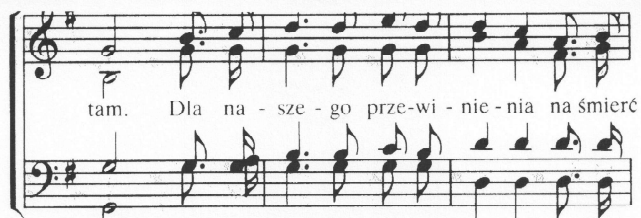
2. Jezus nie miał, gdzie by głowę skłonił,
bo własnego dachu nie miał On.
/: Ten, co ziemię i niebios stworzył
nie własnością nie nazywał Swą. :/

3. Gdy u Ojca szukał pokrzepienia,
na osobne miejsca chodził tam.
/: Władca niebios i całego świata
swej komórki nie posiadał Sam. :/

4. Wielkie tłumy wciąż Go otaczały,
bez wytchnienia niósł On ulgę im.
/: Nigdy ludziom nie był niedostępny,
nikim nie pogardzał Boży Syn. :/

5. Czemuż my tak często się żalimy,
że niejasne drogi życia są?
/: Nie narzekaj, lecz zaufaj Temu,
który hojnie daje łaskę Swą. :/

222

2. Myśl o Bogu odrzuciłeś,
w grzechach zaś trawiłeś czas,
drogą życia pogardziłeś,
żywąc trybem ludzkich mas.
Ugnij się, o duszo biedna,
do Jezusa pośpiesz ty,
z Bogiem Świętym cię pojedna,
oczyszczając cię w Swej krwi.
Zstąpił z nieba . . .
3. On wybawić pragnie ciebie,
z mocy grzechów twych i wad,
tylko, gdy Mu oddasz siebie,
będziesz wolnym ty i rad.
Złóż na Niego swe starania,
z całej duszy uwierz Weń.
On się do grzeszników skłania,
spędza z serc ich smutku cień.
Zstąpił z nieba . . .

223
GL.157

223

2. Twój święty gniew uderzył tam,
za nasze zło Czystego.
Na Swe oblicze upadł Pan,
łzy roniąc za każdego.
On podjął bój, cel widząc Twój,
okrutne znosząc rany.
Syn Boży, Pan, nad Pany.
3. Posłuszny był do krzyża mąk,
przekleństwem uczyniony.
W milczeniu znosił straszny sąd,
Twym mieczem uderzony.
W śmierć za Swoją lud iść musiał w grób.
Gdy z Tobą nas pojednał,
koronę swą odebrał.
4. Na Tego patrząc ślemy cześć,
co Twoją jest wonnością.
Więc w uwielbieniu chcemy nieść
pieśń chwały, hołd z radością.
Więc Ojczy nasz, w ten błogi czas,
cześć, dzięki Ci składamy.
Za dar Twój w łasce dany.

224
GL.170

znów o - głą - dać Cię.

2. Niech Twój pokój Panie,
tu napelni nas.
Gdy nam w swej dobroci,
dobre Słowo dasz.	4. Niech Twe słowo Panie,
wskaże wolę Twą.
Byśmy byli w stanie,
godniej spełniać ją.
3. Daj pragnienie słuchać,
w ciszy pilnie słów.
Co przez Twoje usta
chcesz powiedzieć znów.	5. Dodaj siły chodzić
według Twoich słów.
Byśmy mogli wielbić
życiem Ciebie tu.

Twój krzyż, o Pa - nie

Je - zu, dziś wspo-mi - na - my

znów. Tam dzie-ła Swej mi - łoś - ci

naj - wię-kszy nio - słość trud.

2. Przez tłumy opuszczony,
co z łask czerpały Twych,
wyśmiany i zelżony,
dotknięty gniewem złych.	5. Przez Boga opuszczony,
staczałeś wielki bój,
Tyś w sercu był strwożony,
któż pojmie mękę, znój?
3. Ty cierniem uwieńczony,
w pokorze szedłeś Sam,
przez wrogów pohańbiony,
wydrwiony byłeś tam.	6. To kara za nas winnych,
dotknęła Panie Cię.
Poszedłeś w śmierć za innych -
tak nastał sądu dzień.
4. Tak wierny Sługo Boga,
posłusznie na krzyż Ty,
miłością kierowany
sam szedłeś, prawy, cny.	7. To dla nas biednych, nędznych,
Tyś tenże sprawił cud,
sławimy dobroć Twoją,
padamy do Twych nóg.

Pa-nie, Tyś jest wy-wy-ższo - ny, w gó-rze

po pra-wi-cy-Bo-żej. Nie-zró-wna-na wiel-kośćTwa!

Twój tron Pa-nie, nie - wzru - szo - ny,

Two - je ży - cie nie - skoń - czo - ne,

Twe Kró - le ~~st~~ - stwo wie - cznie trwa.

2. Twoją chwała i moc wszelka!
Sławi Ciebie rzesza wielka,
aniołowie służą Ci.
Wszystkie dzieła rąk Twych Panie,
aż po krańce ziemi całej,
oddal Ojciec w ręce Twe.
3. Myśmy także dani Tobie,
ku Twojej chwale i ozdobie,
aby być przy boku Twym.
Z Tobą chcemy chwałę dzielić,
po prawicy się weselić,
wiecznej sławy wznosić hymn.

Ty - da - łeś za nas krwi Swej

dar, przez ten krzyż, przez ten krzyż.

2. Baranek Boży poszedł za nas,
na ten krzyż, na ten krzyż.
Zasłona teraz rozerwana,
przez ten krzyż, przez ten krzyż.
Nam do przybytku dostęp dan,
możemy Boga wielbić tam.
On dzieło Syna przyjął Sam,
przez ten krzyż, przez ten krzyż.
3. Triumf! Nasz wróg jest zwyciężony,
przez ten krzyż, przez ten krzyż.
Z pęt jego grzesznik uwolniony,
przez ten krzyż, przez ten krzyż.
Pieśń uwielbienia, Jezu Ci,
przez całą wieczność z serca brzmi.
Zwycięstwo wywalczyłeś Ty,
przez ten krzyż, przez ten krzyż.

Od zie - mi by - łeś pod - wy -
By ten, kto wie - rzy, był zba -

zso - ny, tam na krzyż, tam na krzyż.
wio - ny, przez ten krzyż, przez ten krzyż.

Po - dda - ny w stra - szną cier - pień noc, do -

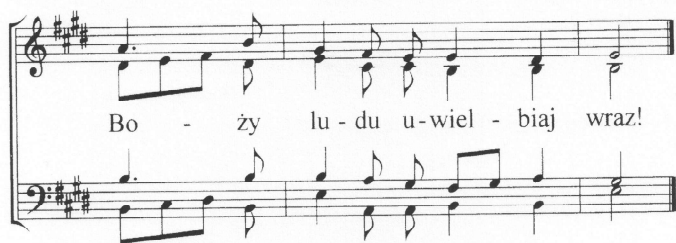
tknię - ty też przez są - du moc.

W dół nie - bo się do

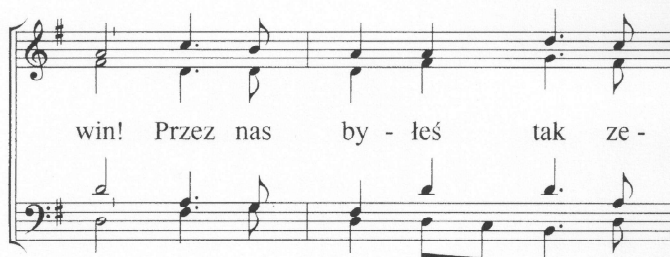
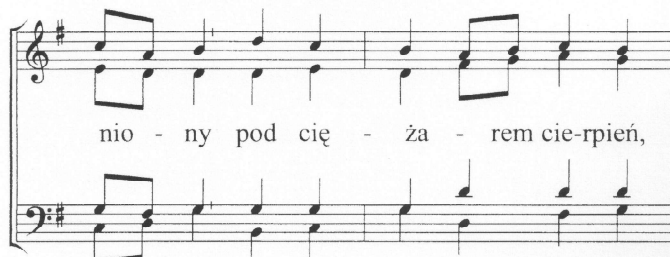
bie - dnych skła - nia: E - ma - nu -

el chce być wśród nas. Bóg o - ka -

zu - je zli - to - wa - nia!

2. Któż może miłość w pełni pojąć,
co wśród grzeszników zjawia się?
Wszechświat Go wszak nie może objąć,
a On sługą tu zostać chce!
3. Ta miłość jeszcze głębiej sięga,
na naszym miejscu staje wnet.
Na krzyżu umarł w hańbie, w mękach,
by zgubionym dać życie swe.
4. Boże! Co Tobie w zamian damy,
jaką ofiarą cieszysz się?
Więc o Jezusie zaśpiewamy.
tylko On zadowolił Cię.
5. W dół niebo się do biednych skłania:
Emanuel chce być wśród nas.
Bóg okazuje zlitowania,
Boży ludu uwielbiaj wraz!

2. W śmierć złożyłeś życie Swoje,
w pełni je oddałeś tu.
Duszę swoją tam, za winy,
na ołtarzu - krzyża pniu.
3. Z cierpień żaru, z sądu ognia,
gdy w boleści trwałś Sam.
Wzniosła się przyjemna, błoga,
woń do Boga wtedy tam.
4. Drogi Zbawco, pozwoliłeś,
na Się włożyć męki te.
Jeńców krocie uwolniłeś,
w Tobie mają szczęście swe.
5. Za nas grzechem uczyniony,
krzyż wycierpiał tutaj Syn.
Przez miriady wywyższony,
wiecznie, za ten wielki czyn.

kto To - bie u - fa, Pa - nie wciąż,
nie bę - dzie o - pu - szczo - ny.

2. Tyś Bogiem, który czyni cud,
radośnie ogłaszamy!
Więc Ciebie w chwilach trosk i prób,
ufnością obdarzamy!
A gdy cierpliwość kończy się,
nam siły odbierając,
Ty w chwilach zwątpień pomoc ślesz,
swą wszechmoc objawiając.

3. Tyś Bogiem, który czyni cud,
to chcemy wciąż powtarzać!
To siłę daje w walce znów,
by się z Twą wolą zgadzać!
Tyś jest ten sam, po wszystkie dni,
"Tak, Amen" - Twoje słowo,
więc chwałę, Ojczy, wznosim Ci,
w Jezusie wciąż na nowo!

Tyś Pa - nie, na - sze wi - ny stał;
na krzy - żu Tyś się grze - chem stał, po -
dda - łeś się cie - rpie - niu. Dziś
je - steś już w świa - ty - ni Swej, któż

jest Ci ró - wny w sła - wie Twej, w o -
dnie - cznym Twym i stnie - niu?

2. Ty jesteś dziś kapłanem swych,
i zastępujesz stale ich,
niebiosa wypełniłeś!
Od śmierci wiecznej wolni są,
Bo Ty kupiłeś ich Swą krwią,
tam w górze tron zdobyłeś.

3. Kto pojmie czyn miłości Twej,
kto zgłębi wielkość łaski tej
i wierność okazaną?
Anioły wciąż przy tronie Twym,
w podziwiew wnoszą z nami hymn,
za miłość w Tobie daną!

4. Wnet służbę swą wypełnisz Ty,
pragnienia zaspokoisz, gdy
powrócisz znów po Swoich.
Zabierzesz w górę własność Swą,
wprowadzisz w radość wieczną ją,
dla chwały czynów Twoich.

Chwal - my Go za mi - łość
Je - go, On nie rzu - ci ni - gdy
nas. Gdy do - ko - ła si - ły
złe - go, mi - le lśni nam

Je - go twarz, mi - le
 lśni nam Je - go twarz!

2. Chwalmy Go za dar pokoju,
 wziął na siebie On sąd nasz.
 Sam tu stanął w strasznym boju,
 : mile lśni nam Jego twarz! :
3. Chwalmy Go za łaski pełność.
 Moc, cierpliwość, światło dasz,
 gdy na drodze ciernie, ciemność,
 : mile lśni nam Twoja twarz! :
4. Wysławiamy Twoją wierność.
 Ty w Swej ręce lud swój masz.
 Błogosławieństw dajesz pełność,
 : mile lśni nam Twoja twarz! :

233

GL.10

Two- i mi - li w jed- nej
 chwi - li bę - da już u Cie - bie tam,
 Ty po - wró - cisz, nie za - smu - cisz,
 ni - gdy Swo - ich nie po - rzu - cisz

i wpro - wa - dzisz w dom ich Sam.
 I wpro - wa - dzisz w dom ich Sam.

2. O Radości! Precz trudności!
 Ty nadzieją świecisz nam!
 Wkrótce w niebie, obok siebie,
 wysławimy Panie Ciebie.
 : Uwielbiając miłość Twą! :
3. Tu cierpienia, utrapienia -
 nie ma nic dla naszych dusz.
 Posileni, pocieszeni,
 myśmy wiarą uniesieni
 : tam, gdzie leż nie będzie już:
4. Wzięci z dołu leż, mozołu,
 zobaczymy Twoją twarz.
 Gdy w koronie przy Twym tronie,
 już wejdzieni w niebios błonie,
 : wieczne odpocznienie dasz! :

234

GL.21

O Bo - że, mi - łość Two - ja po -
 cie - chy to o - sto - ja, gdy stro - ma
 dro - ga ma. Gdy tro - ski tu - się

mno - ża, bez wyjść kło - po - ty gro-
 ża, mam po-kój, gdyż Twa mi - łość trwa!

2. Możemy śmiało głosić,
 że Ty nas będziesz nosić
 do Swego przyścia dnia.
 Choć wróg próbuje zwodzić,
 zwątpieniem nam zaszkodzić,
 mam pokój, gdyż Twa miłość trwa!

3. Twa miłość niezrównana,
 jest wieczna, niezachwiana,
 choć chytne moce zła.
 Możemy patrzeć w górę,
 i wołać wszyscy chórem:
 mam pokój, gdyż Twa miłość trwa!

tej me ser - ce sła - wi Cię. Nie
 trwo - żę się! Nie trwo - żę się!

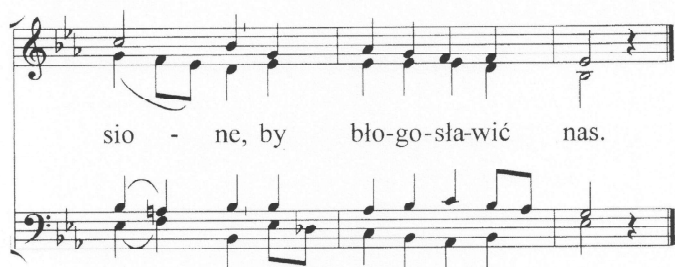
2. Nie trwożę się!
 Choć wrogie płyną fale,
 bo w walce Sam posilasza Swoich stale.
 Tyś laską mą niezłomną, ja to wiem.
 : Nie trwożę się! :

3. Nie trwożę się!
 Bo z Tobą zniosę wszystko,
 pocieszasz duszę, zawsze jesteś blisko.
 W miłości Swojej Ojczy tulisz mnie.
 : Nie trwożę się! :

Nie trwo - żę się, bo sły - szysz
 me bła - ga - nie i w Świę - te Twe o -
 bli - cze pa - trzę Pa - nie. W u - fno - ści

Aż do skoń - cze - nia
 bie - gu, o Pa - nie Je - zu
 nasz, Twe rę - ce są wznie -

236

sio - ne, by bło-go-sła-wić nas.

2. Nas Panie zawsze bronisz,
jak pasterz trzodę swą.
Jak brat Ty braci chronisz,
jak Miły - miłą Swą.
3. Ach, czy porzucisz Panie
tych, co błagania ślą?
To nigdy się nie stanie,
więc idą drogą Twą!

237

stóp Twych swą ko - ro nę, by już po ca - łą
wie - czność wzno - sić chwa - łą, cześć.

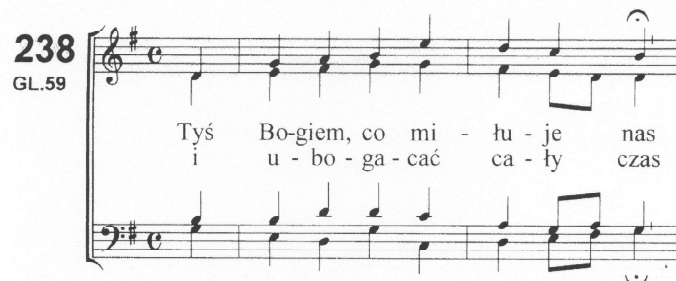
2. A gdy wybraną już blask majestatu olśni,
tam Oblubieniec będzie tylko szczęściem jej.
Miłości, łaski też, niezmiernie tajemnice,
tam jawne, zrozumiane dla niej staną się.
3. A gdy spowije ją już blask cudownej zorzy,
to świecić tylko będzie już na Twoją cześć.
Dom Ojca się napelni pięknem tej ozdoby,
gdy Twej doskonałości suknię będzie nieść.
4. Z mąk duszy owoc wnet Ty ujrzysz już dojrzały,
Ty oń walczyłeś Sam, na krzyżu w sądu noc.
Wyrośnie on przed Tobą, święty, doskonały,
na zawsze zaspokoi miłe serce Twe.

237
GL.166

Spo - czy - nek bło - gi nas już
cze - ka przy Twym tro - nie, gdzie
Two - i bę - dą To - bie slu - żyć w ko - rnej
czi. Tam ka - zdy zło - ży też, u

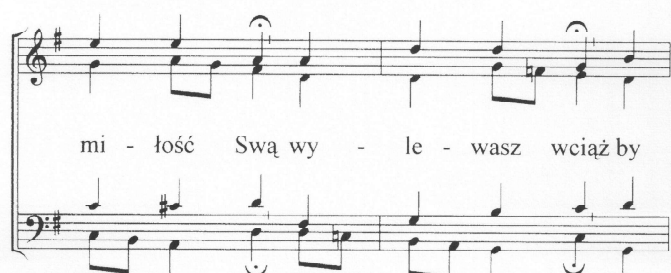
238
GL.59

Tyś Bo-giem, co mi - łu - je nas
i u - bo - ga - cać ca - ły czas

i ła-skę wciąż nam da - je, Tak
Twe se - rce nie prze - sta - je.

mi - łość Swą wy - le - wasz wciąż by

238

nas tu u - szczę - śli - wiać, po
cie - sząc i o - ży - wiać.

2. Kto szczęście to zrozumie, kto?
Początek w Tobie mamy.
Cudowny los Tyś sprawił to,
że dom Twój jest nam dany!
Obcymi tu, my w każdym dniu
z radością wraz wołamy,
że Ciebie Ojca znamy!

3. Za miłość, łaskę, dobroć Twą,
wielbimy imię Twoje!
Nasz Ojczy, oglądamy wciąż
Twej cierpliwości zdroje.
Więc wkrótce tam, u niebios bram,
u Ciebie się spotkamy,
cześć, chwałę Ci oddamy.

239

Ty za nie swo - je ży - cie da - łeś,
tak ba - rdzo je u - mi - ło - wa - łaś.

2. W słabościach i cierpieniach moich,
schronieniem pewnym jesteś Ty.
Prowadzisz mnie do pász zielonych
i wieczne szczęście dajesz mi.
Pragnienie zawsze gasisz moje,
posilasz duszę swym pokojem.

3. Ty wciąż obficie błogosławisz,
Tyś sam na wieki skarbem mym.
Mnie w smutku nigdy nie zostawisz,
więc chcę Cię chwalić życiem swym.
Choć w drodze tutaj widzę Ciebie,
Twą miłość pragnę wielbić w niebie.

4. O Twojej miłości pragnę śpiewać,
to me bogactwo, szczęście me.
Chcę wielbić wierność i opiewać,
bo w dzień i w noc ochrania mnie.
Me serce ciągle się raduje,
gdyż miłość, wierność Twą znajduje.

239

GL.61

Mój Zba-wco, ja - każ ła - ska,
mi - łość, jak wie - lkie zmi - ło - wa -
nie Twe. Kto pojmie Twą pa - ster - ską tkli-wość,
gdy pie - lę - gnu - jesz o - wce Swe?

240

GL.111

Me ży - cie za pie - lgrzym-kę
mam, po - dą-żam do oj - czy zny tam. O
Pa-nie Je - zu mój do Cie - bie. Przy-
go - to - wujesz mie - jsce mi, gdy mi-na
wsze-lkie smu - tne dni, za - śpie - wam Ci pieśń

chwa-ły w nie - bie, me ży - cie za pie-
grzy- mkę mam, po - dą - żam do oj - czy - zny tam.

2. Ty prowadź Panie Duchem Swym,
i daj wytrwanie w życiu tym,
ach, nie daj potknąć się mym nogom.
Bez Ciebie nic nie zdziałam, nie,
zachowaj więc i wzmacniaj mnie,
a w chwilach próby bądź ochroną.
Daj promień słodki łaski Twojej,
by cieszył w wąskiej ścieżce tej.

3. Tak jestem obcy w kraju tym,
niechciany, nieuznany w nim,
lecz wiele pociech mam od Ciebie.
Do Pana śpieszę w górę tam,
gdzie w świętych rzędzie miejsce mam,
uwielbiać Go już wiecznie w niebie.
Mój Jezu, przyjdź, nie zwlekaj, nie,
bo w tej obczyźnie jest mi źle!

nie - u - sta - nnie zsy-łasz Sam. Gdy w pie-lgrzy-mce
cie - -mna noc, da - jesz świa - tło, ma - drość, moc.

2. Swym owieczkom okazujesz
miłość, łaskę swą bez miar.
Miejsce bujnych łąk wskazujesz,
dzięki Ci za szczodry dar.
Błogosławisz! Nie zostawisz!
Chronisz też od wpływów zła,
Tyś jest mocą, twierdzą nam,
drogim słowem uczysz Sam.

3. Kieruj Panie w tej godzinie
serca nasze na Cię też.
Ucz, pocieszaj, karm, pielęgnuj,
bo wiesz, co potrzebne jest.
I w tym znoju, daj w pokoju
teraz dobrą częśćkę tu.
Tak jak Marii pozwól znów,
cicho u Twoich spocząć stóp.

241

GL.135

Pa - nie, Ty spo - głą dasz
I nad ni - mi w bo - ju,

w ła-sce tu na Swo- ich w ka- żdy czas.
wa- lce, rę - ce ro-zpo- ście - rasz wczas.

Po - krze - pie - nie gdy pra - gnie - nie,

242

GL.154

Sy - nem Tyś Bo - ga Naj - wy-
Sła - wi świat spra - wcę ży - cia

ższe - go, w któ - re - go mo - cy
wsze - go, stwo - rze - nie wsze - lkie

ca - ły wsze-chświat trwa.
swe - go Pa - na zna. O - bra - zem

Bo - ga Two o - bli - cze nam, to

cud mi - ło - ści Tyś o - bja - wił Sam.

2. W każdy dzień, Ty u Ojca w niebie
rozkoszą byłeś i wonnością Mu.
Panie nasz, co skłoniło Ciebie,
żeś wybrał biedę, ból i hańbę tu?
Boś Ty przejrzanym był Barankiem Sam,
by Boży gniew na krzyżu ponieść tam.

3. W ciszy serc, Jezu Cię widzimy,
gdyś Ty na krzyżu się przekleństwem stał.
Niosłeś tam wszystkie nasze winy,
"spełniło się" z triumfem rzekłeś Sam.
O, przyjmij dziękczynienie z naszych serc,
bo Tobie je na wieki chcemy nieść.

si - łeś, co Cię do śmie - rci wiódł?

2. Mój Boże! O mój Boże!
Czemuś opuścił mnie?
Wołałeś w wielkiej trwodze,
gdy wyszydzano Cię.
Od złego Ty stroniłeś,
a tutaj sąd i gniew.
W czystości zawsze żyłeś,
nie znałeś grzechu, nie!

3. Ty Panie doświadczyłeś,
czym Boży sąd i gniew.
A ogrom grzechów za mnie
musiałeś w bólu nieść.
Ty miejsce to obrałeś,
z miłości, łaski swej.
Swą własną duszę dałeś -
tak poświęciłeś się.

4. Tak Jezu wypełniłeś,
co Ojciec w sercu miał.
Swe dzieło zakończyłeś,
gdyś w mocy z grobu wstał.
Już pojednanie mamy,
na wieki z Bogiem Twym.
Tyś chwałą uwieńczony,
na tronie siedzisz z Nim.

243

GL.155

Twa gło - wa krwią zbro - ple -
Dla drwin też o -

czo - na, zbo - la - ła, pe - łna ran.
cio - na ko - ro - ną z cie - rni tam.

Czym Pa - nie za - wi - ni - łeś, co

Cię za cię - żar gniótł, że ha - ńby krzyż zno -

244

GL.160

Dzień hań - by, znie - wag, krzy - wdy,

bó - lu, mę - ki. Dzień pe - łny stra - chu,

dzień nie - do - li, łoś. Ty, Pa - nie Je - zu,

wte - dy z Bo - żej rę - ki cier - pia - łeś

477

w cie - le i Swej du - szy też.

2. Ludzkiej litości wyglądałeś wszędzie,
kto w Twoich cierpień głębię wczuje się?
W czas Twojej śmierci kto przy Tobie będzie?
Nikogo serce nie znalazło, nie!
3. Cierpiałeś sam, nikt nie mógł Cię pocieszyć,
gdy wróg się sycił hańbą męki Twej.
Szydzono, drwiono, aby Cię ośmieszyć,
a w sercach krył się mrok natury złej. .
4. W pokorze trwałeś wierny Bogu swemu,
Ty dzieło Ojca wypełniłeś tam.
I powierzyłeś Ducha swego Jemu,
Ty w grób i śmierć poszedłeś za nas Sam.
5. Niech Tobie brzmi dziś hymn należnej chwały,
bo dzieci swoich wroga Tyś moc zmógł.
Do nóg więc Twoich pada lud dziś cały,
to Ciebie Panie tak wywyższył Bóg!

245
GL.161

Ty Ba - ra - nka o - fiar -
W Swej mi - ło - ści da - łeś

ne - go, Bo - że, u - pa - trzy - łeś Sam.
Je - go, by z nim iść do krzy - ża tam.

Sy - na ból, cier - pie - nia wsze,

ser - ce też zra - ni - ły Twe.

478

Czy zro - zu - mieć ktoś to mo - że,
żeś Go wro - gom wy - dał, Bo - że?

2. A w ciemności trzech godzinach, Twój najmilszy wielbił Cię.
Najdotkliwiej był zraniony, gdyś oblicze zakrył swe.
Gdy błagania wznosił sam, Ty milczałeś Boże tam.
Aby grzesznik był zbawiony - On był grzechem uczyniony.
3. On swe życie podarował, by na krzyżu grzechy nieść.
Za nas tak się ofiarował, by Ci Boże wonność wnieść.
Twe pragnienia spełnił tam, wypełniając wieczny plan.
Stawił dzieci przed Twe serce - owoc bólu, strasznych cierpień
4. I na zawsze już z błogością, wciąż na Syna patrzysz Ty.
Najwspanialszy przed wszystkimi, siedzi On na tronie Twym.
Chwały pieśń w nas ciągle brzmi, Tobie aż po wieczne dni.
Ojcze, przyjm w Jezusie sławę, hołd i uwielbienie, amen!

246
GL.163

Pa - nie Je - zu Twe cie - rpie - nie,
Ty w ci - cho - ści bez sze - mra - nia,

to Twej chwa - ły o - bja - wie - nie.
nio - łeś ból i wy - szy - dza - nie.

Za tych się u - mia - łeś mo - dlić, co na

246

krzy-żu Cię prze-bo- dli, co Ci zgo-to-wa-li

ha-ńbę, mi-lcząc nio-słeś lu-dzką wzga-rdę

2. A największą głębię męki
wycierpiałeś z Bożej ręki.
Bożym gniewem obciążony,
Ty na krzyżu zawieszony.
Jego sąd i razy wszelkie
w cierpliwości zniosłeś wielkiej.
Swoje życie w śmierć oddałeś,
pojednanie zgotowałeś.

3. Z serca hołd niesiemy za nie,
boś boleści Mężem, Panie.
Wspominamy Twe udręki,
Twej Baranku śmierci męki.
Wielkie dzieło sam spełniłeś,
dla czci Bożej nas zbawiłeś.
Tak, Imieniu Twemu Panie
chwała, cześć i sława! Amen.

247

GL.171

Je - ste-śmy zno-wu wo - kół

Cię, Twą o - be - cno-ścią cie-szyć się,

Twym sło-wem się ra - do - wać.

O Pa - nie, jak to dro-gie nam ,

247

że po-śród nas prze-by-wasz Sam,

racz sło-wem Swym kie - ro - wać!

2. W Twojej prawdzie wiernej utwierdź nas.
W ufności iść za Tobą wraz,
daj siły nam na nowo!
Byś w srcach i w sumieniach był,
by owoc nasz w wieczności lśnił-
przez Twoje wieczne słowo.

248

GL.23

Cie - bie cze - ka koś - ciół Twój ,

i chce już być w nie - bie, zni-knie ja - rzmo,

wsze - lki znój, tam u - wie - lbi Cie - bie .

O - bcy i sa - mo - tny jest, przez świat

od-rzu-co-ny, tak, o Je-zu,
a-le Twój, z To-bą po-łą-cho-ny.

2. Swój spoczynek mamy tam,
gdzie już wróg nie czeka.
Tam obecnyś Jezu Sam,
nikt już nie narzeka.
Gdzie nie rozstaniemy się,
serce nie oziębnie,
i miłością wszystko tchnie,
gdzie ujrzymy Ciebie.
3. Przyjdź Jutrzenko Jasna, przyjdź
po swych wykupionych!
O, czekamy tęsknie, znijdź,
weź nas utrudzonych.
Nie zostawisz członków swych,
mocno w to ufamy.
Sam wprowadzisz w dom wnet ich,
hołd Ci tam oddamy.

grze-chy stał, na krzy-żu. Ty!

2. Sprawiedliwością swą,
szatą - ozdobą Twa,
odziałeś mnie.
Jedynie w Twojej krwi,
obmyty z grzechów swych,
jam czysty, zawsze Twój,
w tym świecie drwin.
3. Gdy ktoś potępia mnie,
czyż nie znieważa Cię,
o, Jezu mój?
Bo już nie żyje ja,
tylko mój Bóg i Pan,
Chryście - tyś we mnie żyw,
jam zawsze Twój.
3. Ufnością moją Tyś,
siłą i światłem dziś.
O, Jezu mój!
Gdy wiary stawiam krok,
do Ciebie wznoszę wzrok.
Początkiem, Końcem Tyś -
mam pokój Twój.
4. Cześć, uwielbienie Ci,
niech nieustannie brzmi,
przez życie me.
Choć teraz w czasie bied,
w doskonałości wnet,
wzniosę Ci chwały śpiew,
po wieki wsze.

249
GL.177

Ach, Pa-nie Je-zu mój,
Tyś-mej mi-łości zdroj, Ba-ran-ku
cny. Przez tej mi-łości żar,
przez krwi ko-szto-wny dar, Tyś mo-je

250
GL.178

O Pa-nie, wy-słu-chu-jesz,
Ty za-wsze czy-nisz to, gdy pro-sby i bła-
ga-nia do Cie-bie Two-i ślą. Czy
ma-my wciąż się tro-szczyć i

w nie-pe-wno-ści trwać, gdy z łask Twych o-bfi-
to - ści, mo - że-my cią - gle brać?

2. Ty zawsze akceptujesz, gdy z Twoim zgodny plan.
Od błędnych dróg ratujesz, przeszkodę kładąc nam.
A gdy już nic nie wadzi, byś Ty otworzył drzwi -
o, któż nas poprowadzi? Ty Panie, tylko Ty!
3. Wsiewamy nasze trudy jak ziarno w rolę tu,
by krocie błogosławieństw w dom każdy zanieść mógł.
Tak często też niepewność w uciskach dręczy nas,
lecz w Tobie nasza ufność, że cel osiągniesz w czas.
4. Gdy coś się nie układa, choć ścieżki proste są,
Ty wiernie nas prowadzisz, otaczasz łaską swą.
Więc już się nie trapiemy, choć droga pośród skał,
w radości zawołamy: Ty nas prowadzisz Sam!

251

GL.179

Pa - nie, Ty kie - ru - jesz
Sam, tu - taj w ka-żdym po - ło-
że - niu, wie - rnie wie-dziesz w po - cie
sze - niu, rę - ką co ra - tu - nkiem

251

nam. Pa - nie, Ty kie - ru - jesz
Sam, Pa - nie, Ty kie - ru - jesz Sam.

2. Panie, wierne serce Twe.
W Tobie pewne jest schronienie
i od zmartwień uwolnienie.
Każdy ból ukoisz wnet.
: Panie, wierne serce Twe :
3. Panie, w Tobie siła, moc.
Cały świat i skarby jego,
nie przytłumią szczęścia tego,
które mamy w dzień i w noc.
: Panie, w Tobie siła, moc :
4. Panie, niebo domem mym.
Uwolniony z trosk i cierpień,
wkrótce słać będę Ciebie,
z serca wznosił wdzięczny hymn.
: Panie, niebo domem mym :

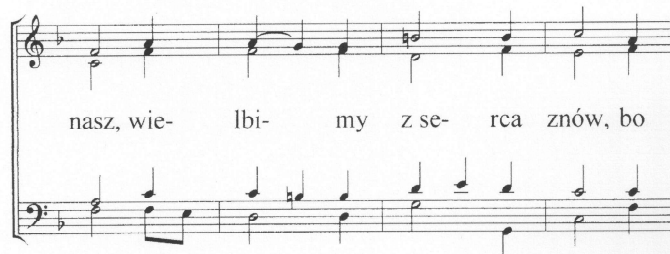
252

GL.150

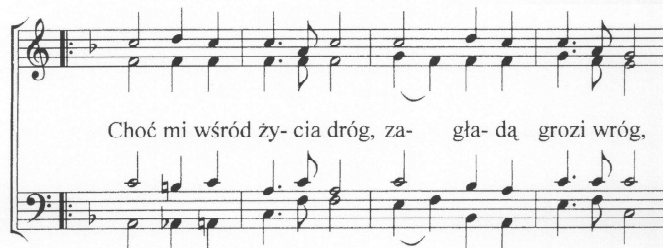
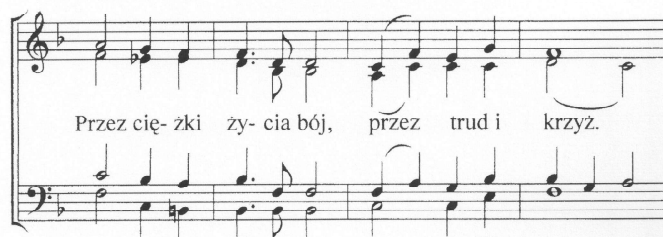
W u - wie-lbie-niu ko-rzym się,
wdzię- cznym se- rcem sła- wiąc Cię, wciąż na
no - wo Pa - nie. Ża- den ró - wny
nie był Ci, Tyś w mi- ło- ści z ca- łych sił

2. Miłą woń i słodycz wraz,
niosłeś Bogu w każdy czas,
wśród okrutnych cierpień.
Tyś ochotnie przyjął to,
posłuszeństwem uczcił Go,
ku radości wszelkiej.
3. Jak z ołtarza miła woń,
zawsze się wznosiła Doń -
tak się poświęciłeś.
O, Baranku cny, bez plam,
na pniu krzyża zmarłeś Sam,
mamy życie w niebie.
4. Co przeżywał Ojciec Twój,
gdy Ty niosłeś sądu znój -
kto zrozumie Panie?
Poświęciłeś Bogu się,
choć śmierć czekała Cię,
którą ogłaszamy.
5. Drogi Panie, czcimy Cię,
w hołdzie dziś składamy się,
Imię Twoje sławne!
Ciebie Ojciec godnie czci,
od nas niechaj chwała brzmi -
Tyś jej godzien. Amen!

2. Twą miłość dzisiaj znamy już,
co wiodła Ciebie tu.
By ponieść dla zbożnych dusz
śmierć tam, na krzyża pniu.
3. I teraz naszym Panem Tyś,
Twa miłość wiecznie trwa.
Pieśń wiecznej chwały wznosi dziś,
tak droga własność Twa.
4. Wysławiam także łaskę Twą,
bo miłość w niej Twa łśni.
Dla bied opuszczasz chwałę Swą,
by wolność przynieść mi.
5. Cześć, sława, uwielbienie brzmi,
wciąż od własności Twojej.
Twa piękność w naszych sercach łśni,
Ty nas oglądasz w niej.
6. Przedmiotem chwały jesteś nam.
Za słowo, krzyża czyn,
za łaskę, miłość Twą bez miar -
wznosimy chwały hymn.

2. Nastanie wkrótce dzień - radości, łask.
Rozproszy nocy cień, wnet słońca blask.
I ujrzę smutku, lecz już ostateczny kres.
Ku Tobie, Boże mój, ku Tobie wzwyż!
3. Choć ciężko widzieć śmierć, choć straszny mrok,
na Ojca mego tron kieruję wzrok.
Zwycięstwa nuce psalm, naręcze niosę palm.
Ku Tobie Boże mój, ku Tobie wzwyż!

Mel. GL. 83

58

1. Radośnie sławimy, Panie Jezu, Twej miłości cud, Żeś z najgłębszej toni grzechu Nas wyciągnął, z mocą wiódł. Według woli łaski Bożej Postawiłeś przed Nim nas, Królestwem i kapłanami Myśmy już po wieczny czas.

2. Cześć i dzięki Ci, Wybawco, Żeś stał grzechem dla nas się, Że w cierpieniach wykonałeś Ku czci Bożej dzieło Swe. Miłość. Jego wyjawileś I majestat w pełnej czci; Że w ofierze się złożyłeś, Bądź, Baranku, sławion Ty!

(58)

3. Hołd Ci, wielki nasz Zwycięzco! Pokonany wszelki wróg, Na męczeństwa krwawym drzewie Śmiercią Swą Tyś jego zmógł. O, do nóg Twych upadamy, Moc Twa godna sławę wziąć. W hołdzie naszych serc wołamy: Chwała Tobie, Panie, bądź!

4. Wysokości i głębiny Wielkie widzimy tu, Wspaniałości odkupienia, Owoc Twój na krzyżu pniu. Uwielbienie, cześć i chwałę, Wielki Zbawco, niesiem Ci. Wywyższony, wysławiony Bądź, Baranku Boży, Ty!

Cz. 17.

80

1. O, Panie, Tyś powołał Ku poświęceniu nas, Do tego też nas woła Duch Święty w każdy czas. W bojaźni Twojej chcemy Uświęcać drogę swą, Tak grzechu unikniemy, Spełnimy wolę Twą.

2. „Z bojaźnią i ze drżeniem Zbawienie czynicie swe“, „By nie wejść w pokuszenie, Czuwajcież modląc się!“ Gdy jednak nie czuwamy, Źle kierujemy wzrok I z drogi Twej zbaczamy, Fałszywy czyniąc krok.

(80)

3. Lecz świętość Twa nie może Nieprawość widzieć w nas, Więc nam posyłasz, Boże, Swe napomnienie wczas. A kiedy Ci wyznamy W pokorze winę swą, Z Twojej łaski powracamy W społeczność zaraz Twą.

4. I znów do Twojej świątyni Możemy śmiało wejść, Boś dostęp nam uczynił, By przyjąć od nas cześć. I wtedy dziękczynienie Wznosimy, Jezu, Ci, Gdyż naszym poświęceniem Tyś jest ku Bożej czci.

RL. 597.

105

1. Ja przyjdę wnet! — to głos Bożego Syna.
Ja przyjdę wnet! — zatrzymaj więc, co masz!
Ja przyjdę wnet! — ostatnia już godzina, Czy

(105)

w wierze ty i w gotowości trwasz? Przyjdź, Panie Jezu, amen, przyjdźże rychło I weź nas z Sobą do ojczystych stron, By serca nasze pełne tęsknot ścichły, Byś był przez Swoich doskonale czczon.

2. Ja przyjdę wnet cierpienia wasze skończyć, Lecz bądźcie wierni wy na każdy czas! Ja przyjdę wnet, by z wami się połączyć I z tego świata wziąć do Siebie was. Przyjdź, Panie Jezu, — proszą Cię zbawieni, — Tyś celem wszystkich pragnień naszych dusz. A gdy nadzieja się w widzenie zmieni, Wtedy ujrzymy Twoją chwałę już.

3. Ja przyjdę wnet wypełnić obietnicę, By Moi byli tam, gdzie jestem Ja! Ja przyjdę wnet po Swą oblubienicę, By ją zachować od godziny zła. I owszem, Panie, przyjdź po Swą wybraną, Bo chce przebywać tam, gdzie jesteś Ty, Gdzie w czysty bisiór będąc przyodzianą Pieśń nową śpiewać będzie ku Twojej czci.

Str. 41.

109

1. Swą ojczyznę ja w niebiosach mam, Gdzie o smutku już nikt nie wie tam I gdzie błogo spoczywają ci, Co obmyli się w Jezusa krwi. :: *W niebie mam*, :: Swą ojczyznę ja w niebiosach mam, Bo mój Pan zdziałał to, Że zgotował mi wspaniałość Swą.

2. Wielu wiernych odeszło już tam, Gdzie wśród nich kiedyś ujrę się sam. Gdzie zba-

(109)

wieni połączą się wraz, By czcić Pana po wieczny już czas. W niebie mam...

3. Wnet u Ciebie i ja znajdę się, Lecz o jedno to proszę ja Cię: Przywiedź też wszystkich i moich tam, W kraj, gdzie z Ojcem tronujesz Ty Sam. ::W niebie mam,:: Swą ojczyznę ja w niebiosach mam, Boś Ty Sam zdziałał to, Żeś zgotował mi wspaniałość Swą.

1. Duszo, chceli cię ból strawić, W wierze w Pana mocno stój! On cię tylko chce przepławić, Przekształtować w obraz Swój. *Nie rozpaczaj* w ciężkiej chwili, Przed zwątpieniem duszę strzeż, Co On przyrzekł, to wypełni, Tylko Jemu ufaj, wierz!

2. Nie dajże się zmylić z drogi Przez szatańską, chytrą moc; Wiedz, że Zbawcy twego drogi Wiodły też przez ciemną noc. Nie rozpaczaj...

3. Chcesz za Panem iść statecznie? Umrzeć musi własne „ja”; Chcesz tu żyć Dlań użytecznie, Przez śmierć wiedzie droga twa. Nie rozpaczaj...

4. Rzuć więc wszelkie wątpliwości I za Panem śmiało idź! Wszak On tylko to dopuści, Co zbawienne może być. Nie rozpaczaj...

RH. 391.

115

1. Pomocą jesteś mą, Łaskawy Panie mój, Twe Imię skalą mą, W nim jest pociechy

(115)

zdrój. O, *Panie*, w każdej chwili Potrzebuję Ciebie, I po błogosławieństwo Idę do Cię.

2. Pomocą jesteś mą, Wszechmocny Zbawco mój, I świętą łaską Swą Oddalaj pokus rój. O, *Panie*...

3. Pomocą jesteś mą, Tyś Pan mój i mój Bóg, Bym wszystko mocą Twą Pokonać zawsze mógł. O, *Panie*...

4. Pomocą jesteś mą! Jak Ty chcesz, tak mnie wiedz, Bo wiem, że ufność swą Wciąż w Tobie mogę mieć. O, *Panie*...

5. Pomocą jesteś mi, O, *Panie*, Jezu mój, Bym został wiernym Ci Przez cały życia bój. O, *Panie*...

RL. 83.

132

1. Jezu mój, Jezu, czyja wielka wina Na krzyż Bożego Ciebie wiodła Syna? Z jakiej przyczyny spadło tyle złego Na Niewinnego?

2. O, Łasko wielka, Miłości bez miary, Tyś za mnie cierpiał, gdy ja godny kary; Za winy moje Tyś, mój Pan nad pany, Na śmierć wydany.

3. Rozumem swoim pojąć jam nie w stanie Twojej miłości i dobroci, *Panie*. Jakąż Ci wdzięczność, Zbawco mój, okażę? Co dam Ci w darze?

(132)

4. Sercem, ustami chwałę Ciebie, Panie, Za Twe cierpienia i Twe zmiłowanie Teraz na ziemi, a niedługo w niebie Wysławię Ciebie.

140

1. Dzieci Boże, spieszcie wzniesć Panu z serca wdzięczną cześć, Z całych sił śpiewajcie pieśń, Że miłościw dla nas jest. *Dziękujemy Ci, Panie nasz, Dziękujemy wszyscy wraz. ::Dzięki wnosimy Ci::* Ojczy łaskawy, dziękuję Ci.

2. Za Twe Słowo dzięki też, Ono wznosi dusze wzwyż I oznajmia wolę Twą, Aby zawsze czynić ją. *Dziękujemy Ci...*

3. Za społeczność w życiu tym, Którą mamy z Panem swym, Za zbawienie dzięki przyjm, Dane z łaski Twojej w Nim. *Dziękujemy Ci...*

4. I za słońce dzięki Ci, Które z nieba wszystkim łśni, Za zwilżenie deszczem wkrąg Pól zielonych, niw i łąk. *Dziękujemy Ci...*

5. I za wodę i za chleb, Ty nim ciała nasze krzep, I za pracę, która nam Daje życia cichy stan. *Dziękujemy Ci...*

Pfj. 370.

135

1. Odkąd mi pokój z Bogiem dan, Odkąd mi dał spoczynek Pan, Nie szukam uciech ziemskich złud, Co zwykle niosą grzech i brud. *Jezu, mój Zbawco*, ach, tylko Ty Do serca wniosłeś Swój pokój mi! U boku Twego Znika, co złego, U serca Twego tak błogo jest mi.

2. Z Swą łaską, Jezu, przy mnie bądź; Żem Twą własnością, Ty mną rządz, Bym czystym sercem Ciebie czcił I ku Twej chwale zawsze żył. *Jezu, mój Zbawco...*

3. Gdy przez śmierć weźmiesz, Jezu, mnie, Lub gdy przemienisz ciało me, Z wiary w widzenie przejdę ja, Objawi mi się chwała Twa. *Jezu, mój Zbawco*, jedynie Ty Będziesz przedmiotem tam mojej czci. Ja jestem Twoim, Ty jesteś moim, Na wieki wieczne cześć Tobie niech brzmi!

(140)

6. Za spoczynek błogi ten, Który daje łaska Twa, I za zdrowie, siłę, sen, Niech on nam wzmocnienie da. *Dziękujemy Ci...*

7. Za przyjaciół, którychś dał, Błogi też mających dział. Za to wszystko, Panie nasz, Chwała Tobie od nas wraz. *Dziękujemy Ci...*

Ev. S. 49.

141

1. Gdy Chrystus Pan na krzyżu zmarł, Me grzechy tam na wieki starł, Swą świętą krew On przelał tam, Stąd pewnośc już zbawienia mam. *Golgoto!* Jakiż smutku śpiew! Tam Jezus przelał świętą krew. *Golgoto!* Tyś radości ton, Wstęp dałaś mi do niebios stron.

2. Zadrżała ziemia, nastał zmrok, Twarz Zbawcy pokrył śmierci mrok. „Spełniło się“, On wtedy rzekł. Uczynił bielszym mnie nad śnieg. *Golgoto...*

3. Syn Boży możnie z grobu wstał I tym niezbity dowód dał, Że przyjął Bóg ofiarę tę I uznał mnie za dziecko Swe. *Golgoto...*

1. O, Panie, jesteś ze mną, Nastąpił wieczór już, Lecz Tyś i w noc tę ciemną Mej duszy wierny stróż. Choć ciemno dookoła, Ni grzech, ni śmierć, ni wróg Zatrwożyć mnie nie zdoła, Gdyż ze mną Tyś, mój Bóg.

2. Ach, jesteś ze mną, Zbawco, Nachylił się już dzień, Lecz Ty, światłości Dawco, Spłószyleś nocy cień. Tyś zło zwyciężył, Panie, Pokonał grzechu moc, Więc w Tobie me ufanie W dzień jasny, w ciemną noc.

3. O, Panie, jesteś ze mną, Swą mocą wspierasz mnie, Bez łaski Twojej daremną. Wszak walka staje się. Nic strwożyć mnie nie zdoła, Ni grzech, ni śmierć, ni wróg, Choć ciemno dookoła, Wszak ze mną Tyś, mój Bóg.

1. Co czynić chcesz z Jezusem? Wniknij w pytania treść. Wszystkie ciężary swoje Do

(149)

Jego nóg śpiesz nieść. Znużona, słaba duszo, Pomyśl, czy pokój masz. Co czynić chcesz z Jezusem? Jaką odpowiedź dasz? Co czynić chcesz z Jezusem? Wniknij w pytania treść. Wszystkie ciężary swoje Do Jego nóg śpiesz nieść.

2. Co czynić chcesz z Jezusem? Jasno, poważnie brzmi To dla tych, co głos Boży Usłyszeć chcieliby. Chodzi o śmierć lub życie, Gdzie wieczność spędzać masz. Co czynić chcesz z Jezusem? Jaką odpowiedź dasz? Co czynić chcesz...

3. Pomyśl o swoim Zbawcy, Co z nieba zstąpił Sam I na pniu krzyża przyjął Na Siebie grzechy tam. On cierpiał za twe grzechy, Zastąpił z łaski cię. Co czynić chcesz z Jezusem, Już dziś zdecyduj się. Co czynić chcesz z Jezusem? Nie zwlekaj dłużej już I wszystkie grzechy swoje U Jego nóg dziś złóż.

1. Na myśl o swej wieczności Masz w sercu mnóstwo trwóg, Czy z Bożej cierpliwości Skorzystać tam byś mógł. Uznajesz grzechy swoje, Chciałbyś się pozbyć ich, Trawiony niepokojem Nie widzisz wyjścia z nich.

2. Nad sobą choć pracujesz, Lecz grzech zwycięża cię; Poprawę obiecujesz, Nie możesz zmienić się. Myślisz, że zgładzisz winy Tu przez zasługi swe, Przez modły, dobre czyny, Zwalczając chęci złe.

3. Lecz trudy to chybione: Bóg uzna tylko to, Co tu jest oczyszczone Jezusa świętą krwią. O, przyjm ze szczerą wiarą, Że Bóg ci pomoc chce, Jedyną Swą ofiarą Wybawi Jezus cię.

1. Gdy skończysz życie swoje, Bóg wezwie cię na sąd, A wszystkie grzechy twoje Za tobą pójda stąd. Kto grzeszył, ten w zginienie Na wieki musi pójść, Bo żadne przewinienie Nie może bez kar ująć.

(152)

2. Lecz miłość Boża chciała Zastępstwo
godne dać I łaskę okazała, Co wiecznie będzie
trwać. Bóg świat tak umiłował, Że Syna
Swego dał, Na śmierć Go ofiarował, Bo
grzesznych zbawić chciał.

3. Na Synu sąd spełniony... Kto sercem
przyjmie to, Ten jest już zapewniony, Że sąd
ominie go. Więc w skrusze, w szczerej wierze
Na swoją własność przyjm, Że Jezus w Swej
ofierze Zastępstwem stał się twym.

Mel. GL. 128.

155

1. W twym sercu niewesoło, Pokoju brak
jest ci, Ze smutkiem patrzysz wkoło, Zmę-
czonyś, słaby, mdły. O, *gdybyś mógł* uwierzyć,
Ujrzałbys wielki cud, Bo wtedy Jezus Chrys-
tus Wciąż pewnie by cię wiódł.

2. Ach, pokój jest u Niego, Na każdy ból
jest lek Dla ciebie stroskanego Przez trudny
życia bieg. O, *gdybyś mógł*...

(155)

3. Dla duszy uzdrowienie Wytryska z Jego
ran. Kto zyskał w Nim zbawienie, Najlepszy
dział ma dan. O, *gdybyś mógł*...

4. Nie wiesz, jak wierzyć trzeba. „Cóż
prawdą?” pytasz się. Proś Go, a światło z
nieba Da Ten, Kto prawdą jest. O, *gdybyś
mógł*...

Pfj. 267.

156

1. Krwią Jezusa oczyszczony :: Wolnym
ja!:: Z wszystkich grzechów uwolniony :: Je-
stem ja!:: Uwierzyłem, Że na krzyżu Za mnie
Jezus zmarł, On mi z łaski I miłości :: Wolność
dał::

2. Żywot wieczny i zbawienie :: On mi dał::
Drogą mą i odkupieniem :: On się stał:: On
zmarł za mnie, Zmarł za ciebie, On za
wszystkich zmarł, A kto wierzy, Temu daje
:: Życia dar::

3. Z Jego Ducha odrodzony :: Jestem ja!::
W dziecko Boże przemieniony :: Jestem ja!::
Panu chwała, Wieczna chwała, Że On za
mnie zmarł, Panu chwała, Wieczna chwała!
:: Wolnym ja!::

Str. 141.

158

1. Czy pragniesz wolnym od grzechów
swych być? O, jest moc w świętej krwi, moc
w świętej krwi! Pójdź, abyś zawsze pokojem
mógł żyć, Czystości jest moc w świętej krwi.
Wielka jest moc, o przedziwna moc :: W Zbaw-
cy krwi, :: *Wielka jest moc*, o przedziwna moc
W świętej Zbawcy naszego krwi.

2. Od żądz ciała czy wolnym chcesz być?
O, jest moc w świętej krwi, moc w świętej
krwi! Wszelki brud może ta święta krew
zmyć, Zwycięzysz przez moc świętej krwi.
Wielka jest moc...

3. Czy pragniesz, duszo, być bielszą niż
śnieg? O, jest moc w świętej krwi, moc w
świętej krwi! We krwi Jezusa na wszystko jest

(158)

lek, Oczyszczysz się całkiem w tej krwi. Wielka jest moc...

4. Czy do Jezusa należeć chcesz sług? O, jest moc w świętej krwi, moc w świętej krwi! On krwią zapłacił u Boga twój dług, Na zawsze jest moc w świętej krwi. Wielka jest moc...

159

1. Tak często, mój drogi, w twym oku jest łza, A serce w twojej piersi tak rwie się i łka! ::Zwątpienie i smutek przygniata cię tak, Że siły do życia i walki ci brak::

2. Sumienie cię dręczy i pełnyś jest trwóg, I nie znasz pokoju a obcym ci Bóg. ::Lecz uwierz w Jezusa, za ciebie On zmarł, On winy twe zmyje, uwolni od kar::

3. Bo z chwilą, gdy przyjdiesz pod Jego krzyż ty, Zabierze twe troski, osuszy też łzy, ::Uśmierzy cierpienia, ukoji twój żal I wszystkie tęsknoty ulecą hen w dal::

4. Nie zwlekaj do jutra, lecz dzisiaj Doń śpiesz, I stale Mu ufaj a mocno Weń wierz. ::Że On jest łaskawy, pamiętaj to wciąż I sercem wytrwale do Niego ty dąż!::

(162)

4. U nóg Zbawcy złóż brzemiona, Łaska Jego niezmierzona, Co rozpoczął, to dokona, On do chwały wiedzie cię. Pójdźże dziś...

HS. 96.

162

1. My za ciebie ślem westchnienie, Czy odczuwasz Ducha tchnienie? Gdy osądza cię sumienie, Pójdź do Zbawcy jeszcze dziś. *Pójdźże dziś*, jeszcze dziś, Jeszcze dziś do Niego śpiesz! Pójdźże dziś, jeszcze dziś, Jeśli wejść do chwały chcesz.

2. Uznaj siebie za grzesznego I w pokorze idź do Niego, Zbawiciela łaskawego, Nie odwołaj ani dnia. Pójdźże dziś...

3. Nie ma szczęścia w łez dolinie, Świat się śmieje, — przy tym ginie, Szczęście w Zbawcy jest jedynie, Wierz a pokój będziesz miał. Pójdźże dziś...

167

(Kiedy ranne.)

1. Jezus ludziom dał nadzieję Spracowanym i zmęczonym, Odpocznienie że istnieje Dla grzechami obciążonych.

2. Jest dla bliskich i dalekich Błogi pokój obiecany I trwający aż na wieki, Dać go może Pan nad pany.

3. Jezus zmarł na drzewie krzyża, Z Jego ran ten pokój płynie, I kto wiarą Doń się zbliża, Ten na wieki już nie zginie.

4. Duszo, w Jego wierz zasługi I zaufaj Jemu szczerze: On zapłacił twoje długi, Bo za ciebie zmarł w ofierze.

5. Pokój z Bogiem, pokój błogi, I dla duszy odpocznienie Da ci wtedy Jezus drogi, Wieczne tobie da zbawienie.

RL. 150.

168

1. W cieniu krzyża brzemień swoje, O, wędrowcze, złóż! Skończ wędrówki niepokoje, Spocznij już!

2. Gdy cię wina twoja trwoży, Spójrz z ufnością wzwyż Na ten znak miłości Bożej, Spójrz na krzyż.

3. Jezus dał w ofierze Siebie, By cię zwolnić z win. Ach, jak bardzo kochał ciebie Boży Syn!

(168)

4. Wszystkie grzechy swoje mnogie Pod krzyż ufnie złoś, Tam otrzymasz pokój z Bogiem, Spoczniesz już.

5. Tam wędrówki koniec twojej, Jasny cel twych dróg, Tam tęsknotę twą ukoj Wieczny Bóg.

(173)

pójdźcie do Mnie,:: Grzechami obciążeni, O, *pójdźcie* wszyscy wraz! ::*Pójdźcie*, *pójdźcie* do Mnie,:: Ja pragnę zbawić was. O, *pójdźcie*, póki czas!

2. Któż chętnie nie pobieży, Gdy go przyjaciel zwię? Nie zwlekaj Weń uwierzyć, Bo w Nim zbawienie twe. Śpiesz przed Nim się ukorzyć, Swe winy wyznać chciej, Swój wszystek grzech Mu złożyć, Zbawienia pewność miej! *Pójdźcie*, *pójdźcie*...

RL. 144.

173

1. Znam Słowo ja wspaniałe Nieznaczone, jednak świat Zbawienie ma w Nim całe Od wiecznych czasów lat. Brzmi ono zawsze mile, Płynie Zeń szczęścia zdroj, Podążaj więc w tej chwili, Bo woła Zbawca twój: ::*Pójdźcie*,

RJ. II.

184

1. Biedne cyganie umiera i wraz Wieść słyszy słodką, że Bóg kocha nas. Prawdaż to? — z serca się jego rwie krzyk — Czemu o Zbawcy nie mówił mi nikt? ::*O, powtórz mi*!:: Bym pozbył się wszystkich obaw i trwóg, Niech wieść ta głośno na świat cały brzmi, Niech wszyscy słyszą, że kocha ich Bóg.

2. O, tak! to prawda, — Bóg kocha ten świat, Gdy grzesznik kaja się, przebacza rad; Na krzyżu Golgoty zmarł Boży Syn, By grzesznik odkupion był z swoich win. O, powtórz mi...

3. Chwalaż Ci, Jezu, — chłopięcia drży głos — A jam nie wiedział, jak szczęsny mój los! I szepce: „O Zbawcy błogą tę wieść Trzeba co rychlej i innym też nieść!“ O, powtórz mi...

4. Nie wszyscy wiedzą, a wielki jest świat, Niejeden w rozpacz nad nędzą swą wpadł, Życie ich płynie wśród obaw i trwóg. O, któż im powie, że kocha ich Bóg? O, powtórz mi...

5. Więc mówcie wszystkim, że kocha ich Bóg, By każdy śmiało Doń zbliżyć się mógł,

(184)

Wołajcie wszystkich, dopóki jest czas: Pójdźcie do Zbawcy, On kocha i was! O, powtórz mi...

RL. 130.

185

1. Twój duch się jeszcze trwoży, A serce nie wie snadź, Że tylko Zbawca Jezus Ci szczęście może dać. O, uwierz, przyjacielu, Że kocha ciebie Bóg, Że Jezus zmarł za ciebie, Byś w szczęściu żyć z Nim mógł.

2. On źródłem jest pokoju, Pocięgą w doli złej, Wśród życia walk i znoju W Nim swą nadzieję miej. O, uwierz...

3. Bo tylko w ranach Jego Jest zdrowia duszy zdroj, Ustrzeże cię od złego Ten Pan i Zbawca twój. O, uwierz...

4. Gdy cię ku ziemi tłoczy Twe ciężkie brzemie win, Tam ufnie wznies swe oczy, Gdzie cierpiał Boży Syn. O, uwierz...

5. A w trudnej zwątpień chwili Bożemu Słowu wierz, Że ono cię nie zmyli, Gdy prawdę znaleźć chcesz. O, uwierz...

L.p.	Tytuł	Nr. pieśni	Ilość zwrotek
22.	Chwalimy Cię, bądź wywyższony ...	38	2
23.	Chwalimy Cię, Panie ...	1	4
24.	Cicho ufaj Panu stale ...	82	5
25.	Cierniową koronę ...	9	5
26.	Cokolwiek mam ...	219	4
27.	Cudną nowinę ...	180	3
28.	Czekamy, Boży Synu Cię ...	75	3
29.	Cześć, chwała, sława ...	23	3
30.	Czy Panu się oddałeś ...	169	3
31.	Czytaj święte Słowo Boże ...	198	6
32.	Daj Ojciec Łaskę ...	190	3
33.	Dlaczego w twym oku ...	191	3
34.	Do Twego stołu zaproszeni ...	24	2
35.	Duszo, niech cię ból nie trwoży ...	166	4
36.	Duszo, słuchaj ...	222	3
37.	Dzięki Ci, Baranku ...	113	3
38.	Dzięki Ojciec Twojej miłości ...	20	2
39.	Dzięki, uwielbienie Jezusa ...	193	3
40.	Gdy na ten świat ...	122	6
41.	Gdy serca wokół Cię ...	66	2
42.	Gdy w łasce Pan ...	118	4
43.	Gdzie dwóch lub trzech ...	101	3
44.	Gdzie można znaleźć ...	182	2
45.	Gdzież dusza ojczyznę ...	141	2
46.	Głoście radośnie ...	171	3
47.	I czemuż wciąż zwlekasz ...	173	4
48.	Imię Jezus ...	97	6

SPIS TRESCI

pieśni religijnych przewożonych w jednym egzemplarzu przez granicę PRL i NRD oraz NRD i RFN przez obywatela niemieckiego Karla Lesmana i lipcu 1984r.

Pieśni niniejsze wywołone są celem ich wydania w formie śpiewnika w RFN. Podaje się tytuł pieśni oraz ilość zwrotek.

L.p.	Tytuł	Nr. pieśni	Ilość zwrotek
1.	Ach, któż może chwalić godnie ...	4	4
2.	Ach, Pasterzu ...	125	3
3.	Ach, potrzebuję Cię ...	154	5
4.	Albowiem tak Bóg ...	162	3
5.	Alleluja, chwalcie Pana ...	195	3
6.	Aż dotąd mnie prowadził Bóg ...	152	3
7.	Baranku Boży już w chwale ...	26	4
8.	Baranku Boży, któż obwieści ...	45	4
9.	Baranku, Ty niewinny ...	7	2
10.	Bez Boga w swych grzechach ...	196	4
11.	Błogie to, że przyjdiesz ...	73	3
12.	Boże, Ciebie wyznajemy ...	3	3
13.	Boże, któryś jest miłością ...	18	3
14.	Boże, Święty Ojciec ...	123	2
15.	Boży Synu obraz Ojca ...	32	3
16.	Bóg jest miłością ...	163	4
17.	Bóg wśród nas obecny ...	132	3
18.	Chce Bóg wszystkim ludziom ...	146	5
19.	Chcę pieśnią ...	77	3
20.	Chcę przebywać wciąż ...	211	4
21.	Chrystus Pan Swym zmartwychwstaniem ...	197	3

L.p.	Tytuł	Nr. pieśni	Ilość zwrotek
50.	Jakąż miłość oglądamy ...	58	4
51.	Jak błogo wiedzieć ...	94	3
52.	Jak mam, Boże ...	102	3
53.	Jako droga własność ...	68	3
54.	Jak słodko imię Jezusa brzmi ...	145	4
55.	Jak szczęśliwy jestem ...	215	3
56.	Jak wielkim Zbawcą ...	29	3
57.	Jam stęskniony ...	160	4
58.	Ja ufam Panie Ci ...	69	3
59.	Jesteś Jezu Sam ...	203	4
60.	Jesteś mą radością ...	78	3
61.	Jesteśmy składać w stanie ...	155	4
62.	Jest zdroj ...	172	4
63.	Jezus grzesznych przyjąć chce ...	178	3
64.	Jezus lekarz nad lekarze ...	220	4
65.	Jezusowa silna dłoń ...	140	4
66.	Jezus stanął przed twym progiem ...	199	4
67.	Jezu, święty Panie ...	55	4
68.	Jezu, Zbawco, myśmy się ...	133	3
69.	Jezu życiem ...	111	3
70.	Jezu źródłem Tyś radości ...	79	2
71.	Kornie wystawiamy ...	48	4
72.	Krzyż i śmierć Baranku niosłeś ...	80	2
73.	Kto chce, przyjdź i bierz ...	185	4
74.	Kto Twą miłość ...	39	3
75.	Któż pojmie głębię ...	60	3
76.	Łaska naszego Chrystusa ...	104	1
77.	Ma Ojczyzna ...	71	6
78.	Maran ata ...	161	4

L.p.	Tytuł	Nr. pieśni	Ilość zwrotek
79.	Małe ptaszki . . .	221	5
80.	Masz Jezusa . . .	183	4
81.	Miłości Boże objawiony . . .	30	4
82.	Miłujesz nas . . .	40	4
83.	Modlitwy, Panie wysłuchujesz . . .	57	3
84.	Mój Jezu, mój Pasterzu . . .	108	3
85.	Mój Ojciec . . .	70	4
86.	Mój Pasterzu, mój Obrońco . . .	201	3
87.	My grzechów odpuszczenie . . .	216	6
88.	My Ojciec Cię wielbimy . . .	12	5
89.	Na Baranku dusze nasze . . .	19	6
90.	Nade wszystko dla mnie . . .	149	2
91.	Na Jezusa kto spojrz . . .	119	4
92.	Naszemu Ojcu . . .	27	3
93.	Na wysokościach Bogu cześć . . .	134	3
94.	Na ziemi tej . . .	192	2
95.	Niechaj piękność Twa . . .	202	3
96.	Niechaj w sercach . . .	121	3
97.	Niech będzie z nami łaska . . .	81	6
98.	Niech pozostanie z nami . . .	106	5
99.	Niech w Twej świątyni . . .	52	3
100.	Nie wystarczy wieczność . . .	50	5
101.	Nie zaniechasz . . .	86	4
102.	O, Baranku nasz . . .	112	5
103.	O, Boże gdy my dosyć na łasce Twej . . .	62	5
104.	O, Boże przyjm cześć . . .	124	3
105.	Ocknijcie się uśpieni . . .	200	3
106.	O, duszo pójdź . . .	217	4
107.	O, dzięki Jezu . . .	46	4

L.p.	Tytuł	Nr. pieśni	Ilość zwrotek
109.	Ojciec pełnią Tyś miłości . . .	25	3
110.	Ojciec, sławe, dziękczynienie . . .	51	3
111.	Ojciec, Ty jesteś . . .	138	3
112.	O, Jezu nasz Baranku cny . . .	11	2
113.	O, Jezu wieczne znalazłeś . . .	114	3
114.	O, Panie Boże . . .	107	4
115.	O, Panie Jezu Chryste . . .	153	5
116.	O, Panie w jakąż głębię mąk . . .	61	4
117.	O, szczęście niezmierne . . .	37	4
118.	O, święta, błoga chwila . . .	168	3
119.	O, to są wieczne zlitowania . . .	175	3
120.	O, wzywaj mnie . . .	208	4
121.	O, Zbawco wszechmogący . . .	54	5
122.	Ożywcze źródło . . .	116	3
123.	Panie, Ciebie otaczamy . . .	17	1
124.	Panie, jak dobrze . . .	115	4
125.	Panie, jesteś naszym życiem . . .	34	4
126.	Panie Jezu, jak radośnie . . .	95	3
127.	Panie Jezu, myśmy się . . .	131	3
128.	Panie, miłość okazałeś . . .	100	4
129.	Panie mój, Jezu mój . . .	74	4
130.	Panie, słowo Twe . . .	205	3
131.	Panie, tu zstąpiłeś . . .	14	3
132.	Panie, Zbawco . . .	151	2
133.	Panie, z łaski i miłości . . .	143	2
134.	Pan swoich w każdym kraju . . .	65	3
135.	Pasterzu mój . . .	128	7
136.	Pasterzu wierny . . .	89	3
137.	Pełnią błogosławieństw . . .	87	4
138.	Pięknyś Ty . . .	218	3
139.	Powołany do wieczności . . .	135	3

L.p.	Tytuł	Nr. pieśni	Ilość zwrotek
140.	Pójdź do Jezusa . . .	176	3
141.	Pójdź do Zbawcy . . .	174	3
142.	Pójdźże duszo . . .	194	3
143.	Przebywam na obczyźnie . . .	88	3
144.	Przed założeniem świata . . .	103	4
145.	Przesłodka jest wieść . . .	209	3
146.	Przez Jezusa pojednani . . .	41	3
147.	Przewyciężyłeś Panie . . .	15	4
148.	Przyjacielu, patrz jak marne . . .	204	4
149.	Rzuć troski, zmartwienia . . .	98	6
150.	Sercem i ustami swymi . . .	28	2
151.	Skałą wieczną . . .	99	3
152.	Sława, chwała . . .	6	1
153.	Sławimy Jezu . . .	137	3
154.	Słowo Twe to duch i życie . . .	67	2
155.	Słowo, Tyś jest od wieczności . . .	8	2
156.	Słowo z ust Twych pochodzące . . .	90	3
157.	Spełniło się . . .	56	3
158.	Spójrz łaskawie . . .	158	2
159.	Spójrz Ojciec nasz . . .	72	4
160.	Spójrzmy wzwyż . . .	76	3
161.	Śwąt owieczką . . .	156	3
162.	Śpiesz-że, śpiesz-że . . .	179	3
163.	Świat doczesny . . .	83	5
164.	Święcie, harmonijnie . . .	127	4
165.	Tak chętnie Jezus . . .	167	3
166.	Tak długo, Panie . . .	148	3
167.	Tam do domu . . .	63	4

L.p.	Tytuł	Nr. pieśni	Ilość zwrotek
169.	Tę pewnoś mam . . .	150	5
170.	To Jezus tylko . . .	177	5
171.	Trwa jeszcze łaska . . .	187	5
172.	Tu w doświadczenia chwilach . . .	157	2
173.	Tu zgromadzeni, Panie . . .	142	2
174.	Twe imię, Jezu . . .	5	4
175.	Twe słowo Prawdą jest . . .	96	2
176.	Twój stół wskazuje nam . . .	21	4
177.	Twój zbór święty . . .	136	3
178.	Tylko Ciebie, Jezu . . .	147	4
179.	Tyś Baranku Boży . . .	44	4
180.	Tyś pomocą w życiu moim . . .	186	3
181.	Tyś prawdziwym źródłem . . .	84	3
182.	Tyś w moje usta . . .	181	3
183.	Uderz w swoją harfę . . .	129	3
184.	Ufaj, duszo Panu . . .	184	3
185.	Ufam jako dziecię . . .	214	4
186.	Ułaskawienia dostałem . . .	164	3
187.	Uwielbiam miłość niepojętą . . .	188	4
188.	Uwielbiony Panie . . .	35	4
189.	Wasze serca . . .	206	3
190.	Wiecznie bądźże uwielbiony . . .	33	2
191.	Wielbimy Cię Baranku . . .	31	3
192.	Wielkie dzieło odkupienia . . .	59	3
193.	Wielki Zbawco . . .	117	5
194.	W hołdzie kornym . . .	144	4
195.	W Jezusa rękach jestem . . .	207	3
196.	Wkrótce skończą się . . .	213	4
197.	Wnet Oblubieniec przyjdzie . . .	210	5
198.	Wnet się zakończą . . .	64	3

L.p.	Tytuł	Nr. pieśni	Ilość zwrotek
199.	W niebie ja własność mam . . .	159	3
200.	Woła już Cię własność Twa . . .	109	3
201.	Wolni od prac i znoju . . .	91	4
202.	W świątynię wprowadziłeś nas . . .	42	3
203.	W świątyni Twojej . . .	2	3
204.	W Twojej dłoni, Panie . . .	139	3
205.	Wysławiam Cię . . .	10	7
206.	Wywyższony Panie nasz . . .	49	2
207.	Wznies, Panie serca nasze . . .	92	3
208.	Wznosimy Tobie, Jezu cześć . . .	36	4
209.	Z Jezusem . . .	212	3
210.	Za nas, Panie Jezu . . .	110	3
211.	Zanieśmy Bogu dziękczynienie . . .	13	3
212.	Za Ojczyznę zatęskniła . . .	126	4
213.	Zaspokoić serc pragnienia . . .	85	4
214.	Zbawco i Panie mój . . .	165	3
215.	Zbawieni, dzieci Boże . . .	189	3
216.	Zbawienne dzieło . . .	93	3
217.	Zdrój wszelkiego Tyś wesela . . .	130	3
218.	Z krzyża trysnął . . .	170	3
219.	Z Panem umierac . . .	120	3
220.	Zwróć myśl i serca . . .	47	4
221.	Żyjesz Ty . . .	22	3
222.	Żywota słowo . . .	43	2

Biedne cyganię umiera i wraz wieść słyszy słodką	184
Co czynić chcesz z Jezusem? Wniknij w pytania treść	149
Czy pragniesz wolnym od grzechów swych być? O, jest moc w świętej	158
Duszo, chceli cię ból strawić	114
Dzieci Boże, śpieszcie wznieść Panu z serca wdzięczną cześć	140
Gdy Chrystus Pan na krzyżu zmarł, me grzechy tam na wieki stał	141
Gdy skończysz życie swoje, Bóg wezwie cię na sąd	152
Ja przyjdę wnet! To głos Bożego Syna	105
Jezu mój, Jezu, czyja wielka wina, na krzyż Bożego Ciebie wiodła Syna?	132
Jezus ludziom dał nadzieję Spracowanym i zmęczonym.	167
Krwia Jezusa oczyszczony, Wolnym ja,	156
My za ciebie ślem westchnienie, czy odczuwasz Ducha tchnienie?	162
Na myśl o swej wieczności, masz w sercu mnóstwo trwóg	151
O, Panie, jesteś ze mną, nastąpił wieczór już	145
O, Panie, tyś powołał Ku poświęceniu nas	80
Odtąd mi pokój z Bogiem dan, odkąd mi dał spoczynek Pan	135
Pomocą jesteś mą, Łaskawy Panie mój	115
Radośnie sławimy, Panie Jezus, Twojej miłości cud	58
Swą ojczyznę ja w niebiosach mam.	109
Tak często, mój drogi, w twym oku jest łza	159
Twój duch się jeszcze trwoży, a serce nie wie snadź	185
w cieniu krzyża brzemień swoje, o wędrowcze złóż	168
W twym sercu niewesoło, Pokoju brak jest ci, ze smutkiem patrzysz	155
znam słowo ja wspaniałe Nieznacne, jednak świat Zbawienie ma w Nim całe	173